

„Örjögő röptünk,
mondd, hová vezet?”

/Madách Imre/

“This reckless flight,
where is this bound
to take us?”

/Imre Madách/

MITEM

MADÁCH INTERNATIONAL THEATRE MEETING

MADÁCH NEMZETKÖZI SZÍNHÁZI TALÁLKOZÓ

NATIONAL THEATRE • BUDAPEST, APRIL 11–MAY 5, 2019.

NEMZETI SZÍNHÁZ • BUDAPEST, 2019. ÁPRILIS 11. – MÁJUS 5.

Foto/photo: © V. Vial

Slava's
**NOW
SHOW**

Foto/Photo © Eri Szabó Zolt

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Fekete Péter ▪ *kultúráért felelős államtitkár*
Péter Fekete ▪ *State Secretary of Culture*

KÖSZÖNTŐ / INAUGURAL

Kedves Olvasó!

A Madách Nemzetközi Színházi Találkozó (MITEM) immár hatodik alkalommal hoz létre egy olyan különleges színházi teret, amelybe betévedve úgy érezzük magunkat, ahogy minden nap éreznünk kellene.

Akár az előadások nézői vagyunk, akár alkotó emberek, szerepeink a MITEM bűvkörében összeolvadnak. Alkotóból néző, nézőből alkotó válik egy röpke hónapra. Egy egyszerre fizikai, érzelmi és gondolati térben szárnyra kél a rácsodálkozás: ugyanúgy a világ sokszínűségére, mint ahogy saját magunk egy addig ismeretlen rétegére.

Az élmények sűrű hóiharában egy színpadi kép, egy rendezői megoldás, egy életünkben először – és talán utoljára – látott külföldi színész mozdulata, egy mondat, egy értelmezés, és még annyi pillanat sodródik velünk szembe. Az egyik élmény hópihéje a nyelvünkre tapad, a másik a szempillánkra ül, a harmadik fülünkbe száll. Érzékeink elbűvölnének az impulzusok között, és ebből a transzállapotból úgy jövünk majd ki, hogy a világ egyszerre csodálatos és kiábrándító, egyszerre varázslatos és javíthatatlan.

Olyan élményt kapunk, melyet csak a színház tud adni, és mindezt hatványozva: sok színház egy helyen, sok egymástól teljesen különböző színházi alkotó rövid időn belül, sok kultúra, sok gondolkodás, sok sors, sok embertelenség és sok katarikus feloldás.

Ha elfogadjuk a MITEM „játékszabályait”, és közvetlen egymásutánban végignézzük az orosz Slava Polunin SnowShow-ját, a litván Rimas Tuminas Ványa bácsiját, a német Michael Thalheimer A vágy villamosát és például még az Odin Teatret Trilógiáját, akkor talán eljutunk ahhoz a tiszta és egyszerű felismerésig, hogy jó embernek lenni, e létezés minden színével együtt.

Dear Reader!

The Madách International Theatre Meeting (MITEM) creates a special theatre space for the sixth time in which we feel ourselves like we should feel every day.

Whether we are spectators or creative people, our roles are blended together in the charming atmosphere of MITEM. Creator changes to viewer, viewer changes to creator for a short month. Impression begins to fly in a physical, emotional and mental dimension: we admire the diversity of the world just as we admire a previously unknown layer of ourselves.

In the dense snowstorm of the experience, a stage image, a director’s solution, a movement of a foreign actor – first and perhaps last seen in one’s life –, a sentence, an interpretation, and even a few other moments drift to us. A snowflake of an experience sticks to our tongue, the other is sitting on our lashes, the third one flies into our ears. Our senses are fascinated by the impulses, and after we leave this trans will we realize that the world is both wonderful and disappointing, both magical and incorrigible.

We get an experience that only the theatre can give, and we get it all exponentially: many theatres in one place, many different theatrical creators in a short time, many cultures, many thoughts, lots of fate, lots of inhumanity and lots of cathartic solution.

If we accept the “rules of the game” of MITEM, and we watch the SnowShow of the Russian Slava Polunin, the “Uncle Vanya” of the Lithuanian Rimas Tuminas, “A Streetcar Named Desire” by the German Michael Thalheimer and the Trilogy of the Odin Teatret, for example: then we may get to the pure and simple realization that it is good to be a human being, with all the colours of this existence.

Vidnyánszky Attila ▪ *a Nemzeti Színház vezérigazgatója, a MITEM művészeti vezetője*
Attila Vidnyánszky ▪ *Director of the National Theatre, artistic director of MITEM*

KÖZÖS SZENVEDÉLYÜNK: A SZÍNHÁZ

THE THEATRE: OUR SHARED PASSION

A MITEM elmúlt öt éve során megtapasztaltuk: a sokszínűség ellenére sokkal több dolog köt össze bennünket, mint amennyi elválaszt. Volt miből merítenünk ehhez a felismeréshez, hiszen a MITEM 2014-es alapítása óta 32 országból mintegy 90 társulat, és több mint száz előadás volt látható. S ami kész csoda: pillanatok alatt szót értünk egymással. Kiderült, hogy hasonló problémákkal küzdünk: az elsőkélyesedő (tömeg)kultúrával szemben próbálunk alternatívát nyújtani. Erőfeszítésünkben rengeteg társra találtunk az elmúlt években, akikkel egy a vágyunk, egy a szenvedélyünk: az értékes színház követői vagyunk.

Ünnepi gesztus, hogy a MITEM hatodik évében meg tudjuk mutatni vendégeinknek a fesztivál névadójának, Madách Imrének a főművét, *Az ember tragédiája* című emberiségköltemény nemzeti előadását. Madách csodálatos drámája a teremtményi lét feszítő kérdéseivel szembesít bennünket. Költői szabadsággal vallja meg szorongásainkat, és mutatja fel bizonytalanságainkat a jövő kihívásaival szemben.

Az elmúlt évtizedek változásai a világban a vélemények gyötrő polarizálódásához vezetett. Ami ránk, színházi emberekre még nagyobb felelősséget ró, hogy egymást erősítsük, és hogy olyan műhelyeket, eseményeket hozzunk létre, ahol ellentétes vélemények is megjelenhetnek. Miközben felvállaljuk saját nemzeti kultúránk egyedi értékeit, odafigyelünk mások hangjára. Mindig táplálnunk kell a kíváncsiságunkat egymás iránt. Az érdeklődés ugyanis el tud sorvadni, ezért éltetni kell. Érzékenyíteni kell magunkat – s erre megfelelő hely a színház. Óvjuk a méltóságát!

Ezért is fontos számunkra, hogy a litván Klaipeda Drámai Színház társulata elfogadta meghívásunkat. Előadásuk rendezője, Eimuntas Nekrošius a MITEM visszatérő művésze volt, akitől tavaly novemberben kellett végső búcsút vennünk. A *Kurafiak* című előadás a litván nép identitásdrámáját mutatja be – méltó lezárásaként a hosszú, kanyargós útról végül hazatérő Nekrošius pályájának. Nagy varázsló volt ő, aki látomásos színházával rendezőnemzedékeket termékenyített meg. Nagy öröm számunkra, hogy a fesztiválra látogatók tanúi lehetnek a színházi világ fontos folyamatainak, aminek reményeink szerint a MITEM immár nemcsak részese, hanem talán alakítója is.

Fotó/Photo: © Eőri Szabó Zsolt

Nemzeti Színház ▪ National Theatre

Over the course of the past five years of organizing MITEM, we have had a chance to remind ourselves that, the diversity of the participants notwithstanding, there are far more things that connect us than there are that separate us. We have had plenty of opportunities to make this observation, as MITEM has hosted, since its founding in 2014, some 90 theatre companies from 32 countries, and these companies have performed more than 100 productions. What was perhaps the most striking wonder in all this was simply that we understood one another almost from the outset. As we learned, we are all dealing with similar problems, for instance, we are all trying to offer an alternative to increasingly superficial (mass) culture. We have found many allies in our efforts in recent years with whom we share one mission and one passion: we are all envoys of truly valuable theatre.

This year, the sixth year since the founding of MITEM, we will present a production *The Tragedy of Man*, an epic play on the fate of humankind and perhaps the greatest work by Imre Madách, the Hungarian playwright after whom the festival was named. This will be a truly celebratory gesture and moment. Madách's play confronts us with the most troubling questions of creation and human existence. With the subtlety and expressive force of a great poet, he confesses our fears and lays bare the uncertainties we grapple with in the face of the challenges of the future.

The changes which have taken place in the world over the course of recent decades have led to a painful polarization of opinion. As passionate lovers and practitioners of the theatre, we have the great responsibility to strengthen one another and create sites and events where different, even opposing views can find expression. While we accept our role and responsibility to embrace and nurture the values and virtues of our national tradition, we must pay attention to the voices and views of others. We must remain curious about one another. Interest in the world around us, after all, can wither, and it must be sustained. We must remain sensitive, and the theatre is the perfect place for this.

Then let us honor and protect its dignity.

This is one of the reasons why it is important for us to be able to welcome this year the Klaipeda Drama Theatre from Lithuania. Eimuntas Nekrošius, the director of their production and a theatre artist who participated in MITEM several times, passed away in November 2018. The production of *Sons of a Bitch* is a drama of the identity of the Lithuanian people. It constitutes a worthy crowning achievement of Nekrošius' long career. He was a great magician of sorts, whose approach to the theatre, which made heavy use of vision and apparition, created new generations of directors. It is a great pleasure for us to be able to offer festival visitors insights into important processes of global theatre, of which, we hope, MITEM is not simply a part, but also a shaping element.

Rideg Zsófia • *MITEM-fesztiválszervező, dramaturg*

Zsófia Rideg • *MITEM curator, dramaturg*

TÁNC A KÜLÖNBÖZŐSÉG ÉS AZ EGYSÉG KÖZÖTT

DANCE BETWEEN DIFFERENCE AND UNITY

„Őrjöngő röptünk, mondd, hová vezet?”
/ Madách Imre /

És tényleg hová? Madách profetikus műve, *Az ember tragédiája* a szemünk láttára elevenedik meg a mindennapok fotóin, a televízió képernyőin, egyik szín a másik után, vagy még inkább szimultán. Ki tudná megmondani, hol tartunk? Az ökológiai katasztrófa eszkimó színében, a belőle kiutat kereső farmer falanszterében vagy épp a kettő között, az űrben?

Római szín? Rimas Tuminas litván rendező, aki immár harmadszorra jön a MITEM-re, *Ványa bácsi*-rendezésében megszabadította a színpadot az otthonosság érzetétől, helyette egy csatateret hozott létre a szenvedélyeknek, az összetört álmoknak és az elveszett reményeknek. Prágai szín? Brecht *Kaukázusi krétakőre* után Michael Thalheimer egy olyan történetet állított színpadra *A vágy villamosával*, amely két ember lecsúszásáról szól egy társadalomban, amely semmiért nem vállal felelősséget. Londoni szín? A nemrég elhunyt Eimuntas Nekrošius *Kurafiak* című előadásában a litván nép belső lényegét, ősi eredetét, és mélyen gyökerező túlélési ösztönét mutatja be. Valamennyi szín egyben? „A Történelem fája növekszik: az élet és a halál táplálja. Körülötte gyerekkatonák és imádkozó szerzetesek táncolnak együtt tömeggyilkos hadvezérekkel, a gyermekét sirató anyával” – olvassuk az Odin Teatret *Trilógiájáról* (melyet Európában nálunk mutatnak be először egyben).

Nagy „tánc” a MITEM a kulturális, nyelvi, emberi különbözőségek és a mindennekeftől álló egység tapasztalása között. De miért is nézzük mindezt? Talán hogy felébredjünk. Mert a tévében csak a káprázatot látjuk, sőt a káprázat káprázatát. És épp ebben van a színház csodája: az előadás *itt és most*-jában tudatosíthatjuk, hogy a nagy Isteni Színjátékban mi is szerepeket játszunk. Csupán a szívünkben felébredő együttérzés (milyen szép szó) vezethet ki minket e groteszk bohózatból. „Más történelemből is vagyunk, nemcsak a miénkből, mások sérüléseiből is, nemcsak a sajátjainkból, épp ezért érezzük zsigeri szükségét ma annak, hogy távoli tájak színészeivel együtt egy közös elbeszélést hozzunk létre” – vallják a francia-vietnami *Saigon* előadás alkotói.

Itt vagyunk, és egy pillanat múlva már nem leszünk, kiszárad a Történelem fája. Ám a Világfa lélegzik tovább, mert azt az Örök Szeretet élteti.

“This reckless flight, where is this bound to take us?”
/ Imre Madách /

But really – where are we headed? Hungarian playwright Imre Madách’s prophetic play *The Tragedy of Man* is coming to life in front of our very eyes in the photos we see everyday and on the television screen, one scene at a time scene, or perhaps even all at the same time. Who can say where we are at the moment? In the eskimo scene of ecological catastrophe, the phalanstery of the farmer searching for a way out, or in-between the two, in empty space?

And the scene in Rome? With his production of *Uncle Vanya*, Lithuanian director Rimas Tuminas (coming to MITEM for the third time) freed the stage from a sense of coziness, creating instead a battlefield of passions, broken dreams, and lost hopes. The Prague scene in Madách’s play? After his production of Brecht’s *The Caucasian Chalk Circle*, Michael Thalheimer brings us *A Streetcar Named Desire*, a story of the downfall of two people in a society that takes no responsibility. The London scene? The production of *Sons of A Bitch* by the recently deceased Eimuntas Nekrošius portrays the innermost essence of the Lithuanian people, their ancient origins, and deep-rooted survival instincts. All the scenes in one? As one reads in a review of the Odin Teatret’s production of *Trilogy* (first performed all parts together in Europe at MITEM), “the tree of history is growing: it is fed by life and death. Around it, child soldiers and praying monks dance together with mass-murderer commanders and a mother grieving for her child.”

MITEM is a great “dance” in the experience of cultural, linguistic, and human differences, as well as of a unity standing above these differences. But why do we watch all this? Because on TV all we see is illusion, indeed, the illusion of illusion. And this is where the miracle of the theater lies: in the *here and now* of the performance, we realize that in this great Divine Comedy we too play roles. Only compassion (what a beautiful word!) in our hearts can leads us out of this grotesque farce. As the creators of the French-Vietnamese production *Saigon* put it, “We are made from other histories, not just our own, from other’s injuries, not only ours, and that is why we feel a desperate urge to create a joint narrative together with actors from faraway lands.”

We are here, but in a moment, we will be gone, the tree of history will dry out. But the Tree of the World will continue breathing, because it is kept alive by Eternal Love.

Bocskári László ▪ *romániai magyar rendező, a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház igazgatója, a REFLEX Fesztivál művészeti igazgatója*
László Bocskári ▪ *Hungarian-Romanian theatre director, director of the Tamási Áron Theatre of Sfântu Gheorghe and artistic director formulary the RELFEX Festival*

A TOLERANCIA PRÓBÁJA / A TOUCHSTONE OF TOLERANCE

2009-ben azzal a céllal hoztuk létre a REFLEX Nemzetközi Színházi Fesztivált, hogy a színház segítségével a sepsiszentgyörgyieknek lehetőségük legyen atélni, hogy Európához tartoznak.

A színház, még inkább egy nemzetközi színházi fesztivál többek között a tolerancia próbája. A nézőközönség akkor tud egy előadás részese, befogadója lenni, ha az esetleg másképp gondolkodó kortársai, vagyis az alkotók problémafelvetésére kíváncsi. Az ilyenfajta nyitottságból, amely ha netalán empátiával is párosul, könnyen fakad a mindannyiunk számára ma kiváltképp oly fontos katarzis, a közös emberi sorsunk felismerésének élménye. Most, amikor, sajnos nem ok nélkül, azzal riogatnak, hogy végzetes természeti kataklizmák előestéjét éljük, talán a legnagyobb szükségünk arra van, hogy újra képessé váljunk a szolidaritásra.

Az igazi művészet, tehát a színház is egy olyan emberi megnyilvánulás, olyan dimenzió, amely szükségszerűen mentes mindenfajta ideológiától. A politikával agyonszennyezett világunkban azon kevés helyek egyike, ahol még tiszta oxigén vehető. Úgy vélem, a MITEM ebben az összefüggésben a magyarországi színjátszás elmúlt időszakának legfontosabb eseménye. Örömömre szolgál, hogy ilyen nagy az érdeklődés az előadások iránt, és hogy a budapesti közönség még képes politikai állásfoglalását félretenni, és kíváncsiságának eleget téve megnézi a színes programja által mind fontosabbá váló európai fesztivál kínálatát.

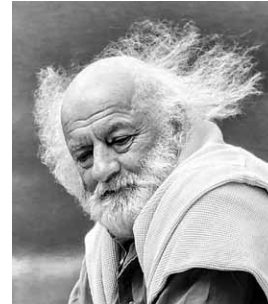
Kívánom, hogy a MITEM idei kiadása a fellépő művészek és a nézők számára egyaránt meghozza a minél több közös élmény örömét.

In 2009, we created the REFLEX International Theatre Festival with the intention of giving the people of Sfântu Gheorghe, or Sepsiszentgyörgy by its Hungarian name, a city in the southeast corner of Transylvania in Romania, the chance to experience the fact, with the help of the theatre, that they belong to Europe.

A theatre festival, and an international theatre festival in particular, is many things, one of which is a touchstone of tolerance. Members of an audience can be part of a performance if they are curious about the problems raised by contemporaries, or in other words the artists of the theatre who create the production, who may think differently from them. If perhaps combined with empathy, this openness can easily become a kind of catharsis, a recognition of our common human fate, and this recognition is important to all of us, particularly today. For today, when we are being told – alas not without reason – that we are living on the eve of fateful natural cataclysms, it is perhaps more urgent than ever that we again grasp the importance of solidarity.

True art, including the art of the theatre, is an expression of human experience which is necessarily free of all ideology. In our world, which is utterly contaminated with politics, art is one of the few places where one can still get a breath of clean air.

In my view, in this context, MITEM is the most important event of Hungarian theatre life in recent decades. It brings me great joy to see that the productions are met with lively interest and that Budapest audiences are still able to set political viewpoints to the side for a moment, indulge their curiosity, and enjoy the festival, which is becoming increasingly important because of its colorful variety of productions. I hope that this year too MITEM will bring an array of exciting shared experiences for artists of the theatre and their audiences.

Szlava Polunyin ▪ *orosz előadóművész és bohóc. A Slava’s Snowshow alkotója.*
Slava Polunin ▪ *Russian performance artist and clown. He is the creator of the stage spectacles Slava’s Snowshow.*

SZERETEM A SZÍNHÁZAT / I LOVE THE THEATRE

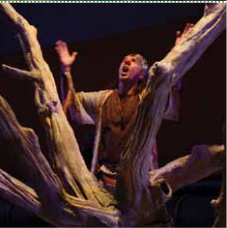
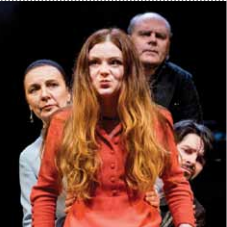
SZERETEM A SZÍNHÁZAT

ami álmokból és tündérmesékből születik,
a színházat, ami mágikus rituálé és látványos ünnep,
a színházat, ami képekből és gesztusokból, játékból és képzeletből jön létre,
a színházat, ahol a nézők és a színészek közösen alkotnak,
a remények és álmok színházát, amit eláraszt a magány és a vágyódás, az előérzet és a kiábrándulás,
a színházat, ami olyan, mint egy örömteli nászmenet, ahol megkísérlek „egyesülni” az élet minden arcával és szeletével,
a színházat a művészet és az élet, a tragédia és a komédia, az abszurdítás és a naivitás, a kegyetlenség és a gyengédség határmezsgyéjén,
a színházat, ami folyton változik, ami szárnyakat kap a spontán improvizációtól és mélyen tiszteli a hagyományokat,
a színházat, ami kitér a bizonyosság és a végérvényesség elől és bitorolni próbálja önnön szabadságát.

I LOVE THE THEATRE

that grows out of dreams and fairy-tales,
a theatre that is magically ritual and spectacularly festive,
a theatre arising from images and gestures, from play and imagination,
a theatre where spectators and actors create together,
a theatre of hopes and dreams, suffused with solitude and longing, premonitions and disillusiones,
a theatre that is like a joyful bridal procession, where I attempt to “wed” all the facets of life,
a theatre on the edge between art and life, tragedy and comedy, absurdity and naivety, cruelty and tenderness,
a theatre that is constantly changing, that thrives on spontaneous improvisation and dearly respects tradition,
a theatre that eludes certainty and definiteness, which attempt to usurp its freedom.

(English translation by Pierre Skorov)

április 11. és 12. CSÜTÖRTÖK ▀ PÉNTEK 20:30 április 13. és 14. SZOMBAT ▀ VASÁRNAP 15:30 és 20:30 Fővárosi Nagycirkusz	SLAVA'S SNOWSHOW ⁺⁸ Szlava Polunyin előadása G.A.A.P. Ltd szervezésében		április 23. KEDD ▀ 20:00 Gobbi Hilda Színpad	Szumbel Gaffarova A JÖVEVÉNY rendező: Farid Bikcsantajev Galiaskar Kamal Tatár Állami Színház Kazány, Oroszország		április 27. SZOMBAT ▀ 20:00 Gobbi Hilda Színpad	TRILÓGIA Harmadik táj: a jövő (2031) THE CHRONIC LIFE ⁺¹² rendező: Eugenio Barba Odin Teatret – Holstebro, Dánia		május 2. CSÜTÖRTÖK ▀ 19:00 Gobbi Hilda Színpad	Bertolt Brecht A GÖMBFEJŰEK ÉS A CSÜCSFEJŰEK rendező: Zsótér Sándor Nemzeti Színház Budapest, Magyarország	
április 13. SZOMBAT ▀ 19:00 Nagyszínpad	Molière TARTUFFE rendező: David Doiasvili Nemzeti Színház Budapest, Magyarország		április 24. SZERDA ▀ 17:00 Kaszás Attila Terem	TRILÓGIA Első táj: a múlt (1990-2000) A FA ⁺¹² rendező: Eugenio Barba Odin Teatret Holstebro, Dánia		április 28. VASÁRNAP ▀ 15:00 Kaszás Attila Terem	Georg Büchner WOYZECK ⁺¹⁶ rendező: ifj. Vidnyánszky Attila Nemzeti Színház Budapest, Magyarország		május 3. PÉNTEK ▀ 19:00 Gobbi Hilda Színpad	Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij A FÉLKEGYELMŰ rendező: Martin Huba Komáromi Jókai Színház Komárom, Szlovákia	
április 14. VASÁRNAP ▀ 19:00 Nagyszínpad	Anton Pavlovics Csehov MEGGYESKERT rendező: Silviu Purcărete Nemzeti Színház Budapest, Magyarország		április 24. SZERDA ▀ 19:00 Nagyszínpad	William Shakespeare CORIOLANUS ⁺¹³ rendező: Dmitro Bogomazov Ivan Franko Nemzeti Dráma Színház Kijev, Ukrajna		április 28. VASÁRNAP ▀ 20:00 Gobbi Hilda Színpad	Jan Mikulášek, Dora Viceníková és a csapat HAMLETEK rendező: Jan Mikulášek Divadlo Na zábradlí Prága, Csehország		május 4. SZOMBAT ▀ 18:00 Nagyszínpad	SAIGON ⁺¹⁴ rendező: Caroline Guiela Nguyen Les Hommes Approximatifs Franciaország	
április 16. KEDD ▀ 19:00 Nagyszínpad	Anton Pavlovics Csehov IVANOV rendező és adaptáció: Tatjana Mandić Rigonat Szerb Nemzeti Színház Belgrád, Szerbia		április 25. CSÜTÖRTÖK ▀ 17:00 Kaszás Attila Terem	Vaszil Stefanik MORITURI TE SALUTANT rendező: Dmitro Bogomazov Ivan Franko Nemzeti Dráma Színház Kijev, Ukrajna		április 29. HÉTFŐ ▀ 19:00 Nagyszínpad	Tennessee Williams A VÁGY VILLAMOSA rendező: Michael Thalheimer Berliner Ensemble Berlin, Németország		május 5. VASÁRNAP ▀ 15:00 Gobbi Hilda Színpad	Erland Josephson EGY NYÁRI ÉJ SVÉDORSZÁGBAN rendező: Eirik Stubø Dramaten- Királyi Drámai Színház Stockholm, Svédország	
április 17. SZERDA ▀ 19:00 Gobbi Hilda Színpad	Székely János CALIGULA HELYTARTÓJA rendező: Szász János Nemzeti Színház Budapest, Magyarország		április 25. CSÜTÖRTÖK ▀ 20:00 Gobbi Hilda Színpad	TRILÓGIA Második táj: a jelen (2010-2018) NAGYVÁROSOK A HOLD ALATT ⁺¹² rendező: Eugenio Barba Odin Teatret – Holstebro, Dánia		április 30. KEDD ▀ 17:00 Gobbi Hilda Színpad	Federico García Lorca BERNARDA ALBA HÁZA ⁺¹⁶ rendező: João Garcia Miguel Companhia João Garcia Miguel Lisszabon, Portugália		május 5. VASÁRNAP ▀ 18:00 Nagyszínpad	Madách Imre AZ EMBER TRAGÉDIÁJA ⁺¹⁴ rendező: Vidnyánszky Attila Nemzeti Színház Budapest, Magyarország	
április 18. CSÜTÖRTÖK ▀ 19:00 Nagyszínpad	Anton Pavlovics Csehov VÁNYA BÁCSI ⁺¹⁴ rendező: Rimas Tuminas Vahtangov Állami Színház Moszkva, Oroszország		április 26. PÉNTEK ▀ 19:00 Nagyszínpad	Saulius Šaltenis KURAFIAK ⁺¹⁴ rendező: Eimuntas Nekrošius Klaipeda Dráma Színház Klaipeda, Litvánia		április 30. KEDD ▀ 20:00 Nagyszínpad	Iran-Gajip KORKUT LEGENDÁJA rendező: Jonas Vaitkus Aueзов Kazak Állami Dráma Színház Almati, Kazahsztán		Az előadásokat követően közönségtalálkozókat tartunk a társulatok részvételével!		

11. and 12. April THURSDAY ▀ FRIDAY 8:30 pm 13. and 14. April SATURDAY ▀ SUNDAY 3:30 pm and 8:30 pm Capital Grand Circus	SLAVA'S SNOWSHOW ⁺⁸ Created and staged by: Slava Polunin global management: GAAP Ltd.		23. April TUESDAY ▀ 8:00 pm Gobbi Hilda Stage	Sumbel Gaffarova ALIEN Director: Farid Bikchantaev Galiaskar Kamal Tatar National Academic Theatre Kazan, Russia		27. April SATURDAY ▀ 8:00 pm Gobbi Hilda Stage	TRILOGY Third landscape: the future (2031) THE CHRONIC LIFE ⁺¹² Director: Eugenio Barba Odin Teatret Holstebro, Denmark		2. May THURSDAY ▀ 7:00 pm Gobbi Hilda Stage	Bertolt Brecht ROUND HEADS AND POINTED HEADS Director: Sándor Zsótér National Theatre Budapest, Hungary	
13. April SATURDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	Molière TARTUFFE Director: David Doiasvili National Theatre Budapest, Hungary		24. April WEDNESDAY ▀ 5:00 pm Kaszás Attila Stage	TRILOGY First landscape: the past (1990-2000) THE TREE ⁺¹² Director: Eugenio Barba Odin Teatret Holstebro, Denmark		28. April SUNDAY ▀ 3:00 pm Kaszás Attila Stage	Georg Büchner WOYZECK ⁺¹⁶ Director: Attila Vidnyánszky Jr. National Theatre Budapest, Hungary		3. May FRIDAY ▀ 7:00 pm Gobbi Hilda Stage	Fyodor Mikhailovich Dostoevsky THE IDIOT Director: Márton Huba Jókai Theatre in Komarno Komarno, Slovakia	
14. April SUNDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	Anton Pavlovich Chekhov THE CHERRY ORCHARD Director: Silviu Purcărete National Theatre Budapest, Hungary		24. April WEDNESDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	William Shakespeare CORIOLANUS ⁺¹³ Director: Dmitro Bogomazov Ivan Franko National Academic Drama Theatre Kyiv, Ukraine		28. April SUNDAY ▀ 8:00 pm Gobbi Hilda Stage	Jan Mikulášek, Dora Vicensiková and Co. HAMLETS Director: Jan Mikulášek Divadlo Na zábradlí Praha, Czech Republic		4. May SATURDAY ▀ 6:00 pm Main Stage	SAIGON ⁺¹⁴ Director: Caroline Guiela Nguyen Les Hommes Approximatifs France	
16. April TUESDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	Anton Pavlovich Chekhov IVANOV Director and adaptation: Tatjana Mandić Rigonat The National Theatre in Belgrade Belgrade, Serbia		25. April THURSDAY ▀ 5:00 pm Kaszás Attila Stage	Vaszil Stefanik MORITURI TE SALUTANT Director: Dmitro Bogomazov Ivan Franko National Academic Drama Theatre Kyiv, Ukraine		29. April MONDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	Tennessee Williams A STREETCAR NAMED DESIRE Director: Michael Thalheimer Berliner Ensemble Berlin, Germany		5. May SUNDAY ▀ 3:00 pm Gobbi Hilda Stage	Erland Josephson ONE NIGHT IN THE SWEDISH SUMMER Director: Eirik Stubø Dramaten, The Royal Dramatic Theatre Stockholm, Sweden	
17. April WEDNESDAY ▀ 7:00 pm Gobbi Hilda Stage	János Székely CALIGULA'S GOVERNOR Director: János Szász National Theatre Budapest, Hungary		25. April THURSDAY ▀ 8:00 pm Gobbi Hilda Stage	TRILOGY Second landscape: the present (2010-2018) GREAT CITIES UNDER THE MOON ⁺¹² Director: Eugenio Barba Odin Teatret Holstebro, Denmark		30. April TUESDAY ▀ 5:00 pm Gobbi Hilda Stage	Federico García Lorca THE HOUSE OF BERNARDA ALBA ⁺¹⁶ Director: João Garcia Miguel Companhia João Garcia Miguel Lisboa, Portugal		5. May SUNDAY ▀ 6:00 pm Main Stage	Imre Madách THE TRAGEDY OF MAN ⁺¹⁴ Director: Attila Vidnyánszky National Theatre Budapest, Hungary	
18. April THURSDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	Anton Pavlovich Chekhov UNCLE VANIA ⁺¹⁴ Director: Rimas Tuminas The State Academic Vakhtangov Theatre Moscow, Russia		26. April FRIDAY ▀ 7:00 pm Main Stage	Saulius Šaltenis SONS OF A BITCH ⁺¹⁴ Director: Eimuntas Nekrošius Klaipeda Drama Theatre Klaipeda, Lithuania		30. April TUESDAY ▀ 8:00 pm Main Stage	Iran-Gaiyp LEGEND OF KORKYT Director: Jonas Vaitkus Kazakh State Academic Drama Theater named after M. O. Auezov Almaty, Kazakhstan		After every performance the public meeting will take place with the companies.		

11-14

április
April

Szlava Polunyin előadása

SLAVA’S SNOWSHOW

SLAVA’S SNOWSHOW

Created and staged by: Slava Polunin

G.A.A.P. Ltd szervezésében / global management: GAAP Ltd.

1 óra 20 perc szünet nélkül / 1 hour 20 minutes, without intermission ▪ Az előadást 8 éven felülieknek ajánljuk! / We recommend the production for people 8 years of age and older.

„... EGY NAP ARRA ÉBREDTEM, hogy olyan előadást akarok létrehozni, amely visszavezet bennünket a gyermeki álmokhoz. Egy előadást, amely a színházba érkező embereket segíti abban, hogy kiszabaduljanak a felnőttlét béklyójából, és újra megeljük magukban azt a kisiút vagy kislányt, akik valaha voltak... Így hát keresni kezdtem valamit, ami új inspirációt adhat a színházamnak. Varázslatos kutatás volt: úgy éreztem, egy felfedezetlen és lenyűgöző, ismeretlen táj felé tartok.

Úgy döntöttem, olyan utat választok, ahol előttem nem igen járt még bohóc, és kicsusszanok a bohóckodás ketrecéből oda, ahol a legkevésbé sem várja senki, hogy ott bohócok felbukkanjak.

A tragikomédia mélységeibe akartam behatolni, megnézni, mennyire elegyíthető a dráma a nevetéssel. Felmérni, mennyire tetszhet egy ilyen jámbor, tétova, zavarodott karakter a kortárs közönségnek – annak a közönségnek, amelyik örült tempóhoz, végtelen, kaleidoszkópszerű események, színek, hangok, »terek és idők« kavalkádjához szokott. Teljesen meg akartam mérítkezni ebben a gogoli, beckett-i világban. Azt akartam, hogy a karakterem egyszerre legyen epikus és lírikus, gyengéd és szenvedélyes, bölcs és naiv” – nyilatkozta Slava Polunyin, a ma élő legünnepeltebb bohóc, a Slava’s Fools Unlimited alapítója. Snowshow-ját „huszadi századi klasszikusnak” tartják.

Az évek során legendássá vált az előadás, lelkes rajongói a világ minden tájáról követik országról országra, hogy újra és újra megtapasztalják, milyen elmerülni az álmok és a képzelet csodás birodalmában, a gyermekkor világában.

„... ONE DAY I REALISED that I wanted to create a show that would take us back to our childhood dreams. A show that would help people who have come to the theatre release from the goal of adulthood the little boys and girls they once were... So I set out to find that which would give a new burst of inspiration to the theatre I wanted to make. That was an enchanting quest: I felt I was on the path to an unexplored and fascinating new land.

I decided to rush in where few clowns had trodden before, to slide through the tentacles of clownery where they were least expected to show up.

I wanted to go deeper inside tragicomedy, to measure the extent to which one can fuse drama with laughter. To measure the degree to which a meek, indecisive character, bemused and bedazzled, can appeal to a contemporary audience — an audience used to crazy paces in an endless kaleidoscope of events, colours, sounds, ‘spaces, times’. I wanted to immerse myself entirely in this Gogol-like, Beckett-like something. I wanted my character to be epic and lyrical, tender and passionate, wise and naïve.” Slava Polunin, the most celebrated living clown and founder of Slava’s Fools Unlimited, offered this explanation of his vision of the theater. His “Snowshow” is regarded as a “classic of the 20th century”.

Fotó / Photo © V Vlai

It has become legendary over the years, and its fervent admirers from every part of the globe now follow it from one country to the next in order to experience, again and again, an immersion into the marvellous world of dreams and imagination, the world of childhood.

Alkotó és színpadi megjelenítés/ Created and staged by: Slava Polunin ▪ Rendező/ Director: Viktor Kramer & Slava Polunin ▪ Díszlet / Scenography: Viktor Plotnikov, Slava Polunin ▪ Jelmezek és különleges effektek/ Costumes design and special effects: Slava Polunin ▪ Hang/ Sound: Roman Dubinnikov, Slava Polunin ▪ Technikai személyzet/ Technicians: Natalia Tabachnikova, Aleksei Lavrentiev, Mihaly Bekesi, Dmitry Syrovatski

13

április
Aprilszombat / Saturday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFMagyarország
Hungary

Molière / Molière

TARTUFFE / TARTUFFE

.....

Rendező ▪ Director: David Doiasvili / David Doiashvili ▪ Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest
Magyar nyelven, angol felirattal. / Performed in Hungarian with English subtitles.

David Doiasvili rendező, aki harmadszorra dolgozik társulatunkkal, a következőket vallja korábbi grúz Tartuffe-rendezése kapcsán a figuráról: Orgonék jó módú házában egy mélyen vallásos alak, Tartuffe egyre nagyobb befolyással bír. A helyzet már azzal fenyeget, hogy Tartuffe kifogatja Orgont a vagyonából, és a lánya kezét is megszerzi. Hamarosan mindenki átlát ármánykodásán – kivéve Orgont. A család tervet eszel ki, hogy lebuktassák a csalót... Egyszerű vígjátéki történet, a mű mégis zseniális. Az ok a szerzőben keresendő, aki nem más, mint a drámatörténet sziporkázó gényusa: Molière.

Az eredeti címben a szerző fontosnak tartotta, hogy a névhez társítsa a jelzőt is „l’imposteur”: Tartuffe avagy a képmutató, de mondhatnánk szenteskedőt, szemforgatót, kétszínűt, alakoskodót, ájtatoskodót, kegyeskedőt, farizeust... És ha egy nyelvben valamire ennyi megnevezés van, az azt mutatja, hogy az a jelenség foglalkoztatja az embereket. Mi sem mutatja jobban e színdarab népszerűségét, mint hogy e szinonimák közé ma már oda lehetne írni ezt is: „egy tartuffe”.

A figura eggyé vált a tulajdonsággal, amit Molière a darabjában pellengérré állított, mégpedig olyan erővel, hogy noha 1664-ben Versailles-ban bemutatták, de az udvar befolyásos tagjai rávették XIV. Lajost, hogy tiltsa be. Csak 1669-ben engedélyezik újra az előadást. Mint minden korban, akkor is nagyszerű reklámnak bizonyult a tiltás, mert a második bemutatóra özönlöttek a nézők. De az, hogy e lelkesedés nem csökkent később sem, már a mű üdeségét, érvényességét mutatja. Megszámlálhatatlan színpadi olvasata van napjainkban is, minden alkotó megtalálja a maga Tartuffe-jét, aszerint, hogy épp mit akar üzeni a világnak, épp melyik társadalmi jelenség piszkálja a csőrét. Mindenesetre azok, akik a hit elleni támadást vélték felfedezni benne, és ezért hol tiltották, hol lelkesen üdvözölték világnézeti beállítottságuknak megfelelően, talán elsiklottak Cléante e sorai fölött, amelyen áthallik Molière vallomása: „Egyet tudok – egész tudományom csak ennyi: / Tudom, mi az igaz, s tudom, hogy mi a talmi. / S mert dicsőbb hősöket sehol sem ismerek, / Mint az alázatos, igazi szenteket, / S mert szebb és nemesebb dolog nincs a világon, / Mint ha az igazi vallás buzgalma lángol – / Előttem épp azért semmi sem undokabb, / Mint e szenteskedő, jól színlelt áhitat.”

Ez a kis részlet jól mutatja, hogy több mélység van Molière e művében annál, semhogy aktuálpolitikai üzenetekre kellene redukálni. David Doiasvili grúz rendezőnek színházunkban eddig bemutatott két rendezése, a *Szentivánéji álom* és a *Cyrano* sejteti, hogy nem fog megállni a kiszólások szintjén, hanem az archetipikus, minden korra és bizonyos értelemben, kisebb-nagyobb mértékben mindannyiunkra jellemző színlelésről szól majd az előadása.

In the home of the Orgon family, a deeply religious man, Tartuffe, is acquiring ever more influence. Indeed, gradually the circumstances are shifting and Tartuffe may come to lay his hands on Orgon’s fortune and even win his daughter’s hand in marriage. Soon, however, everyone begins to see through his shams, except for Orgon himself. The family comes up with a plan to reveal the imposter for what he is. The play is a simple comedy and yet a work of great brilliance. The explanation for this lies, of course, in the genius of its author, one of the defining figures of world theater, Molière.

In the original title of the play, Molière felt it important to include, next to the villain’s name, the epithet of sorts, “The Imposter.” Tartuffe is the emblematic hypocrite or, one could say, the false saint, the double-dealer, the dissembler, the Pharisee. Or, as clear testimony to the great popularity of the play over the course of several centuries, one could simple call him a “Tartuffe.” Molière’s character has become synonymous with the vice he embodies, the vice which Molière puts on stage and puts on the pillory with such overwhelming dramatic

Fotó/Photo: © Rózsa Erika

force that, even though the play was ready for performance in 1664, permission to perform it was only granted in 1669. But as is always the case, the prohibition only called attention to the work, and people poured into the theater to see the opening on 5 February.

As one might guess on the basis of the two productions by Georgian director David Doiashvili which have been performed in our theater, *Midsummer Night’s Dream* and *Cyrano de Bergerac*, this production does not content itself merely with social commentary or remark, but rather addresses playing and feigning as archetype, as something which is part of every era and which, to some degree or another, is characteristic of all of us.

.....

Színészek/Actors: Horváth Lajos Ottó, Ács Eszter, Szabó Sebestyén László, Barta Ágnes, Berettyán Sándor, Szarvas József, Trill Zsolt, Szűcs Nelli ▪ **Fordította/Translated by:** Vas István ▪ **Diszlettervező/Stage designer:** David Doiasvili ▪ **Jelmeztervező/Costume designer:** Bánki Róza ▪ **Dramaturg/Dramaturge:** Kozma András ▪ **Rendezőasszisztens/Assistant director:** Herpai Rita

14

április
Aprilvasárnap / Sunday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFMagyarország
Hungary

Anton Pavlovics Csehov / Anton Pavlovich Chekhov

MEGGYESKERT / THE CHERRY ORCHARD

Rendező ▪ Director: Silviu Purcărete / Silviu Purcărete ▪ Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest
Magyar nyelven, angol felirattal. / Performed in Hungarian with English subtitles.

A *Meggyeskert* egy régi családi birtok felszámolásának fájó, ugyanakkor megmosolyogtató története. Ljubov Andrejevna Párizsból érkezik haza, hogy intézkedjen annak a földnek a sorsát illetően, mely saját gyermekkorát jelenti számára: csupa rom és csupa emlék. Még a születő szerelmek is naftalinszagot árasztanak, habár a túlélés ígérését hordozzák... Az író utolsó drámája az elmúlás apoteózisa. Vagy van más kiút? Csehov tragédiára képtelen szereplői „szétszóródnak egy széthulló világban”. A *Meggyeskert* „nemcsak egyik világból a másikba történő elkerülhetetlen átkelésről szól, hanem a passzív ellenállásként jelentkező alkalmazkodásra való képtelenségről, szinte hallgatólagos, visszafojthatatlan elutasításáról annak, hogy gúny tárgyává tegye az értékeket, amelyekre a vesztesek az öntudatukat alapozzák...” – fogalmaz a műről a jelenünkre is érvényesen Georges Banu kritikus. „Nagyon vigyázz! Egyetlen felvonásban se vágj szomorú képet! Mérges lehetsz, de szomorú nem! Azok az emberek, akikben már régóta fészkel a bánat és hozzászoktak, csak füttyöresznek, és gyakran elméláznak” – írta a már súlyosan beteg Csehov Ranyevszkaja szerepét próbáló feleségének, Olgának. A rendező, Silviu Purcărete, a világszínház igazi nagy mestere, aki 2017-ben Faust-adaptációjával varázsolta el a MITEM közönségét, másodszor dolgozott a Nemzeti színészeivel.

The Cherry Orchard is the painful, moving, and at times even comic story of the auction of an old family estate. Madame Lyubov Andreievna Ranevskaya comes home from Paris to deal with the fate of the land, which to her is an embodiment of her childhood. It is now little more than ruins and memories. Even newborn sentiments of love have the smell of mothballs, though they at least offer hope of survival... The play, which is the last drama by Chekhov, is an allegory for our ephemeral lives. Or is there some other way out? The absurd figures of Chekhov's tragedy "are scattered in all directions in a world which is falling apart." As critic George Banu has written, *The Cherry Orchard* "is not simply about the inevitable crossing from one world into another, but also about the inability to adapt, which figures as a kind of passive resistance, and the almost unspoken, irrepressible rejection of any attempt to make a mockery out of the values which form the foundations of the identities of the losers." Thus, it remains relevant to our time. When he was already very ill, Chekhov wrote the following cautionary remarks in a letter to his wife Olga, who was playing the part of Ranevskaya: "Be very careful! You should not have a sad look on your face in any of the acts! You can be angry, but not sad! People who have grappled with sorrow for a long time and gotten used to it simply whistle and often daydream."

The production is under the direction of Silviu Purcărete, one of the great masters of the world theater, who captivated the MITEM audience in 2017 which his adaptation of Faust and is now working together with the actors of the National Theatre for the second time..

Színészek / Actors: Udvaros Dorottya, Szász Júlia e.h., Ács Eszter, Blaskó Péter, Kristán Attila, Bordás Roland, Szarvas József, Szücs Nelli, Rácz József, Katona Kinga, Farkas Dénes, Trill Zsolt, Kecskés Alexisz e.h., Tar Dániel e.h. ▪ Díszlet- és jelmeztervező / Stage and costume designer: Dragoș Buhagiar ▪ Zeneszerző / Composer: Vasile Șirli ▪ Fénytervező / Light designer: Helmut Stürmer ▪ Dramaturg / Dramaturge: Kozma András ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Kolics Ágota

Foto/Photo: © Eori Szabó Zsolt

16

április
April

kedd / Tuesday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Szerbia
Serbia

Anton Pavlovics Csehov / Anton Pavlovich Chekhov

IVANOV / IVANOV

.....

Rendező és adaptáció ▪ Director and adaptation: Tatjana Mandić Rigonat / Tatjana Mandić Rigonat
Szerb Nemzeti Színház – Belgrád, Szerbia / The National Theatre in Belgrade – Belgrade, Serbia

2 óra 45 perc szünet nélkül / Szerb nyelven magyar szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours 45 minutes, without intermission / Performed in Serbian with Hungarian translation.

Az 1887-ben született mű a főhős, Ivanov fokozatosan kiábránduló, életunt személye köré fonja története szálát. De létezik-e vajon történet, s ha igen, hol kell keresnünk? Hol végződik az a benső világ, mely már észreveszi a külső jeleket? Tatjana Mandić Rigonat egy meghasonlott ember rekviemjét vitte színpadra, aki saját lényének alapvetése, és kitűzött céljai között vergődik.

Ivanov alakja maga a lélek múzeuma. A tény, hogy érzelmeinkről beszélünk, érzélgösséghez vezet, a gyakorlatiasság és a túléléshez szükséges erő viszont cinizmushoz. A XIX. század második felének Oroszországa, félúton a példának tekintett Nyugat, és önmaga nehezen mozgítható valósága között, az értelmiségi ember sorsának megpecsételője is. A belgrádi Nemzeti Színház színészeinek közvetlen közeli játéka úgy hat a nézőre, mintha a bennük munkáló sors, a szeretet vágyával együtt kiszabadulna, és megérintene mindenkit, akinek bőre, szeme s füle van ahhoz, hogy ezt megérezze.

The story of Chekhov's 1887 play revolves around the protagonist, Ivanov, who is increasingly disappointed and weary of life. But is there really a story here? And if so, then where do we find it? Where is the end of the inner world that notices the external signs? Tatjana Mandić Rigonat puts on stage the requiem of a conflicted man, whose existence is but a struggle to achieve his goals.

Ivanov's character is itself a museum of the soul. Talking about emotions leads to sentimentality, while practicality and the strength needed for survival makes one cynical. This is Russia in the second half of the 19th century, halfway between the "exemplary" West and its own almost entirely static reality, sealing the fate of the intellectual.

The actors of the National Theatre in Belgrade bring the story so close to the audience that their performance makes us feel as fate, at work inside us, could break free along with a desire for love and could touch everyone who has skin, eyes, and ears to feel it.

.....

Színészek / Actors: Nikola Ristanovski, Nada Šargin, Marko Bačević, Branko Vidaković, Danijela Ugrenović, Hana Selimović, Nenad Stojmenović, Branka Petrić, Bojan Krivokapić, Nikola Vujović, Vanja Milačić, Predrag Vasić, Jelena Živković, Nemanja Konstantinović, Danica Arapović, Nikola Dragović, Ivan Mirković, Nemanja Bubalo ▪ **Fordította** / Translation: Kiril Taranovski ▪ **Diszlettervező** / Stage designer: Branko Hojnik ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Bojana Nikitović ▪ **Zeneszerző** / Composer: Irena Popović ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Slavko Milanović ▪ **Színpadi mozgás** / Movement director: Anđelija Todorović ▪ **Színpadi beszéd** / Vocal coach: Ljiljana Mrkić Popović ▪ **Gyártásvezető** / Executive Producer: Milorad Jovanović ▪ **Producer** / Producer: Nemanja Konstantinović ▪ **Ügyelő** / Stage Manager: Sanja Ugrinić Mimica ▪ **Kellékes** / Property master: Gordana Perovski ▪ **Maszk** / Make-Up: Dragoljub Jeremić ▪ **Világosító** / Light Operator: Miodrag Milivojević ▪ **Színpadmester** / Set Crew Chief: Zoran Mirić ▪ **Hangosító** / Sound Operator: Nebojša Kostić

Fotó/Photo © Tamara Antović

17

április
Áprilszerda / Wednesday – 19.00 / 7 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUFMagyarország
Hungary

Székely János / János Székely

CALIGULA HELYTARTÓJA / CALIGULA'S GOVERNOR

Rendező ▪ Director: Szász János / János Szász ▪ Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest

1 óra 40 perc szünet nélkül / Magyar nyelven, angol felirattal. ▪ 1 hour 40 minutes, without intermission / Performed in Hungarian with English translation.

Mit tehet Petronius, Szíria helytartója, ha Caligula arra kötelezi, hogy a jeruzsálemi zsinagógába a császár szobrát állíttassa be hatalmi szimbólumként? A Római Birodalom (jelképes) térhódítása súlyos veszteher az ottani zsidóságra nézve. Petronius méltó ellenfélre lel a helyi főpap, Barakiás személyében, aki vitapartnereként lehetetlen morális helyzetbe hozza a római: egy nemzetet megsemmisíteni egy szobor miatt?

A lázadás és a lázítás nagyszerű drámája ez: képes-e Barakiás főpap szavakkal szétzúzni egy fennálló rendet, Caligula parancsát, felébredhet-e a helytartóban a kétely? Mert ha igen, nemcsak e rend omlik össze, hanem egy megingathatatlanak vélt ember, Petronius is elbukik. A megoldás Caligula lefizetésében rejlik, amit Barakiás, az övéi nevében fel is vállal. Aranyat kilószámra a császárnak! A küldönc hozza is a hírt: Caligula kiegyezik. Ám az utolsó pillanatban, egy besúgó által felfejtett árulás folytán, Róma ura megváltoztatja döntését: a szobornak be kell kerülnie a templomba. Petronius élete legnagyobb dilemmája elé kerül: vagy teljesíti Caligula parancsát, s ezzel egy népet semmisít meg, vagy ő maga pusztul el.

Székely János (1929–1992) erdélyi költő, író, drámaíró a 20. század második felének egyik legfontosabb alkotója. Székely éppen a Caligula helytartója című 1972-es drámájával világirodalmi rangra is emelkedő életművet hozott létre, amely túllép és túlmutat a regionális (erdélyi) és aktuálpolitikai meghatározottságokon. Legjobb művei minden személyes vallomásszerűségük ellenére kifejezik a 20. századi ember transzcendens fogódzótól való megfosztottságát éppúgy, mint ahogy korának közösségi sorskérdéseit is egyetemes igénnyel fogalmazzák meg.

What can Petronius, governor of Syria, do when the Caligula commands him to erect a statue of the emperor in the synagogue in Jerusalem as a symbol of imperial power? The symbolic conquest by the Roman Empire is a dire threat from the perspective of the Jewish people of Syria. Petronius finds a worth adversary in the local high priest, Berechiah, who as his opponent in debate puts the Romans in an impossible moral dilemma. Can they destroy a nation merely to erect a statue?

This is a drama of agitation and uprising. Will Berechiah be able, with his words, to break the existing order and thwart Caligula's plan? Will the governor be troubled by doubts? If so, not only will the established order collapse, but a ruler seen as impossible to sway will also fall. The solution lies simply in paying off Caligula, which Berechiah agrees to do in the name of his people. Piles of gold for the emperor! The messenger brings the reply: Caligula has given his agreement. But at the last minute, because of a betrayal discovered by an informant, the Roman emperor changes his mind. The statue must be erected in the temple. Patronius faces the most difficult decision of his life: either he follows Caligula's order, and in doing so, destroys a nation, or he himself will fall.

Transylvanian poet, writer, and playwright János Székely (1929–1992) was one of the most important creative figures of the second half of the 20th century. With his 1972 play Caligula's Governor, created an oeuvre for the stage which put him among the great playwrights of the world. It is a drama which stretches beyond the local context (Transylvania under Ceaușescu) and the political implications of its time. Székely's finest works are on the one hand always deeply personal and confessional, while at the same time they also on the ways in which humankind in the 20th century was robbed of its transcendental aspirations. He gives expression to universal questions of communal fate which were perhaps particularly pressing in the time and context in which he lived and composed.

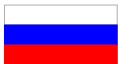

Foto/Photo: © Eni Szabó Zsolt

Székely János *Caligula helytartója* c. drámájának angol változatát Bertha Csilla és Donald E. Morse fordításában a kiadó és a fordítók engedélyével használjuk, ahogyan az megjelent a dublini Cansfort Kiadó által kiadott *Silenced Voices: Hungarian Plays from Transylvania* (Elhallgattatott hangok: Magyar drámák Erdélyből) c. kötetben (2008). ▪ The English translation of János Székely's *Caligula's Governor* (*Caligula helytartója*) by Csilla Bertha and Donald E. Morse, published by Cansfort Press, Dublin, Ireland in *Silenced Voices: Five Hungarian Plays from Transylvania*, 2008 is used by permission of the translators and Cansfort Press.

Színészek/Actors: Trill Zsolt, Horváth Lajos Ottó, Rácz József, Kristán Attila, Bordás Roland, Bodrogi Gyula, Bölkény Balázs e.h., a Kaposvári Egyetem Rippl-Rónai Művészeti Karának IV. éves színész hallgatói: Karácsony Gergely, Kisari Zalán, Kocsis Gábor, Kovács S.József, Szurcsik Ádám, valamint Borbély Sándor m.v., Dégi János m.v., Kaló Kristóf m.v., Korcsmáros András m.v., Rékai Nándor m.v. ▪ Díszlet- és jelmeztervező/Stage and costume designer: Vereckei Rita ▪ Szakértő/Expert: Dr. Balázs Gábor ▪ Dramaturg/Dramaturge: Kulcsár Edit ▪ Rendezőasszisztens/Assistant director: Herpai Rita

18

április
Aprilcsütörtök / Thursday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFOroszország
Russia

Anton Pavlovics Csehov / Anton Pavlovich Chekhov

VÁNYA BÁCSI / UNCLE VANIA

Rendező ▪ Director: Rimas Tuminas / Rimas Tuminas ▪ Vahtangov Állami Színház – Moszkva, Oroszország / The State Academic Vakhtangov Theatre – Moscow, Russia

3 óra egy szünettel / Orosz nyelven magyar szinkrontolmácsolással. ▪ 3 hours with one intermission / Performed in Russian with Hungarian translation. ▪ Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 14 years of age and older.

Csehov drámaírói munkásságát sokan az abszurd színház előzményének tekintik, hiszen klasszikus értelemben vett „drámaiatlan” színműveiben a szereplők legtöbbször nem azt csinálják, amit mondanak, és nem azt mondják, amit gondolnak. Az előadás litván rendezője, a világhírű Rimas Tuminas különleges utat választott a darab színpadra állítása során – éppen azokkal az érzésekkel és gondolatokkal szembesíti a nézőket, amelyeket Csehov hősei a legnagyobb lelki megrázkódtatások nyomán, belső világuk feltárásával mutatnak meg. Ezek a kitárulkozások lehetnek félszeg, esetlen megnyilvánulások, mint Ványa bácsi, vagy éppen brutálisak, mint Asztrov esetében, de mindenképpen az emberi vágyak szenvedélyes kitörésein keresztül csodálkozhatunk rá emberi mivoltunk esendőségére, magányosságára, olykor nevetségességére. Az előadás ugyanakkor nem kineveti, hanem szeretetteljes megértéssel ábrázolja a széttört illúziók között vergődő, reménytelenségében is boldogságkereső embert. Rimas Tuminas rendezése egyúttal alkotói kísérlet annak megértésére, hogy szenvedésekkel, ki nem mondott fájdalommal és melankóliával teli darabjait Csehov miért is tekintette komédiának.

A legendás rendező, aki egyúttal a moszkvai Vahtangov Színház művészeti vezetője, Rimas Tuminas, a magyar közönség előtt is jól ismert, hiszen a MITEM eddigi programkínálatában kiemelkedő szakmai és közönségsikereket ért el Lermontov *Álarcosbál*, Puskin *Jevgenyij Anyegin*, illetve Szophoklész *Oidipusz király* című előadásaival. A *Ványa bácsi* Tuminas leghíresebb előadásai közé tartozik, melyet számos színházi díjjal is ismertek. Elnyerte többek között a „Kristály Turandot” díjat a legjobb rendezésért (2009-2010-es évad), a Sztanyiszlavszkij Nemzetközi Színházi díjat (2010), az Orosz Színházi Alkotók Szövetségének díját az évad legjobb előadásáért (2011), „Aranymaszk” Nemzeti Színházi díjat az évad legjobb előadásáért (2011).

Chekhov's oeuvre as a playwright is viewed by many as the predecessor to the theater of the absurd, since most of the time the characters in his plays – “non-dramatic” in a classical sense – do not do what they say and do not say what they think. Rimas Tuminas, the world-renowned Lithuanian director of this production, has chosen a special way to put the play on stage. He makes the audience face the very feelings and thoughts which Chekhov's characters show as a result of emotional shock and by revealing their inner world. Their opening up may be awkward and clumsy, as in the case of Uncle Vanya, or brutal as in the case of Astrov, but either way, these emotional outbursts of human desire allow us to gaze in amazement at the fallibility, loneliness, and even ridiculousness of being human. Still, the performance does not laugh at the figure of the human struggling with illusions and hopelessness and looking for happiness. It portrays us with affectionate understanding. Rimas Tuminas's directing is also a creator's attempt to understand why Chekhov considered his plays comedies, even when they are full of suffering, unspoken pain, and melancholy.

Rimas Tuminas, the legendary director and artistic director of the Vakhtangov State Academic Theatre in Moscow, is well-known to Hungarian audiences, since as a participant in MITEM he has achieved broad success and won the acknowledgement of critics with his production of Lermontov's *Masquerade*, Pushkin's *Eugene Onegin*, and Sophocles' *Oedipus the King*. *Uncle Vanya* is one of the most famous performances directed by Tuminas, and it has won several prestigious awards, including the Crystal Turandot Award for best director (season 2009–2010), the Stanislavsky Award (2010), the Russian Theater Award, (2011), and the Golden Mask for best performance of the year (2011).

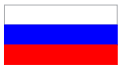
Fotó/Photo © Valeriy Miasnikov

Színészek/Actors: Vladimir Simonov/Yury Shlykov, Anna Dubrovskaya, Eugenia Kregzhde/Maria Berdinskikh, Lyudmila Maksakova, Sergey Makovetskiy, Vladimir Vdovichenkov/Artur Ivanov, Yury Kraskov, Inna Alabina/Liubov Korneva, Sergey Epishev/Vitalys Semenovs ▪ Díszlet- és jelmeztervező/ Stage and costume designer: Adomas Jacovskis ▪ Zeneszerző/Composer: Faustas Latenas ▪ Fénytervező/Lighting designer: Maya Shavdatuashvili

23

április
April

kedd / Tuesday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUF

Oroszország
Russia

Szumbel Gaffarova / Sumbel Gaffarova

A JÖVEVÉNY / ALIEN

.....

Rendező ▪ Director: Farid Bikcsantajev / Farid Bikchantaev ▪ Galiaszkar Kamal Tatár Állami Színház – Kazány, Oroszország / Galiaskar Kamal Tatar National Academic Theatre – Kazan, Russia

1 óra 20 perc szünet nélkül / Tatár nyelven magyar szinkrontolmácsolással. ▪ 1 hour 20 minutes, without intermission / Performed in Tatar with Hungarian translation.

A fiatal tatár író, Szumbel Gaffarova első, nagy port felkavaró darabja, amely az Ibsen International „Új szöveg – új színpad” program keretében valósult meg, a tatár nép 20. századi történetének egy kevésbé ismert, fájdalmas témáját dolgozza fel. Identitásuk megőrzése szempontjából a tatárokat, akik létszámukat tekintve Oroszország második legnagyobb népességű nemzetiségét jelentik, a sztálini Szovjetunió elnyomása, illetve a II. világháború komoly kihívások elé állította. Többek között tragikus sors jutott osztályrészül azon tatár származású szovjet katonáknak és tiszteknek, akik német hadifogságba kerülve nem álltak át a fasiszta Németország oldalára, viszont a koncentrációs táborok szörnyűségét túlélve a sztálini gulag rendszer foglyai lettek. Azok viszont, akik nem tértek vissza hazájukba, szétszóródtak a nagyvilágban.

A *jövevény* című előadás főhőse, Nakip, a világháborút követően a sors akaratából Kanadába kerül, és lehetőséget kap az újrakezdésre. Egy távoli, vidéki helységben sikerül létrehoznia egy kis tatár falu mását, burgonyát termeszt, és a Halloween helyett inkább a tatár ünnepeket és szokásokat tartja. Még Joanne nevű kanadai feleségét is tatár módra „Zsanim”-nak (Lelekem) szólítja. Ám a szomszédja, aki ugyanolyan „jövevény”, mint ő, csupán skót gyökerekkel, egyik nap azzal a hírrrel állít be, hogy az egykori szovjet állampolgárok szabadon visszatérhetnek a Szovjetunióba, nem fenyegeti őket semmilyen veszély. Vajon visszatér-e szülőföldjére hősünk, megkeresi-e első szerelmét, meglátogatja-e édesanyja sírját?

A groteszk szituációkban bővelkedő, keserű humorral átítatott előadás arra a kérdésre keresi a választ, hogy miben ragadható meg egy nép identitása és lehetséges-e visszatérni a múltunkhoz, ha már egyszer elszakadtunk tőle. Az előadás rendezője, Farid Bikcsantajev, a Kamal Galiaszgar Tatár Állami Színház főrendezője, az oroszországi színházi élet egyik fontos alkotója. Jon Fosse színművéből rendezett előadása, az *Egy nyári nap* a 2014-es MITEM-en nagy sikert aratott.

The first controversial play by the young Tatar playwright, Sumbel Gaffarova has come to life as part of the Ibsen International “New Text – New Stage” program. It examines a little-known, painful topic in the 20th-century history of the Tatar people. Because of the upheavals of World War II and oppression suffered under Stalin’s rule in the Soviet Union, the Tatars, the second biggest ethnic population in Russia, had to face the serious challenge in their efforts to preserve their cultural identity. Soviet soldiers and officers of Tatar origin who were held captive and did not desert to Fascist Germany suffered a tragic fate: having survived the terrors of the concentration camps, they found themselves captives of the Stalinist Gulag. Those who did not return to their homeland fled to countries all over the world.

After the war, fate leads Nakip, the protagonist of “The Alien,” to Canada, where he gets a chance to start all over again. In a far-away, rural place he manages to create the replica of a small Tatar village; he grows potatoes, keeps Tatar traditions, and celebrates Tatar festivals instead of adopting Western rituals like Halloween. Nakip even calls his Canadian wife, Joanne, by the Tatar name “Zhanym” (my soul). One day, however, his neighbor – a newcomer like him, of Scottish origin – brings surprising news: former Soviet citizens are free to return to the USSR, and no dangers await them. Will the protagonist return to his homeland? Will he look for his first love? Will he visit his mother’s grave?

Full of grotesque situations and bitter humor, the performance searches for an answer to several questions: how can a people’s identity be understood, and is it possible to return to our past once we have been severed from it? The director of the production, Farid Bikchantaev, is the artistic director of the Galiaskar Kamal Tatar National Academic Theatre and a significant figure of Russian theatrical life. His adaptation of Jon Fosse’s play “A Summer’s Day” was performed at MITEM in 2014.

Foto / Photo: © F. Garifullin

.....
Színészek/Actors: Radik Bariev, Rail Shamsuarov, Lyutsiya Bikchantaeva, Sergeant Minvali Gabdullin, Aigul Abasheva, Ilnur Zakirov, Almaz Sabirzyanov ▪ Díszlet- és jelmeztervező/Stage and costume designer: Albert Nesterov ▪ Dramaturg/Dramaturge: Sumbel Gaffarova

24

április
April

szerda / Wednesday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUF

Ukrajna
Ukraine

William Shakespeare / William Shakespeare

CORIOLANUS / CORIOLANUS

Rendező ▪ Director: Dmitro Bogomazov / Dmytro Bogomazov ▪ Ivan Franko Nemzeti Dráma Színház – Kijev, Ukrajna / Ivan Franko National Academic Drama Theatre – Kyiv, Ukraine

3 óra egy szünettel / Ukrán nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 3 hours with 1 intermission / Performed in Ukrainian with Hungarian and English subtitles. ▪ Az előadást 13 éven felülieknek ajánljuk! ▪ We recommend the production for people 13 years of age and older.

A *Coriolanus* a legendás római hadúr felemelkedését és bukását meséli el. A színmű alapjául szolgáló történetet Shakespeare Plutarkhosztól kölcsönözte. A tragédia egyúttal éles politikai dráma is, a családi kapcsolatok drámája és egy ember személyes tragédiája.

A darab hőse, Caius Marcius, arról híresült el, hogy a rómaiakkal folytatott csatái során az ellenséges volszkokat kizsákmányolta. Katonai győzelmei elismeréseként kapta a Corioli nevet, miután meghódította a volszki Corioli városát. A győzelem után hazatérve a vitéz harcos belevág a nagypolitikába, a Római Köztársaság konzulátusát célozva meg. A politikai harcokban azonban a nyílt csatákban győzelemhez szokott legyőzhetetlen és kitarító hős sebezhetővé válik: az egyenes, őszinte és tántoríthatatlan Coriolanus nem képes a megtévesztésre és a trükkökre. A politikai manipulációknak köszönhetően a rómaiak megbecsülés és elismerés helyett a nép ellenségének titulálják a bátor harcost és életfogytig tartó száműzetésre ítélik. A dühös Coriolanus elhagyja a várost. Bosszút forralva korábbi ellenségeivel, a volszkokkal szövetséget köt és Róma ellen vezeti seregét. A döntő támadás előestéjén azonban anyja könyörgésétől meghatva úgy határoz, nem dönti romba Rómát, ezért a döntésért pedig az életével fizet.

„... Az anya fontos szerepet játszik a tragédiában, »a leggyönyörűbb és legtökéletesebb anya-figura, akit Shakespeare valaha is alkotott.« Shakespeare saját édesanyja alakját örökölte meg a karakterben, akit csak akkor tudott a maga teljességében felidézni, mikor az elhunyt 1608. szeptember 9-én. Shakespeare kétségtelenül részt vett a temetésén és utána még pár vasárnapot Stratfordban töltött. Ebből arra következtethetünk, hogy édesanyjának a halála mindvégig hatással volt rá a *Coriolanus* megírására közben.” (Ivan Franko, W. Shakespeare: Coriolanus).

The tragedy „*Coriolanus*” is a story of the rise and fall of the legendary Roman warlord. W. Shakespeare took the plot basis for his play from the story of the Greek writer Plutarch. There is also an acute political drama in this play, a drama of family relations, and an internal tragedy of one person.

Its hero Caius Marcius, who became famous because of his exploits in the war with the enemies of the Romans - Volsces. After conquering the Volscian city of Corioli he received the byname Coriolanus for military victories. After returning home with victory, the valiant warrior goes to „big” policy – to the consuls of the Roman Republic. But in political battles, the invincible and enduring hero, accustomed to winning the enemies in an open battle, became vulnerable in his strength: the straightforward, frank and uncompromising Coriolanus is not capable of deception and tricks. Due to political manipulations, instead of honor and recognition, a brave warrior is proclaimed an enemy of the people and receives a verdict from the Romans - life-long exile. An angry Coriolanus leaves the city. In the desire to take revenge, he is united with his former enemies – Volsces and leads their army to Rome. But on the eve of a decisive assault, Coriolanus, moved by the supplications of the mother, refuses to permanently destroy Rome and pays for this choice of his own life.

„... The mother plays a big role in the tragedy, 'this is the most beautiful and most accomplished figure of the mother, which Shakespeare ever created'. Shakespeare used the figure of his own mother for this figure. This figure could fully recover in his memory just when his mother died, and this happened on September 9, 1608. Shakespeare, without a doubt,

Foto/Photo: © Valentyn Landar

was at her funeral and then still had a couple of Sundays in Stratford. From this we deduce that at the same time, under the impression of mother`s death, '*Coriolanus*' was written ... „ (Ivan Franko, "W. Shakespeare. Coriolanus, translation by P. Kulish, Lviv, 1990").

Színészek/Actors: Dmytro Rybalevskiy, Bogdan Beniuk, Ostap Stupka, Ivan Sharan, Oleg Stalchuk, Nataliia Sumska, Anastasia Rula, Vasyl Mazur, Oleksandr Begma, Oleksandr Petcherytsia, Vitalii Azhnov, Pavlo Shpegun, Ksenia Basha-Dovzhenko, Oleksii Bogdanovych, Volodymyr Abazopulo, Arseniy Tymoshenko, Dmytro Chernov, Oleksandr Rudynskiy, Kseniia Vertynska, Svitlana Kosolapova, Roman Shepel, Dmytro Lukianenko, Khrystyna Fedorak, Yaroslav Bondarenko, Ivan Zaluskii, Natalia Neshva, Anna Markovych, Volodymyr Zbarazskiy ▪ Rendezőasszisztens/Assistant director: Andrii Saminin ▪ Díszlet- és jelmeztervező/Stage and costume designer: Petro Bogomazov ▪ Zeneszerző/Composer: Oleksandr Kokhanovskiy ▪ Koreográfus/Choreographer: Oleksii Busko ▪ Hangtechnikusok/Sound operators: Oleksandr Krysthtal, Pavlo Natalushko ▪ Videótervező/Video engineer: Oleksandr Rozhkov ▪ Ügyelő/Deputy stage manager: Mariia Savka ▪ Világosító/Theatrical lighting: Hanna Vakhovska

25

április
Aprilcsütörtök / Thursday – 17.00 / 5 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 3.000 HUFUkrajna
Ukraine

Vaszil Stefanik novellái alapján / By novels of Vasyly Stefanyk

MORITURI TE SALUTANT / MORITURI TE SALUTANT

Rendező ▪ Director: Dmytro Bogomazov / Dmytro Bogomazov ▪ Ivan Franko Nemzeti Dráma Színház – Kijev, Ukrajna / Ivan Franko National Academic Drama Theatre – Kyiv, Ukraine

2 óra 20 perc egy szünettel / Ukrán nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 2 hours 20 minutes with 1 intermission / Performed in Ukrainian with Hungarian and English subtitles.

A *Morituri te salutant* című előadás az ukrán lélektani próza mestere, Vaszilij Sztefanik (1871–1936) legismertebb novellái nyomán született. A neves ukrán szerző többnyire tragikus hangvételű művei a falusi élet hétköznapijairól szólnak, azokról az emberi drámákról, amelyek nap mint nap lejátszódnak egy vidéki közösségben anélkül, hogy a benne szereplő hősök felismernék azok jelentőségét vagy lényegét. A *Kocma*, a *Magányos nő*, az *Esti óra*, *Szenteste*, *Május*, *Álom*, *Fiúk*, *Bűn*, a *Nálunk minden ünnep* című novellák nyomán színpadra állított, egyszerűségében is megrázó előadás során a mindennapok szürkesége mögött feltárnak a szülők és gyermekek, a férfiak és nők között feszülő ellentétek, illetve a születés és a halál, az álmok és a valóság közötti feloldhatatlanul tragikus viszony. Ugyanakkor a darab szereplői a túlélésért vívott kemény küzdelem ellenére soha nem adják fel a reményt, hogy sorsuk egyszer jobbra fordulhat. És ahogy az a valóságban is lenni szokott, életük során állandóan keverednek a tragikus és komikus szituációk, ám a különféle események és karakterek kavalkádjában egy dolog mégis állandó marad – az emberségre, az emberi méltóság megőrzésére való törekvés. Bármilyen szélsőséges erkölcsi vagy éppen fizikai megpróbáltatást is mérjen rájuk a sors, helyt kell állniuk minden körülmények között. Még akkor is, ha ez az életükbe kerül.

Az előadás a zene, az ének, a mozgás, a látvány folyton változó, polifonikusan egybefonódó kompozíciójaként született meg, és egy többretegű, metaforákban gazdag színházi formanyelven beszél az emberi lélek legmélyebb rezdüléseiről, kétségeiről, szenvedéseiről, sajátos misztériumjátékként a megtisztulás reményét sugallja a nézők számára.

Az előadás rendezője az egyik legjelentősebb kortárs ukrán színházi alkotó, Dmytro Bogomazov, aki egyúttal a kijevi Ivan Franko Nemzeti Dráma Színház főrendezője is.

“*Morituri te salutant*” is a performance, made by stories of Ukrainian master of psychological novels Vasyly Stefanyk (1871–1936). His works mostly have tragic direction, depict everyday rural life. The drama taking place day by day, even without understanding the meaning and essence of the heroes in them.

The staging of stories that was embodied by its director Dmytro Bogomazov is a second theatre appeal to Stefanyk’s works. In 2006 director Oleksandr Bilozub has established performance “Hungry sin” by the novel “News” in the lobby theater.

At the heart of today’s version are such novellas: “*The Tavern*”, “*Very Alone*”, “*Vespers Hour*”, “*Holy Night*”, “*May*”, “*Dream*”, “*Sons*”, “*Sin*”, “*Everything we have is a holiday*”. They tell us everyday stories: about parents and children, male and female, birth and death, dreams and reality, hard work and eternal hope. In these themes, as in life, are constantly intertwined tragic and comic situations. Different events, different characters, but the main thing unites them: theme of the human dignity. Whatever kind of test fate would not send to people, whatever limit in the moral and physical difficulty person would not reach, it has to stand and hold, anyway. Even on the threshold of eternity to be ready for a challenge with the life. For the director Dmytro Bogomazov (who works with Stefanyk not at the first time) the main task was to find inside composition of performance, which referred to all the polyphony of themes and images with gaining the final theatrics. The result of it was a creation of a musical form of the play as the resonator of perception of events mentioned in the performance. Music in performance creates some enigmatic atmosphere, metaphoric imagery and at the same time, the openness of democratic action. That music, the song reveals subtle, secret movements of the soul, its doubts, suffering purifies it and gives a hope.

Színészek/Actors: Vasyly Basha, Ksenia Basha-Dovzhenko, Oleksandr Formanchuk, Susanna Karpenko, Tetiana Mikhina, Oleksandr Pecherytsia, Renat Settarov, Ksenia Vertynska, Ivan Zaluskii ▪ **Díszlet-** és jelmeztervező/Set designer: Olexandr Druganov ▪ **Zenei vezető**/Musical director: Susanna Karpenko ▪ **Koreográfus**/Choreographer: Olga Semioshkina ▪ **Hangtechnikus**/Sound operator: Oleksandr Kryshal ▪ **Fénytervező**/Lighting designer: Hanna Vakhovska ▪ **Videótervező**/VJ: Oleksandr Rozhkov ▪ **Ügyelő**/Deputy stage manager: Mariia Savka

Eugenio Barba / Eugenio Barba
Odin Teatret – Holstebro, Dánia / Odin Teatret – Holstebro, Denmark

ODIN TEATRET

AZ ÁRTATLANOK TRILÓGIÁJA

A háború és áldozatainak ártatlansága

Az ártatlan szó vakítóan világos. Nem érezzük bűnösnek magunkat, hiszen tisztában vagyunk azzal, hogy a bűntudat lelkiismeretünk reakciója. Ez a reakció pedig nem kapcsolódik automatikusan a gáztelthez, amit tán jogosnak tartott önvédelemből követtünk el. Nézzünk szembe a háborúval: akár egy tigris ábrázata.

Ha egy tigris szétmárcangol egy gyermeket, az nyilvánvaló tragédia, ám a tigris romlatlansága nem kérdőjeleződik meg. Az ártatlanság nem számol a károkkal, csupán a szándék tisztaságát követeli meg. A háború harcosai számára ez egybeesik szerepük tiszteletével a küzdelem gépezetében, melynek célja az ellenség megsemmisítése. Általában nem kapcsoljuk az ártatlan kifejezést a háborúhoz, sokkal inkább az áldozatokhoz, akik nem követnek el erőszakot vagy pusztítást. Árvákra, özvegyekre vagy nőkre gondolunk, azokra, akik a háború büntelenségét saját testükön át tapasztalják.

Az Odin Teatret trilógiája az ártatlanság sokféle formáját veszi számba, miközben felteszi a kérdést: talán mindannyian ártatlanok vagyunk?

ODIN TEATRET

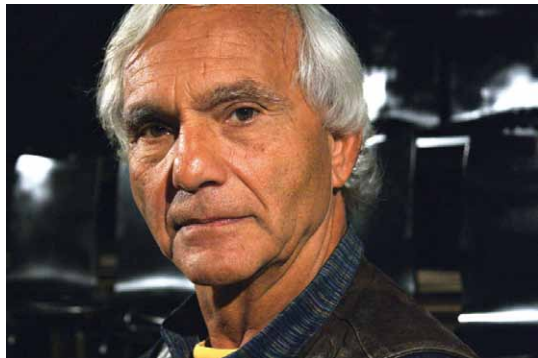
THE TRILOGY OF THE INNOCENT

The Innocence of War and of Its Victims

Innocent is a luminous word. We don't feel guilty because we are aware that guilt is a reaction of our conscience. And this reaction is not automatically associated with a misdeed that we may have committed considering it a legitimate defence.

Let's look at the face of war: that of a tiger. The tiger tears a child to pieces. This is obviously a tragedy, but it doesn't tarnish the innocence of the tiger. Innocence does not take damage into account, it demands only purity of intentions. For those fighting in a war, innocence coincides with a respect for their role within the mechanisms of a struggle whose purpose is to exterminate the adversary. We don't usually associate the word innocent with war, but with its victims, those who don't commit outrages and destruction. We think of orphans, widows, women who experience the innocence of war on their bodies.

Odin Teatret's trilogy speaks of the many forms of innocence, asking the question: are we all, perhaps, innocent?

Fotó/Photo © Rina Steel

A FA / THE TREE – Fotó/Photo © Rina Steel

NAGYVÁROSOK A HOLD ALATT / GREAT CITIES UNDER THE MOON – Fotó/Photo © Jimmy Bay

THE CHRONICLE – Fotó/Photo © Rina Steel

24

április
April

szerda / Wednesday – 17.00 / 5 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 3.000 HUF

Dánia
Denmark

TRILÓGIA - Első táj: a múlt (1990–2000) / TRILOGY - First landscape: the past (1990–2000)

A FA / THE TREE

.....

Rendező ▪ Director: Eugenio Barba / Eugenio Barba ▪ Odin Teatret – Holstebro, Dánia / Odin Teatret – Holstebro, Denmark

1 óra 20 perc szünet nélkül. / Dán, olasz, angol, bengáli és balinéz nyelven, felirat nélkül. / Figyelem, az előadást a művészek kérésére nem feliratozzuk és nem lesz szinkrontolmácsolás sem. / Az előadás szövegkönyvét megtalálják a Szenáriumban, illetve letölthetik honlapunkról. / Az előadást 12 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 1 hour 20 minutes without intermission / Performed in Danish, Italian, English, Bengali and Balinese, without subtitles. / Attention, for the request of the artists the performance will not be subtitled, nor translated. ▪ The text of the performance can be found in our Scenarium magazine and can be downloaded from MITEM's website. / We recommend the production for people 12 years of age and older.

Egy madarak által elhagyott táj /Inger Langstednek/

A Történelem fája növekszik: az élet és a halál táplálja.

Körülötte gyerekkatonák és imádkozó szerzetesek táncolnak együtt hadvezérekkel, egy magányos anyával, és egy költő lányával, aki gyerekként arról álmodozott, hogy repül majd az apjával együtt. Két mesélő mutatja be és kommentálja a jeleneteket és karaktereket: a szír sivatagban két Yazidi szerzetes elültet egy körtefát, hogy visszacsalogassák az eltűnt madarakat. Nigériában egy anya egy fa árnyékában pihen, amely a felejtés fája – karjaiban egy többe rejtve lánya fejét tartja. Egy európai hadvezér elmagyarázza egy afrikai hadvezérnek, hogy miért szükségesek az etnikai tisztogatások – az afrikai ezután emberáldozatot mutat be, hogy a saját gyerekhadseregét sebezhetetlenné tegye, mielőtt harcba indulnak. Egy lány a babáival játszik a fa körül, amit az apja ültetett, amikor megszületett, és azon gondolkodik, vajon a madarak milyenek látják a földet a levegőből.

A Történelem fája végül lehajol a körték súlya alatt és otthont kínál a madaraknak, amelyek a nézők feje fölött szállnak. De miféle madarak ezek?

A land abandoned by birds /Dedicated to Inger Langsted/

At the heart of the space, ancestrally bound to life, the tree of History grows vigorously and dead.

The characters gravitate around this vegetal cathedral, alive yet extinct. Warlords, with their armies of child soldiers, sow death and chaos. Monks plant a pear tree in the Syrian desert, hoping that the absent birds will return. The daughter of a poet evokes her childhood dream to fly together with her father. A Nigerian mother flees hiding the head of her daughter in a gourd. As customary in Odin Teatret's performances, different languages and behaviours mingle, confronting each other. Actors from Bali, Canada, Chile, Denmark, India, Italy and England give life to a rite evoking mythical situations and historical facts. In the faint light of the final scene, a Liberian and a Serbian warlord - real historical characters - fraternise. Twittering birds announce their return in a landscape that recalls Chateaubriand's words: forests were there before civilisations, deserts followed civilisations.

The tree of History finally bends under the weight of fruit and offers a home to the birds that are flying over the heads of the spectators. But what kind of birds are they?

Foto/Photo: © Rina Skeel

.....
Színészek / Actors: Luis Alonso, Parvathy Baul, I Wayan Bawa, Kai Bredholt, Roberta Carreri, Donald Kitt, Elena Floris, Carolina Pizarro, Fausto Pro, Iben Nagel Rasmussen, Julia Varley ▪ Színpadkép és világítás / Scenic space and Lighting designer: Luca Ruzza, OpenLab Company ▪ Famodellezés és kivitelezés / Tree conception and realisation: Giovanna Amoroso and Istvan Zimmermann, Plastikart ▪ Szoftverprogram / Software programming: Massimo Zomparelli ▪ Jelmezek és kellékek / Costumes and props: Odin Teatre ▪ Zenei vezető / Musical director: Elena Floris ▪ Technikai vezető / Technical director: Fausto Pro ▪ Bábok / Puppets: Niels Kristian Brinth, Fabio Butera, Samir Muhamad, I Gusti Made Lod ▪ Babafejek / Dolls' heads: Signe Herlevsen ▪ Dramaturg / Dramaturge: Thomas Bredsdorff ▪ Irodalmi szakértő / Literary adviser: Nando Tavian
▪ Szöveg / Text: Odin Teatret ▪ Rendezői asszisztensek / Director's assistants: Elena Floris, Julia Varley

25

április
Aprilcsütörtök / Thursday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUFDánia
Denmark

TRILÓGIA - Második táj: a jelen (2010–2018) / TRILOGY - Second landscape: the present (2010–2018)

NAGYVÁROSOK A HOLD ALATT / GREAT CITIES UNDER THE MOON

Rendező ▪ Director: Eugenio Barba / Eugenio Barba ▪ Odin Teatret – Holstebro, Dánia / Odin Teatret – Holstebro, Denmark

1 óra szünet nélkül. / Angol, olasz és német nyelven magyar felirattal. / Az előadást 12 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 1 hour without intermission / Performed in English, Italian and German with Hungarian subtitles. / We recommend the production for people 12 years of age and older.

Többször váltanak országot, mint cipőt

A hold fentről figyeli a nagyvárosokat, melyek lángra lobbannak alatta, az európai metropoliszoktól a közép-ázsiai metropoliszokig; Hirosimától Halléig; a császári Kinától Alabamáig. A hold hangja csúfondáros, döbrent, közömbös. Együttérzése nem ismer se melankóliát, se vigasztalást. „A *Nagyvárosok a hold alatt* előadásunk a véletlen szülötte: 2000-ben Németországban a bielefeldi kórház pszichiátriai osztályának páciensei és a társulatunk közötti kulturális cseréből nőtt ki. Azt gondoltuk, egyszeri alkalom lesz, de azóta is a repertoárunkon van. Korunk Történelmének száműzetéssel, mézárilásokkal teli borzalmait meséli el számunkra kedves költők dalainak kíséretében: Bertolt Brecht, Jens Bjørneboe, Ezra Pound, Li Po. (Eugenio Barba) ▪ Zene: Hanns Eisler, Kurt Weill, Frans Winther és mások.

Changing countries more often than shoes

The moon observes and glides over the burning cities below, from the metropolises of Europe to those of Asia Minor, from Hiroshima to Halle, from Imperial China to Alabama. Her voice is mocking or amazed, indifferent or merciful, cold or incandescent. Her compassion knows no melancholy, no solace. „*Great Cities under the Moon* emerged by accident in 2000 from a barter between our theatre and a group of patients from a psychiatric hospital in Bielefeld, Germany. It was our intention to play this performance only once, but instead it became part of our repertoire. It describes with serenity scenes of exile, abuse and massacre from the History of our time, accompanied by songs of poets dear to us: Bertolt Brecht, Jens Bjørneboe, Ezra Pound, Li Po. (Eugenio Barba) ▪ Music by Hanns Eisler, Kurt Weill, Frans Winther and others.

Színészek / Actors: Luis Alonso, Kai Bredholt, Roberta Carreri, Jan Ferslev, Elena Floris, Donald Kitt, Tage Larsen, Carolina Pizarro, Iben Nagel Rasmussen, Julia Varley ▪ **Zene** / Music: Hanns Eisler, Kurt Weill, Frans Winther és mások / and others ▪ **Fény** / Lighting: Fausto Pro

Fotó / Photo: © Tommy Bay

27

április
Aprilszombat / Saturday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUFDánia
Denmark

TRILÓGIA - Harmadik táj: a jövő (2031) / TRILOGY - Third landscape: the future (2031)

THE CHRONIC LIFE / THE CHRONIC LIFE

Rendező ▪ Director: Eugenio Barba / Eugenio Barba ▪ Odin Teatret – Holstebro, Dánia / Odin Teatret – Holstebro, Denmark

1 óra 10 perc szünet nélkül. / Dán, spanyol, angol, román, cseh és baszk nyelven, felirat nélkül. / Az előadást 12 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 1 hour 10 minutes without intermission / Performed in Danish, Spanish, English, Romanian, Czech and Basque without subtitles. / We recommend the production for people 12 years of age and older.

Itt az emberek esznek anélkül, hogy éhesek lennének, isznak anélkül, hogy szomjaznának.

És végül béke lett. A „*The Chronic Life*” a harmadik világháború után játszódik, 2031-ben, Európa több országában. Csoportok és egyének találkoznak és mérettetnek meg egymással álmaik, csalódásaik és vágyaik által. Egy latin-amerikai fiú érkezik: apját keresi, aki megmagyarázhatatlanul eltűnt. „Hagyj fel a kereséssel!” – mondják körülötte, s kísérik ajtóról ajtóra. A fiút végül nem valamiféle tudás vagy ártatlanság menti meg. Inkább egy újonnan létrejött tudatlanság vezeti el az ajtajához. Mindez összезavar bennünket, akik nem hiszünk többé a hihetetlenben: hogy egyetlen áldozat élete felbecsülhetetlen, hogy többet ér Istennél.

Here people eat without being hungry and drink without being thirsty.

The Chronic Life takes place in various European countries in 2031, after the Third Civil War. Groups and individuals converge, challenging each other over their diverging dreams, disappointments and hopes. A boy from Latin America arrives, seeking his father, who has inexplicably disappeared. “Stop searching for your father” people tell him while escorting him from door to door.

The boy is not saved by knowledge or innocence. Rather, a newfound ignorance leads him to his door. All this takes place to the bewilderment of all of us, who no longer believe the unbelievable: that a single victim’s life is beyond value, is worth more than God.

Színészek / Actors: Kai Bredholt, Roberta Carreri, Jan Ferslev, Elena Floris, Donald Kitt, Tage Larsen, Carolina Pizarro, Fausto Pro, Iben Nagel Rasmussen, Julia Varley ▪ Díszlet / Set design: Odin Teatret; Jan de Neergaard, Antonella Diana ▪ Jelmez / Costume: Odin Teatret; Jan de Neergaard ▪ Dramatúrg / Dramaturge: Eugenio Barba, Thomas Bredsdorff ▪ Irodalmi szakértő / Literary advisor: Nando Tiviani ▪ Rendezőasszisztensek / Assistant directors: Raúl Iza, Pierangelo Pompa, Ana Woolf

26

április
Aprilpéntek / Friday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFLitvánia
Lithuania

Saulius Šaltenis / Saulius Šaltenis

KURAFIAK / SONS OF A BITCH

Rendező ▪ Director: Eimuntas Nekrošius / Eimuntas Nekrošius ▪ Klaipėda Dráma Színház – Klaipėda, Litvánia / Klaipėda Drama Theatre – Klaipėda, Lithuania

3 óra 20 perc egy szünettel. / Dán, spanyol, angol, román, cseh és baszk nyelven, felirat nélkül. / Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 3 hours 20 minutes with 1 intermission. / Performed in Lithuanian with Hungarian and English subtitles. / We recommend the production for people 14 years of age and older.

Több mint húsz év után újra együtt dolgozott a két kiemelkedő litván művész: Eimuntas Nekrošius és Saulius Šaltenis, aki saját regényéből írt színdarabot, kifejezetten a rendező számára. Saulius Šaltenistől magyarul eddig egy groteszk színjáték (*Sicc, Halál!*) és egy novella (*Szabadságon*) jelent meg. A *Kurafiak* című regény színpadi változata különösen időszerű most, amikor Litvánia újjászületésének centenáriumát ünnepli. Šaltenis regénye visszaviszi a közönséget a 18. századba, Kis-Litvániába, az ország délnyugati részébe, amely abban az időben porosz fennhatóság alá tartozott.

A regény több réteget sűrít magába: Litvánia történelmi múltját, legendáit, babonávilágát, régi pogány mitológiáját, mágiát, varázslatot, boszorkányságot, a Szentírás részleteit. Mitológia és valóság, élet és halál, örökkévalóság és mindennapi élet – mindez szervesen összefonódik. A történet mélyre hatol, a litván nemzet alapvető lényegét érinti, annak ősi eredetét, és azt a mélyen rejlő erőt, amely a nemzet megmaradását biztosítja. Visszafogottsága, mély és bizonyos fókig elfojtott érzelmei, esztétikai és ugyanakkor feloldhatatlan szimbolizmusa révén a *Kurafiak* meglepően pontosan közvetíti Klaipėda tartomány és Kis-Litvánia szellemét.

After more than 20 years, the two outstanding Lithuanian artists, Eimuntas Nekrošius and Saulius Šaltenis, have joined forces again: the latter wrote the script on the basis of his own novel, specifically for the director. Saulius Šaltenis's writings published in Hungarian include a grotesque play (*Scat, Death, Always Scat!*) and a short story (*On Leave*). The theatrical adaptation of his novel *Sons of a Bitch* is especially topical today, as Lithuania celebrates the centenary of its rebirth. Šaltenis's novel takes the audience back to the 18th century, to Little Lithuania, in the southwestern part of the country, which was under Prussian rule at the time.

The novel's world is complex and multifaceted: it includes the historical past of Lithuania, its legends and superstitions, ancient pagan mythology, sorcery, magic, and witchcraft, and excerpts from the Holy Scriptures. Mythology and reality, life and death, eternity and everyday life – they all intertwine. The story gets to the bottom of things, revealing the essence of the Lithuanian nation, its ancient origins, and the strength within which ensures the survival of the nation. Due to its moderate nature, somewhat suppressed emotions, and its aesthetic yet irreconcilable symbolism, *Sons of a Bitch* conveys the spirit of Klaipėda and Little Lithuania surprisingly accurately.

Színészek / Actors: Darius Meškauskas, Karolina Kontenytė, Edvardas Brazys, Regina Šaltenytė, Igoris Reklaitis, Vaidas Jočys, Aurimas Pintulis, Donatas Švirėnas, Nijolė Sabulytė, Justina Vanžodytė Šurajeva ▪ Színpadi adaptáció / Theatrical adaptation: Saulius Šaltenis ▪ Díszlet- és fényterv / Set designer, light designer: Marius Nekrošius ▪ Jelméz / Costume designer: Nadežda Gultiajeva ▪ Zene / Composer: Antanas Jansenka ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Marius Pažereckas

Foto / Photo: © D. Malvejev

28

április
April

vasárnap / Sunday – 15.00 / 3 pm.
Kaszás Attila Terem / Kaszás Attila Stage
jegyár / price: 3.000 HUF

Magyarország
Hungary

Georg Büchner / Georg Büchner

WOYZECK / WOYZECK

.....

Rendező ▪ Director: ifj. Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky, Jr. ▪ Nemzeti Színház, Budapest / National Theatre, Budapest

2 óra szünet nélkül. / Magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours without intermission. / Performed in Hungarian with English translation.

A háborút és az öt körülvevő világot megemésztetni nem képes kisember „papírhajó az óceán közepén” – a jelen előadás fő mottója, legalábbis ez. Sorsukra hagyatva, az eszét veszítő hős és az öt övező szűkszavú, lecsupaszított karakterek mind a békétlenséget övező örök szorongás, az ösztönök megborulásának és a szerelem elkorcsosulásának egészét adják ki. Mindazonáltal, a kiút és a megváltás folyamatosan karnyújtásnyira van a főhőstől, ám a tragikus kifejtet pont ebből a közelségből származik: Woyzeckre, akár egy megrészegült cirkuszi artistára, egyre jobban hat a gravitáció, míg végül a zuhanás elkerülhetetlenné válik.

A fiatal alkotócsapat Büchner művén keresztül keresi a választ arra, hogy mai „plakátmagányunkban”, kitalált ideák között, képesek vagyunk-e újra felismerni és megélni érzelmeinket és emberségünket. Valamint nagy kérdés az is, vajon melyek azok az ideák, melyek természetünkől fakadóan követendők, és nem egy mesterséges társadalmi folyamat negatív produktumai.

„Vannak alkalmak, melyek, hogy úgy mondjam, túl jelentősek ahhoz, hogy kihasználják őket; akadnak dolgok, melyek semmi másen, egyedül magukon szenvednek hajótörést” – Franz Kafka.

The protagonist is the epitome of the low man who is unable to navigate the war and the vices of society. A “paper boat in the middle of the ocean”, he is failed by his environment, mostly consisting of tight-lipped, burned-out characters who are gripped by anxiety, destructive instincts and love that has gone sour. Redemption offered in the form of a way out of this situation is constantly at arm’s length, but its closeness only accelerates Woyzeck’s fall towards the tragic ending. Like an entranced circus artist, he is overcome by gravity with an inevitable finality.

The young team of creators is looking for answers to the question whether we can still recognize and relive our emotions and our humanity in our apparent loneliness, battling for fictitious ideas. Which ideas can be considered natural and which ones are the destructive products of artificial social processes?

“Certain occasions are, how shall I put it, too significant to be exploited. Certain things will be shipwrecked on themselves” – Franz Kafka

.....

Színészek / Actors: Nagy Márk, Barta Ágnes, Fehér Tibor, Bordás Roland, Szabó Sebestyén László, Böröndi Bence m.v., Herczegh Péter, Kovács Tamás m.v., Benedek Dániel, Szabó Nikolett, Mészáros Martin, Berettyán Sándor, Szép Domán, Kovács S. József e.h. ▪ A szövegkönyvet Kiss Csaba fakszimile fordítása alapján Vecsei H. Miklós készítette / The textbook was made by Miklós H. Vecsei based on Csaba Kiss’s facsimile translation ▪ Dramaturg / Dramaturge: Vecsei H. Miklós ▪ Látványtervezés: / Production designer: Vecsei Kinga Réta ▪ Zeneszerző / Composer: Mátyássy Szabolcs ▪ Rendezőasszisztens / Assistant director: Trimmel Ákos ▪ Ügyelő / Stage mistress: Márta Kabai ▪ Sógó / Prompter: Kabódi Szilvia

Foto/Photo: © Eóri Szabó Zsolt

28

április
April

vasárnap / Sunday – 20.00 / 8 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUF

Csehország
Czech Republic

Jan Mikulášek, Dora Viceníková és a csapat / Jan Mikulášek, Dora Viceníková and Co.

HAMLETEK / HAMLETS

Rendező ▪ Director: Jan Mikulášek / Jan Mikulášek ▪ Divadlo Na zábradlí – Prága, Csehország / Divadlo Na zábradlí – Praha, Czech Republic

1 óra 30 perc szünet nélkül. / Cseh nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hours 30 minutes without intermission. / Performed in Czech, with Hungarian and English subtitles.

A Divadlo Na zábradlí (Színház a Koriáton) Prága Óvárosában egy kis színház, nagy történettel. 1958-ban nyitotta meg kapuit. 1962-ben Jan Grosmann vette át az együttes vezetését, s hamarosan a modern cseh színház egyik legjelentősebb műhelyévé vált. Itt kerülhettek színpadra Václav Havel első darabjai, a *Kerti ünnepély* és a *Leirat*. Legendás előadások sora született: Jarry *Ubu-átírát*, Kafka *A per* című regényének színpadi változata. 2014-től egy fiatal csapat vette át a színház vezetését Petr Štědroň, Jan Mikulášek és Dora Viceníková vezetésével. Kerülik a klasszikus darabokat, és rendszerint eredetileg nem színházak számára írt szövegekhez nyúlnak, gyakran naplóból, levelezésből, epikus művekből születnek előadásaik.

A Mikulášek–Viceníková alkotópáros eredeti produkciója a színészek életének, játékának, a színészkedésnek a témáját járja körül. Hány személyiséget kelthet életre egy színész és milyen következményekkel kell megbirkóznia? Vajon a színészet tényleg álomszakma? A rendezőnek mindig igaza van? Miért nem kellene gyerekeknek és kisállatoknak színházban játszaniuk? Kérdések és válaszok a színházi világ kulisszái mögül.

Divadlo Na zábradlí (Theatre on the Balustrade) is a small theater with a long history in the Old Town of Prague. It opened its gates to the public in 1958. In 1962, Jan Grosmann became the director of the company, and soon the theater evolved into one of the most significant workshops in Czech theatrical life. Václav Havel's early plays, *The Garden Party* and *The Memorandum*, were first performed here. Legendary productions came to life on the Divadlo Na zábradlí stage: a rewriting of Jarry's *Ubu Roi* and a stage adaptation of Kafka's *The Trial*. In 2014, a young group took over the directing of the theater, led by Petr Štědroň, Jan Mikulášek, and Dora Viceníková. They avoid classic plays. Instead, they regularly work with texts originally not written for the stage, creating performances from diaries, correspondences, and epic fiction.

An original production by the creative team Mikulášek–Viceníková on the subject of the lives of actors, performing, and pretending. The topic is the theater itself. How many personalities can actors depict, and how kinds of consequences will they have to face? Is acting really a dream profession? Is the director always right? What is not allowed on stage? Why shouldn't children and pets play in the theater? These and many other notes from the backstage world of the theater.

Színészek / Actors: Jana Plodková, Petr Čtvrtníček, Jiří Vyorálek, Honza Hájek, Jakub Žáček, Ivan Lupták, Václav Vašák ▪ Diszlet- és jelmeztervező / Stage and Costume designer: Marek Čpín ▪ Dramaturg / Dramaturge: Dora Viceníková ▪ Zenei válogatás / Music selection: Jan Mikulášek

Foto/Photo: © KIVA

29

április
Aprilhétfő / Monday – 19.00 / 7 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFNémetország
Germany

Tennessee Williams / Tennessee Williams

A VÁGY VILLAMOSÁ / A STREETCAR NAMED DESIRE

Rendező ▪ Director: Michael Thalheimer / Michael Thalheimer ▪ Berliner Ensemble – Berlin, Németország / Berliner Ensemble – Berlin, Germany

1 óra 45 perc szünet nélkül. / Német nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hours 45 minutes without intermission. / Performed in German with Hungarian and English subtitles.

Már régen a múlté a jólét, amikor az elegáns Blanche megérkezik a húgához, Stellához, aki szűkös körülmények között él lengyel bevándorló férjével, Stanleyvel. A súlyos titkokat magában hordozó Blanche előkelő viselkedése, álmodozó, szeretetre éhes személyisége homlokegyenest ellentétes Stanley nyers férfiasságával. A két személyiség összecsap, felőrli és elpusztítja egymást.

Tennessee Williams klasszikus, 1947-es darabja (amelyből világhírű film készült Marlon Brando és Vivien Leigh főszereplésével) New Orleansban játszódik, az amerikai dél világában. Michael Thalheimer rendező a rá jellemző módszert választja ezúttal is: kiszakítja a művet az eredeti milióból, és a dráma lényegére koncentrálni. Pengeélesen mutatja meg az emberi kapcsolatok, a társadalmi viszonyok széthullását, az egzisztenciális lecsúszás végpontjait.

A német kritika nem fukarkodott a jelzőkkel a tavalyi bemutató kapcsán: grandiózus, művészi és okos, sötét és magával ragadó, színházünnep és lenyűgöző alakítások sorozata. *A kaukázusi krétakőr* tavalyi sikere után újra a kortárs német színház legjavát hozza el a MITEM-re Thalheimer és a Berliner Ensemble.

Affluence is a thing of the past when the elegant Blanche arrives at her sister's apartment. Stella lives in a humble dwelling with her husband, Stanley, an American whose family has Polish roots. Blanche carries deep secrets in her heart; her posh behavior, her daydreaming, her thirst for attention collide with Stanley's raw masculinity. The two characters collide, and they destroy each other.

Tennessee Williams's classic play, published in 1947 (and adapted into a world-famous film starring Marlon Brando and Vivien Leigh), is set in New Orleans, a major city in the American South. Director Michael Thalheimer has chosen a method highly characteristic of his works: he takes the play out of its original milieu and focuses on the essence of the drama. He provides a brutally sharp picture of the decay of human and social relationships and the extremes of existential failure.

Having seen the premiere last year, German critics were effusive with their praise, calling the performance grand, artistic, clever, captivating, a real feast, and an array of enthralling acting. After last year's success with *The Caucasian Chalk Circle*, Thalheimer and the Berliner Ensemble again brought the best of contemporary German theater to MITEM.

Színészek / Actors: Andreas Döhler, Sina Martens, Peter Moltzen, Max Schimmelpfennig, Henning Vogt, Cordelia Wege, Kathrin Wehlisch és mások/et al. ▪ Díszlettervező / Stage designer: Olaf Altmann ▪ Jelmeztervező / Costume designer: Nehle Balkhausen ▪ Zeneszerző / Composer: Bert Wrede ▪ Dramaturg / Dramaturge: Sibylle Baschung ▪ Német fordítás / German translation: Helmar Harald Fischer

30

április
Aprilkedd / Tuesday – 17.00 / 5 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUFPortugália
PortugalA portugál kormány és a DGArtes közös produkciója.
Created in co-production with Government of Portugal and DGArtesSECRETÁRIO DE ESTADO
DA CULTURA

Federico García Lorca / Federico García Lorca

BERNARDA ALBA HÁZA / THE HOUSE OF BERNARDA ALBA

Rendező ▪ Director: João Garcia Miguel / João Garcia Miguel ▪ Companhia João Garcia Miguel – Lisszabon, Portugália / Companhia João Garcia Miguel – Lisboa, Portugal

1 óra 15 perc szünet nélkül. / Portugál és angol nyelven magyar felirattal. / Az előadást 16 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 1 hours 15 minutes without intermission. / Performed in Portuguese and English with Hungarian subtitles. / We recommend the production for people 16 years of age and older.

„Számomra Federico Garcia Lorca költészete, élete, a dolgok mélyére ható látásmódja és művészi missziója a föld és a test mély kapcsolatáról árulkodik. A föld és a test régóta társak, szövetségeseik. A Lorca írásai és az univerzum közötti kapcsolat a kozmosz megértésén alapszik, annak az elveszett és újra felfedezett örökségnek a megértésén, mely sárrá lesz, melybe lemerülünk, miközben virágok magjait keressük. És a zene... A Casa de Bernarda Alba a világban egyre csak növekvő elszigeteltség ellen szólal fel, mely rágalmat és ellenállást szül. Mai világunk kegyetlen fényében egyre több »Bernarda« tűnik fel, mint életeket porrá zúzó szörny. A »Bernarda Albák« bezárják a házuk ajtaját, az intézményeink pedig egyre kényszerítőbb, korlátozóbb tereké teszik e zárt tereket. Harcolnunk kell hát, mert nem mindenki kap egyenlő esélyeket. A »Bernardák« beszédei az elnyomás és a cenzúra mechanizmusaitól hangosak, mintha a szabadságot védenék, miközben csak összezavarnak minket. Az egyén szabadságának elsoványodása mindennapos jelenség, olyan történések egymásutánja, melyeket nem tagadhatunk meg, és nem utasíthatunk vissza, és amelyek közvetlenül hatnak ránk, »börtönlétre« kárhoztatva minket. A félelem ébren fekszik velünk minden éjjel. A félelem »az apa halálától« - az apától, aki megmenthetne minket és egy szebb jövő felé vezethetne – újra és újra felszínre tör. A félelem tesz minket a jövő és a múlt árváivá.” (João Garcia Miguel)

„I feel the poetry, the life, the profound gaze and the artistic mission of Federico Garcia Lorca as a deep connection with earth and body. These are like old partners and accomplices. The connection with Lorca's writing and universe is an understanding of the cosmos, a lost and rediscovered inheritance that melts in the mud in which one dives, looking for the seeds of flowers. And the music. The choice of A Casa de Bernarda Alba is an appeal against the increasing isolation in the world. That is why a libel, a resist. The figures of 'Bernardas' grew back into the cruel light of our day, like monsters that shatter lives. The 'Bernardas Albas' close the houses, which is what it says, our institutions making them more and more coercive. In definite we must continue to fight because the opportunities are not equal for all. 'Bernardas' propagate speeches where they imply mechanisms of repression and censorship as if they defend liberty. They confuse us. The diminution of the freedom of the individual is a daily activity, a succession of happenings that cannot be repudiated and that affect us and settle in 'prison existence'. Fear lies with us every night. The threat 'death of the father' – the one who can save us and lead to a better and brighter future is constantly invoked. They make us orphans of the future and the past.” (João Garcia Miguel)

Színészek / Actors: Sean O'Callaghan, Annette Naiman, Beatriz Godinho, Duarte Melo ▪ Látvány / Scenic Space: João Garcia Miguel ▪ Jelmez / Costume: Rute Osório de Castro ▪ Zene / Music: Ricardo Martins ▪ Promóció / Promotion: Mário Rainha ▪ Rendezőasszisztens / Assistant Director: Rita Costa, Eurico D'Orca ▪ Produkciós vezető / Production Director: Georgina Pires ▪ Műszaki vezető / Technical Director: Roger Madureira ▪ Kommunikáció / Communication: Alcina Monteiro ▪ Műszaki asszisztencia / Technical Assistance: AUDEX

Foto / Photo: © Mariana C. Silva

30

április
Aprilkedd / Tuesday – 20.00 / 8 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFKazahsztán
Kazakhstan

Iran-Gajip / Iran-Gaiyp

KORKUT LEGENDÁJA / LEGEND OF KORKYT

Rendező ▪ Director: Jonas Vaitkus / Jonas Vaitkus ▪ Auezov Kazak Állami Dráma Színház – Almati, Kazahsztán / Kazakh State Academic Drama Theater named after M. O. Auezov – Almaty, Kazakhstan
2 óra szünet nélkül. / Kazak nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 2 hours without intermission. / Performed in Kazakh, with Hungarian and English subtitles.

Korkut, a történet hőse sem nem isten, sem nem közönséges halandó. Egy utazó, egy közvetítő Ég és Föld között, akárcsak a lélekvezető Hermész a görög mitológiában. De jellemző rá az európai romantika egyéniségkultusza is, melynek jelképes alakja Prométheusz, a főistennel perlekedő titán. Iran-Gajip, a kortárs drámaíró a türk mitológia magyar népmesékből is jól ismert motívumát, az ember halhatatlanságra való vágyát helyezi a cselekmény középpontjába. Korkut a halhatatlanság valódi mibenlétére akkor eszmél rá, amikor fejszecsapásaitól a holt, villámsújtotta fa életre kel, és a lelkek hangján énekelni kezd. Ennek az élménynek a hatására alkotja meg a kazakok nemzeti hangszerét, a kobuzt, mely ma is megtestesíti e fiatal, 1991-ben függetlenné vált nemzetállam összetartó erejét. Azt a lelki mozgatót, melyet József Attila 1928-ban számunkra, magyarok számára így fogalmazott meg: „A nemzet: közös ihlet”.

„A Szir-darja folyó melléki egyik kazak variáns szerint a bölcs Korkut először a világ egyik eldugott sarkában élt, de egy éjjel azt álmodta, hogy néhány ember sírt ás. Megkérdezte tőlük, hogy kinek ássák a sírt, mire azok azt válaszolták, hogy azt a bölcs Korkutnak ássák. Amikor felébredt álmából elhatározta, hogy megszökik a halála elől, és a világ egy másik végébe menekült. Ott is ugyanazt az álmot látta, ezért úgy döntött, hogy a világ közepén fog letelepedni. Így jutott el a Szir-darja folyóhoz, ahol ismét azt álmodta, mint korábban. Úgy értette, hogy a földön ő nem élhet, ezért levetette a bekecsét, azt a folyó vizére terítette, arra ült rá és így élt még további 100 évet. (...) Ugyancsak a kazakok körében terjedt el az a monda, amely szerint Korkut Atya népi énekköltő volt, és ő találta fel a kobuzt, valamint a tamburát. A kobuz a kazakoknál vonós, a tambura pedig pengetős, széles körben elterjedt népi hangszer. Így a monda arra utal, hogy az összes húros hangszer feltalálója Korkut Atya volt. Amikor kobuzon játszanak a kazak sámanok, énekükben a tanítójuknak tartott Korkut Atya segítségéért fohászkodnak (...) A kazak népdalokban gyakran előforduló képes beszéd, hogy a szerelmes ifjú kedvese szemét »Korkut gyújtotta mécseshez« hasonlítja.” (Adorján Imre)

A Korkut legendája az előadás alkotói szerint a civilizáció, a kultúra, a művészet, a küj (tradicionális kazak hangszeres szólóműfaj), valamint a szent és spirituális fogalmak rekviemje. A Korkut legendája az univerzum élete – a vallások fúziója...

A rendezés a nagy litván mester, Jonas Vaitkus műve.

Korkyt, the hero of the story is neither god nor a mere mortal. He is a traveller, an intermediary between Heaven and Earth just like Hermes, the guide of souls, in Greek mythology. However, he is also characterized by the personality-cult of European Romanticism, the symbolic figure of which is Prometheus, the Titan squabbling with the chief god. Contemporary dramatist Iran-Gaiyp places in the centre of the plot the motif of Turkic mythology well known from Hungarian folk tales as well: man's desire for immortality. Korkyt wakes up to the true nature of immortality when the dead, lightning-blasted tree comes to life under the blows of his axe and starts to sing in the voice of souls. It is the result of this experience that Korkyt creates the national instrument of the Kazakhs, the kobyz, which still embodies the cohesive power of this young nation, independent since 1991. It is the spiritual mover which Attila József summarised to us, Hungarians, so in 1928: "Nation is shared inspiration".

"In one of the stories originating from the region of the River Syr Darya, the wise Korkyt first lived in a hidden corner of the world. One night, he dreamt of a few men digging a grave. When he asked them who they were digging the grave for, they answered they were digging it for the wise Korkyt. When Korkyt woke from his dream, he decided that he would run away from death, so he fled to the other end of the world. There he saw the same dream, so he decided to move, this time to the center of the world. This is how he got to the River Syr Darya, where he had the same dream again. He concluded that he was not to live on the earth, so he took off his sheepskin coat, lay it on the river, sat down on it and lived this way

Fotó/Photo: © Aidak Toleubay

for another 100 years. /.../ According to another legend that spread among Kazakh people, Father Korkyt was a poet of folksongs, and he invented the cobza and the tambura. For the Kazakhs, the main difference between the two widely-used folk instruments is that cobza is a bow instrument, while the tambura's strings are usually plucked. The legend thus claims that Father Korkyt was the inventor of all stringed instruments. When the Kazakh shamans play the cobza, their song is a prayer to their teacher, Father Korkyt, for help. /.../ One image often used in Kazakh folksongs is a simile in which the young lover boy compares his beloved's eyes to 'a light lit by Korkyt.' (Imre Adorján)

According to the creators of the production, The Legend of Korkyt is a requiem for civilization, culture, the arts, and kuyi (traditional Kazakh instrumental musical genres), and also for notions of the holy and the spiritual.

The Legend of Korkyt is the life of the universe, the fusion of religions ...

Directed by the legendary Lithuanian master, Jonas Vaitkus.

Színészek / Actors: Duliga Akmolda, Sinar Zsaniszbekova, Ljazzat Kaldibekova, Bauirzsan Kaptagaj, Madina Kelgenbaj, Bekzsan Turisz, Kunszulu Sajahmetova, Nurlan Abilov, Szajazsan Kulimbetova, Toleubek Aralбай, Zsaszulan Bajszalbekov, Kajrat Nabiolla, Jermek Bektaszov, Dinara Uszenova, Maira Abszadikova, Azsarlim Bakitzsanova, Aszel Szajlauova, Zarina Karmenova, Galimbek Oszpanov, Kuanis Bejszegalijev, Nurgisza Kuanisbajuli, Serhan Pirnazar, Elzsan Turisz, Alihan Lepiszbajev ▪ **Diszlettervező** / Stage designer: Arturas Shirmonis ▪ **Zeneszerző** / Composer: Susanna Algirdas Martinaitis (Litvánia nemzeti díjjal kitüntetett művész / winner of the national prize of Lithuania) ▪ **Zenei munkatárs** / Choirmaster: Galymzhan Berekesev ▪ **Koreográfus** / Choreography: Guzel' Mukhamedzhanova ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Kuanyszh Mamytkaiev ▪ **Ügyelő** / Stage manager: Gulnar Seytimbet

2
május
May

csütörtök / Thursday – 19.00 / 7 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUF

Magyarország
Hungary

Bertolt Brecht / Bertolt Brecht

A GÖMBFEJŰEK ÉS A CSÚCSFEJŰEK / ROUND HEADS AND POINTED HEADS

Rendező ▪ Director: Zsótér Sándor / Sándor Zsótér ▪ Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország / National Theatre – Budapest, Hungary

2 óra 35 perc egy szünettel. / Magyar nyelven, angol felirattal ▪ 2 hours 35 minutes with 1 intermission. / Performed in Hungarian with English subtitles.

Brecht kevés darabjára hatottak úgy a napi politika változásai, mint *A gömbfejűek és a csúcsfejűek*. A darab 1932 és 1936 közötti időszakban keletkezett, amikor Németország előre nem látható módon és mértékben átváltozott. Brecht megbízást kapott, hogy a berlini Volksbühne számára dolgozza át Shakespeare *Szeget szeggel* című darabját. Az 1932. januárjára tervezett bemutatóra nem került sor. Brecht végül az átdolgozás helyett inkább saját darabot írt, amelynek első kézírata már 1932 végén megjelent egy színházi kiadónál, és az ún. 1933-as, tovább javított változat nyomdakészen várta, hogy kiadják Brecht *Versuche* (Kísérletek) című sorozatában, de már nem volt rá mód. A történelem utolérte a szerző felvetette problémát, és a szerzőt is. „*Világgá úzték – / S volt rá jó okuk.*”

A Reichstag égésének másnapján, 1933. február 28-án Brecht családjával együtt elhagyta Németországot, kofferjében a *Gömbfejűek* kefelevonatával. A *Szeget szeggel*-ből megtartotta a kiindulópontot, és néhány motívumot. Shakespeare hercege gyenge uralkodó, aki nem tud úrrá lenni a birodalmában tomboló szabadosságon. Átengedi hatalmát a hite szerint talpig becsületes, aszkéta Angelónak. De Angelo nem aszkéta, és csúnyán visszaél a hatalommal. Aztán a jó herceg visszatér, és mindent jóra fordít. De annak, hogy a rossz, amit jóra kell fordítani, bekövetkezhett, ő az oka. Gyengesége, gyávasága, az emberismeret hiánya. Brecht Alkirálya sem képes leküzdeni országában a túltermelési válság okozta gondokat. A baj nem erkölcsi. Gazdasági. Alantasabb. Durvább. És durvábbak az emberek, a problémák, a megoldások.

A gömbfejűek és a csúcsfejűek nem tartozik a Brecht-kánonhoz. A tandrámák és az emigrációban született „nagy” darabok közti intervallumban született. De az emberi természet ugyanabban a gazdagságában mutatkozik meg, mint valamennyi darabjában. És az indulat, a valódi problémák szenvedélyes néven nevezése, hogy nyíljon már fel a szemünk, lássunk már tovább az orrunknál – az hamisítatlan Brecht.

Few, if any, plays by Brecht have been influenced more profoundly by the ebbs and flows of daily politics than *Round Heads and Pointed Heads*. The play was written in the period between 1932 and 1936, during which time Germany was unexpectedly and terribly transformed. Brecht was commissioned to prepare an adaptation of *Measure for Measure* by Shakespeare for the Volksbühne in Berlin; however, the premiere scheduled for January 1932 was cancelled. Brecht kept on working on the adaptation, and finally decided to turn it into a new play, the first manuscript of which was published at the end of 1932 by a publishing house specialized in theatrical plays. Further revised, the so-called ‚1933 version’ was ready for printing as part of Brecht’s *Versuche* (Experiments), but to no avail. The wave of history came crashing down on the issues discussed by the author, and his person too. „They chased me away – / And with good reason at that.”

On 28 February 1933, more famously the day after the Reichstag was torched, Brecht took his family and left Germany, with the proof-sheet of *Round Heads and Pointed Heads* tucked away in his suitcase. He kept the starting point and a few motifs from *Measure for Measure* by Shakespeare, whose prince is a weak monarch who is not able to rein in the libertinism that has engulfed the realm. Not knowing what to do, he vests Angelo with power to lead. Honest and ascetic on the surface, he is actually a master of deceit who goes on to badly abuse his power. Seeing this, the good prince returns and things go back to normal. However, he cannot undo the bad things that occurred because of his weakness, cowardice and inability to judge a person’s character. Similarly, Brecht’s Viceroy cannot overcome the trouble in his country caused by the overproduction crisis. As such, it is not a moral, but an economic issue at the heart of events, which makes the people even more wicked and the course of events more violent.

Round Heads and Pointed Heads is not a part of the Brechtian canon. The play was written in the interval between the educational dramas and his „great” pieces authored in emigration.

However, he treats us to the same rich and minutious portrayal of human nature as is characteristic to all his writings. Imbued with a passionate drive for pointing to the heart of social issues, the play is a loud wake-up call against oppression in the best Brechtian fashion.

Színészek / Actors: CSUHOK (Gömbfejűek) / ROUND HEADS: Udvaros Dorottya, Mátyássy Bence, Herczegh Péter, Kristán Attila, Törökán Nóra m.v., Söptei Andrea, Nagy Márk, Mészáros Martin, Farkas Dénes, Voith Ági m.v., Varga József, Tóth László, Katona Kinga; CSIHEK (Csúcsfejűek) / POINTED HEADS: Farkas Dénes, Söptei Andrea, Varga József, Katona Kinga, Tóth László, Herczegh Péter ▪ **Diszlettervező** / Stage designer: Ambrus Mária ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Benedek Mari ▪ **Zenei munkatárs** / Music collaborator: Komlósi Zsuzsanna ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Ungár Júlia ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Kolics Ágota ▪ **Ügyelő** / Stage manager: Kabai Márta ▪ **Súgó** / Prompter: Sütő Anikó

3

május
Maypéntek / Friday – 19.00 / 7 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUFSzlovákia
Slovakia

Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij / Fyodor Mikhailovich Dostoevsky

A FÉLKEGYELMŰ / THE IDIOT

Rendező ▪ Director: Martin Huba / Martin Huba ▪ Komáromi Jókai Színház – Komárom, Szlovákia / Jókai Theatre in Komarno – Komarno, Slovakia

2 óra 40 perc egy szünettel. / Magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással. ▪ 2 hours 40 minutes with 1 intermission. / Performed in Hungarian with English translation.

Egy romlott, élvhajász és pénzsóvár világban ha valaki tisztességes és emberi módon él, megbélyegzik. Félkegyelmű – mondják Miskin hercegre, Dosztojevszkij világhírű regényének főhősére is. S bár kikacagják a herceg jóságát és naivitását, az a krisztusi magatartás, amivel a herceg ebben a pusztulásra ítélt közegben létezik, különös erővel bír. Megváltható-e még az ember? – kérdezi Dosztojevszkij. A krisztusi szeretet utat talál-e a romlottság útvesztőjében? Vagy csak egy sóhaj, gúnyos kacagás, legyintés a válasz?

A Komáromi Jókai Színház 2017. decemberében mutatta be F. M. Dosztojevszkij *A félkegyelmű* című regényének színpadi adaptációját. Az előadás rendezője, Martin Huba visszajáró rendezője a színháznak, nyolcadik alkalommal tért vissza alkotói stábjával – Jozef Ciller díszlettervezővel, Milan Čorba halála óta Peter Čanecký jelmeztervezővel, Juraj Letenay koreográfussal – a komáromi társulathoz. *A félkegyelmű* című előadás 2018. júliusában a Magyar Színházak XXX. Kisvárdai Fesztiválján a verseny közönségdíját, Bandor Éva, a társulat Jászai Mari-díjas színésznője pedig a legjobb női mellékszereplőnek járó díjat nyerte el Lizaveta Japancsina megformálásáért.

In a wicked, hedonist, and greedy world, those who are honest and decent are stigmatized. Idiot – that is what they call Prince Myshkin, the protagonist of Dostoevsky's world-famous novel. And although the prince is laughed at for his kindness and naivety, the Christ-like behavior characterizing his existence in this world bound to perish lends him a unique power. Can man still be redeemed? Dostoevsky asks this question. Can the love of Christ find its way in the labyrinth of debauchery? Or does it meet with nothing more than a sigh, sarcastic laughter, a dismissive wave of the hand?

The Jókai Theater in Komarno premiered the theatrical adaptation of Dostoevsky's *The Idiot* in December 2017. The director of the production, Huba Martin, keeps returning to the theater. This was the eighth time he returned to Komarno with his creative team of set designer Jozef Ciller, costume designer Peter Čanecký (joining the group after Milan Čorba's death), and choreographer Juraj Letenay. In July 2018, *The Idiot* won the audience award at the 30th Hungarian Theater Festival in Kisvárd, and Jászai Mari Award-winner Éva Bandor won an award for best supporting actress for her role as Lizaveta Prokofyevna.

Színészek / Actors: Szabó Viktor, Holocsy Katalin, Tóth Tibor (Jászai Mari-díjas), Mokos Attila, Horányi László m.v., Bandor Éva (Jászai Mari-díjas), Bárdos Judit m.v., Jókai Ági m.v., Tóth Károly m.v., Ropog József, Holocsy Krisztina, Drága Diána m.v., Olasz István, Culka Ottó, Béhr Márton e.h., Blaskó Edit, Bernáth Tamás, Németh István, Továbbá: Forgács Attila m.v., Majorfalvi Bálint, Nagy László, Takács Márió m.v. ▪ **Jelmeztervező** / Costume designer: Peter Čanecký m.v. ▪ **Mozgás** / Movement: Juraj Letenay m.v. ▪ **Dramaturg** / Dramaturge: Varga Emese ▪ **Rendezőasszisztens** / Assistant director: Blaskó Edit ▪ **Hangtechnikus** / Sound technician: Görözdí Szilárd és Csicsó Tamás ▪ **Fénytechnikus** / Light technician: Rózsás Silvia és Tárnok Dávid ▪ **Fodrász, sminkes** / Hairdresser, makeup: Varga Boglárka ▪ **Kellékes** / Property master: Bajcsi Viktória ▪ **Ügyelő** / Stage manager: Nagy László ▪ **Súgó** / Prompter: Leczkési Dóra

SAIGON / SAIGON

.....

Rendező ▪ Director: Caroline Guiela Nguyen / Caroline Guiela Nguyen ▪ Les Hommes Approximatifs – Franciaország / Les Hommes Approximatifs – France

3 óra 20 perc egy szünettel. / Francia és vietnami nyelven magyar és angol felirattal. / Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 3 hours 20 minutes with one intermission.
/ Performed in French and Vietnamese with Hungarian and English subtitles. / We recommend the production for people 14 years of age and older.

„Amikor Saigonról beszélünk, miről is beszélünk tulajdonképpen? Franciaországról? Vietnámról? Martin Sheenről az Apokalipszis most című film elején? Arról a 235 vietnami étteremről Franciaországban, amelyek ezt a nevet viselik? Valójában ez az egész nemcsak a vietnamiakat vagy az Indokínába került franciákat érinti, hanem a kollektív emlékezetünket. Saigon mindannyiunkhoz tartozik.” – nyilatkozta Caroline Guiela Nguyen az Avignoni Fesztiválon, ahol 2017 júniusában mutatták be a darabot. A különös – Les Hommes approximatifs (Hozzávetőleg emberek) – nevű társulat 2009-ben jött létre a rendezőnő kezdeményezésére, aki a számos klasszikus darab színrevitele után a „világ zaját” akarta hallatni, és színészeivel, alkotótársaival azóta kortárs témákat dolgoznak fel nagy sikerrel. Bár anyai ágon vietnami gyökerekkel rendelkezik, Caroline Guiela Nguyen mégsem önéletrajzi előadást rendezett, és nem is általában véve a gyarmatosításról akart beszélni. A száműzetés, a hontalanság, a nyelvvesztés, családok szétszakadása, szerelmesek kénytelen elválása egyéni sorsokon keresztül jelenik meg a vietnami emigráns Marie-Antoinette párizsi éttermében, ahol a karaokedalokon keresztül szakadnak fel a múlt emlékei. Az előadás az elmúlt évben a világ legkülönbözőbb tájain járt, és e sorsok nyilván mindenütt másképp rezonálnak. Nálunk minden bizonnyal érzékeny húrokat fognak megpendíteni.

“When we talk about Saigon, what are we talking about? France? Vietnam? Martin Sheen at the beginning of Apocalypse Now? The 235 restaurants that bear that same name in France? It’s not only about the Vietnamese, or about the French who left for Indochina, it’s about our collective memory. Saigon belongs to all of us.” Caroline Guiela Nguyen spoke these touching words at the Avignon Festival, where the play was performed in June 2017. The peculiarly-named theater company – Les Hommes approximatifs (Approximately humans) – was established in 2009 at the initiative of the director, who, having staged a number of classical plays, intended to make “the sound of the world” heard and adapted contemporary topics to stage with her actors and co-creators, with great success. Although Caroline Guiela Nguyen has Vietnamese roots on her mother’s side, the production she directed is not autobiographical, and more than talking about colonization, she wanted to talk about the topics of exile, displacement, the loss of one’s mother tongue, torn-apart families, and lovers forced to part appear through the fates of individuals. These sories take place in the Parisian restaurant of Vietnamese immigrant Marie-Antoinette, where memories of the past recur through karaoke songs. Last year, the performance toured various parts of the world, and the stories of these fates must have had different overtones in the various places where they were performed. They will surely strike a deep cord in the hearts of the Hungarian audience.

.....

Színészek / Actors: Caroline Arrouas, Dan Artus, Adeline Guillot, Thi Truc Ly Huynh, Hoang Son Lê, Phu Hau Nguyen, My Chau Nguyen thi, Pierric Plathier, Thi Thanh Thu Tô, Anh Tran Nghia, Hiep Tran Nghia ▪ **Szöveg** / Text: Caroline Guiela Nguyen a társulattal/with the whole artistic team ▪ **Művészeti munkatárs** / Artistic Collaboration: Claire Calvi ▪ **Diszlet** / Set Design: Alice Duchange ▪ **Jelmez** / Costume: Benjamin Moreau ▪ **Fényterv** / Lighting Design: Jérémie Papin ▪ **Hang és zene** / Sound and music design: Antoine Richard ▪ **Zeneszerző** / Composer: Teddy Gauliat-Pitois ▪ **Dramaturgia és feliratok** / Dramaturgy and subtitles: Jérémie Scheidler and Manon Worms ▪ **Dramaturg gyakornok** / Dramaturgy trainee: Hugo Soubise ▪ **Fordítás** / Translation: Duc Duy Nguyen and Thi Thanh Thu Tô ▪ **Irodalmi tanácsadó** / Script consultat: Nicolas Fleureau ▪ **Fénytervező-asszisztens** / Light design assistant: Sébastien Lemarchand ▪ **Hangtervező-asszisztens** / Sound design assistant: Orane Duclos ▪ **Jelmezkivitelezés** / Costume-makers: Aude Bretagne, Dominique Fournier, Barbara Mornet, Frédérique Payot, Pascale Barré ▪ **Paróka és smink** / Wigs and make-up: Christelle Paillard ▪ **Producer** / Producer: Les Hommes Approximatifs ▪ **Executive producer** / Executive producer: La Comédie de Valence ▪ **Koprodukciós partnerek** / Coproducers: Odéon, théâtre de l’Europe; MC2: Grenoble Festival d’Avignon; CDN de Normandie – Rouen; Théâtre national de Strasbourg Centre dramatique national

Foto/Photo: © Jean Louis Fernandez

de Tours – Théâtre Olympia; Comédie de Reims-CDN Théâtre National de Bretagne – Centre européen théâtral et chorégraphique Théâtre du Beauvaisis, Scène nationale Théâtre de La Croix Rousse – Lyon, with the financial support of Région Auvergne-Rhône-Alpes, Conseil départemental de la Drôme, Institut français à Paris, with the kind support of the Institut français du Vietnam, Université de Théâtre et de Cinéma de Hô Chi Minh-Ville and of La Chartreuse, Villeneuve lez Avignon – Centre national des écritures du spectacle.

5

május
Mayvasárnap / Sunday – 15.00 / 3 pm.
Gobbi Hilda Színpad / Gobbi Hilda Stage
jegyár / price: 3.000 HUFSvédország
Sweden

Erland Josephson / Erland Josephson

EGY NYÁRI ÉJ SVÉDORSZÁGBAN / ONE NIGHT IN THE SWEDISH SUMMER

Rendező ▪ Director: Eirik Stubø / Eirik Stubø ▪ Dramaten – Királyi Drámai Színház – Stockholm, Svédország / Dramaten, The Royal Dramatic Theatre – Stockholm, Sweden

1 óra 20 perc szünet nélkül. / Svéd nyelven magyar és angol felirattal. ▪ 1 hours 20 minutes without intermission. / Performed in Swedesh with Hungarian and English subtitles.

„Ha a film nem dokumentum, akkor álom. Ezért a legnagyobb Tarkovszkij mindenki közül. Magától értetődő természetességgel közlekedik az álmok világában, nem magyarázkodik, különben is mit magyarázna? Látó ember, aki formát tudott adni látomásainak a legsúlyosabb, de egyszersmind legképlekenyebb közegben.” – írta Ingmar Bergman Laterna Magica című önéletrajzában.

Erland Josephson darabja, az *Egy nyári éj Svédországban* Andrej Tarkovszkij utolsó filmje, az 1985-ben Gotlandon készült „Áldozathozatal” forgatásáról szól. Gyengéd és humoros hangnemben idézi fel az orosz rendező és a svéd színészek találkozását. Miközben a szereplők és a stáb egyre türelmetlenebbül várakoznak a nyári éjben, át kell gondolniuk a játékról, életről, nyelvről és művészetről alkotott elképzeléseiket. Erland Josephson olyan nagy rendezőkkel dolgozott együtt, mint Ingmar Bergman, Andrej Tarkovszkij és Peter Brook, számos film- és színházi szerepe nemzetközileg is elismert. Íróként főleg a svéd és nemzetközi szinten ismert színészekről és rendezőkről alkotott portréit méltatták, illetve a Dramaten igazgatójaként eltöltött éveiről írt visszaemlékezéseit.

*“When film is not a document, it is dream. That is why Tarkovsky is the greatest of them all. He moves with such naturalness in the room of dreams. He doesn’t explain. What should he explain anyhow? He is a spectator, capable of staging his visions in the most unwieldy but, in a way, the most willing of media,” Ingmar Bergman wrote in his autobiography, “Laterna Magica.”**One Night in the Swedish Summer* by Erland Josephson is about the recording of Andrei Tarkovsky’s last film, *The Sacrifice*, recorded on the island of Gotland in 1985.

In a tender, humorous manner he describes an encounter between the Russian director and Swedish actors. While cast and crew wait in the summer night with increasing impatience, their view of play, life, language, and art is challenged. Erland Josephson worked with the great directors Ingmar Bergman, Andrei Tarkovsky, and Peter Brook, and he won international acclaim with his many roles in film and theatre. As a writer, he was especially praised for his portraits of Swedish and international actors and directors and his account of his years as Head of Dramaten.

Színészek / Actors: Erik Ehn, Lena Endre, Nina Fex, Thomas Hanzon, Tova Magnusson, Torkel Petersson ▪ Díszlet- és jelmeztervező / Stage and Costume designer: Erlend Birkeland ▪ Fénytervező / Lighting design: Ellen Ruge ▪ Hang / Sound Design: Björn Lönnroos ▪ Videó / Video Design: Annie Tådne, Emi Stahl ▪ Maszk és paróka / Make up and wigs: EvaMaria Holm

Fotó / Photo: © Søren Vilks

5

május
Mayvasárnap / Sunday – 18.00 / 6 pm.
Nagyszínpad / Main Stage
jegyár / price: 1.800 - 3.800 HUFMagyarország
Hungary

Madách Imre / Imre Madách

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA / THE TRAGEDY OF MAN

Rendező ▪ Director: Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky ▪ Nemzeti Színház – Budapest, Magyarország / National Theatre – Budapest, Hungary

3 óra 40 perc egy szünettel. / Magyar nyelven angol szinkrontolmácsolással. / Az előadást 14 éven felülieknek ajánljuk! ▪ 3 hours 40 minutes with one intermission. / Performed in Hungarian with English subtitles. / We recommend the production for people 14 years of age and older.

Fesztiválunk névadójának, Madách Imrének az emberiségdrámája az összülöktől kezdve, ahogy a világegyetem tágul, egyre nagyobb rálátást nyújt a főhősnek, Ádámnak arra az időfolyamra, amit történelemnek nevezünk. Ám az „útvezető”, a meglelégedéssel ironizáló „okosördög”, egy olyan jövőendő képét festi le, melynek alapja a kétely, felépítménye pedig a tragikum. Lucifer, intést és tudást ötvözve próbálja Ádámot rábírn, ne fogadja el az isteni megoldást. De a Mű, mely immár forog, önmagában, önmaga által győzi le a szkepszist, egy folyamatos harc újra tapasztalása, a közönség, a jövő emberiségének küzdelme által.

Vidnyánszky Attila, aki immár negyedik verzióban vitte színre Madách kimeríthetetlen művét, így vall: *„Hatalmas látomás ez az »emberiségköltemény«, amely végigszáguld velünk a történelmen a Paradicsomtól egészen a jövőbe, de a Lucifer által ajánlott módon, vagyis a »tűnékeny álom képei«-n keresztül. A rendezéshez a kulcsot tehát maga Madách adja meg: az álom logikátlan logikájával válik megélhetővé mindaz, amit Ádám és Éva korról korra lát és tapasztal, amiért lelkesedik, és amiből kiábrándul. Mindezen »reménytelenségek« mellett és a nagy eszmék hullámverése közben a szerelemlről, két ember szövetségéről is szeretnénk mesélni, amiből – átkokként vagy megváltásként – a jövőnk születik. ”*

The great drama of humankind by Imre Madách – the playwright after whom our festival has been named – offers the hero of the play, Adam, an ever more comprehensive vision of the passage of time to which we have given the name “history,” from the very beginnings in the Garden of Eden to the distant future. Adam’s “guide,” the devil, who is always quite delighted by his own gift for irony, paints a picture of the future the foundation of which is doubt and the edifice of which is tragedy. Lucifer mixes both knowledge and cautionary warnings in his attempts to persuade Adam not to accept God’s creation. But the Great Work, which indeed still turns, overcomes skepticism through the experience of continuous struggle, the struggle of both the audience and humanity of the future.

Attila Vidnyánszky, who is now bringing Imre Madách’s great drama to the stage in his fourth production of the work, offers the following characterization of the essence of the play: *“This ‘poetic epic’ of humanity is a great spectacle which carries us through the ebbs and eddies of history, from Paradise into the future, but history as Lucifer would show it to us, i.e. as the ‘flitting phantoms of a dream.’ Thus, Madách himself gives the key to the staging: through the illogical logic of a dream, everything that Adam and Eve see and experience becomes livable, everything that brings them hope or leaves them disillusioned. We wish to tell, alongside all the moments of ‘hopelessness’ and the rise and fall of great ideas, of the love which binds two people, the bond between two people, out of which, whether as curse or redemption, our future is born.”*

Színészek/ Actors: Éva: Ács Eszter, Ádám: Berettyán Sándor ▪ **További szerepekben/ Further Actors:** Berettyán Nándor, Csúrka László, Farkas Dénes, Fehér Tibor, Herczegh Péter, Mátyássy Bence, Mészáros Martin, Nagy Mari, Nagy Márk, Rubold Ódon, Schnell Ádám, Szabó Sebestyén László, Szalma Tamás mv., Szép Domán, Tóth Augustza ▪ **valamint a Kaposvári Egyetem Rippl-Rónai Művészeti Karának II. éves színész hallgatói/ also at the Rippl-Rónai Art Faculty of the University of Kaposvár II. year-old actor student:** Bocskai Virág, Dánielfy Gergely István, Gulyás Gabriella, Hege Veronika, Horváth Márk, Kárpáti Barnabás, Kecskés Alexisz, Kovács Vecei Fanni, Móczár Bence István, Pál Péter, Pertics Villó Virág, Posgai Márton, Sikó Koppány, Szeri Martin, Tar Dániel, Tary Patrícia, Urbán-Szabó Fanni ▪ **Díszlettervező/ Stage designer:** Oleksandr Bilozub ▪ **Jelmeztervező/ Costume designer:** Bianca Imelda Jeremias ▪ **Koreográfus/Choreographer:** Bozsik Yvette ▪ **Dramaturg/ Dramaturge:** Verebes Ernő ▪ **Rendezőasszisztens/ Assistant director:** Trimmel Ákos ▪ **Ügylő/ Stage manager:** Dobos Gábor, Géczy István ▪ **Súgó/ Prompter:** Sütő Anikó

SZAKMAI PROGRAMOK / PROFESSIONAL PROGRAMMES

Magyar és angol szinkrontolmácsolással / With simultaneous Hungarian and English translation
Előzetes regisztráció / Registration: szervezes@nemzetiszinhas.hu

Április 13., szombat, 16:00–18:00 – Kaszás Attila Terem
EGY BOHÓC TÜKRÉBEN - Találkozás Szlava Polunyinnal

Snowshow-ját a XX. század egyik klasszikusaként tartják számon. Ha azt kérdezik tőle, hogy vajon megerőltető-e ilyen mértékű világhírnevet hordozni, Szlava általában azt válaszolja, hogy nem hordozni, hanem megőrizni nehéz azt. Szlava Polunin bohóca különösen komoly hangvételű. Ez megmagyarázza, miért nem kapkod. Minden tette alapos, átgondolt és mérlegelt, legyen az akár mennyire valószínűtlen, felfoghatatlan vagy bolondos. Szlava megingathatatlan pontossággal összpontosít a célra. Bohóckaraktere: Assissiai, a vicces és megható kis emberke, sárga overállban és piros szőrös cipőben. Egy elgondolkodtató, gyengéd, költői karakter született, aki magába olvasztotta Engibarov bohóc munkájának költőiségét, Marceau pantomimjének kidolgozott filozófiáját és a nagy Chaplin emberi és elevenbe vágó komédiáját. Polunin a felsoroltakat mind tanárainak véli. Assissiai először 1980. december 31-én, egy A Kis Láng című újévi tévéműsorban tűnt fel, több millió néző előtt, két rikitő színű, felfújható telefonnal. Először itt láttuk a szeretetről és a magányról, mások általi megértésre való vágyakozásról, a felfedezés örömeiről és a veszteség bánatáról szóló párbeszédét. E párbeszéd a mai napig világszerte folytatódik; van, hogy Polunin kitalált hősének monologizálásaként – vagy a Bohóc és közönsége között. *Beszélgetőárs: Bozsik Yvette és Kozma András*

13 April, Saturday, 4:00 pm-6:00 pm – Kaszás Attila Stage
AS MIRRORED IN A CLOWN – Meeting Slava Polunin

His Snowshow is rated as a classic of the 20th century. When asked how difficult it is to carry on one's shoulders the burden of world-wide fame, Slava usually answers that the difficult part is not so much to carry it, as to keep it there. The Clown of Slava Polunin is remarkably serious. This certainly explains that he does nothing haphazardly. Everything he does is thorough, carefully thought through and weighed, no matter how improbable, inconceivable and silly it may be. When focused on his goal, Slava is precise, accurate and unshakeable. His Clown: it was Assissiai, the funny and touching little man in yellow overalls and fluffy red slippers. It was the birth of a pensive, tender, poetic character, who had inherited the sad lyricism of Engibarov's clownery, the philosophical refinement of Marceau's pantomime, the humane and poignant comedy of the great Chaplin. All of them Polunin considers to be his teachers. Assissiai first appeared with his two brightly coloured inflatable telephones before an audience of several million spectators during the New Year's Eve television show «The Small Flame», on 31 December 1980. This is when we saw for the first time his dialogue of love and loneliness, of the yearning to be understood, of the happiness of finding and the sadness of losing. This conversation lives on to this day, as Polunin's hero continues both as a monologue – and between the Clown and his public around the globe. *Conversation partners: Yvette Bozsik and András Kozma*

Eimuntas Nekrošius (foto/photo DEJA / Šarūnas Mėžeka)

Április 26., péntek, 16:00–18:00 – Kaszás Attila Terem
IN MEMORIAM EIMUNTAS NEKROSIUS – dokumentumfilm és beszélgetés
Eimuntas Nekrošius: Távlatokat nyitni

Eimuntas Nekrošius színháza napjaink kultúrájának Atlantisza. Nem csak különleges színházi nyelvezete, de gondolkodásmódja és művészi beállítottsága miatt is. Az *Eimuntas Nekrošius: Távlatokat nyitni* című dokumentumfilm arra törekszik, hogy Nekrošius művészetét az alkotó folyamaton keresztül ismerhessük meg. Szabad betekintést enged az ember és a művész életébe, aki munkásságával tesz kísérletet arra, hogy új távlatokat nyisson. A dokumentumfilm 2013 és 2015 között készült Vicenzában (Olaszország) a Teatro Olimpico és a vilniuszi Meno Fortas Színházban (Litvánia) a Boris Godunov próbafolyamata alatt. *A dokumentumfilm rendezőjével, Audronis Liugával Kozma András beszélget.* Forgatókönyv-író, rendező – Audronis Liuga; Társrendező – Juozas Javaitis; Operatőr – Donatas Buklys; Vágó – Vladimiras Novikovas Theatre and Cinema Information and Education Centre, 2015 – 90 perc.

26 April, Friday, 4:00-6:00 pm – Kaszás Attila Stage
IN MEMORIAM EIMUNTAS NEKROSIUS – a documentary and a conversation
Eimuntas Nekrošius: Pushing the horizon further

Eimuntas Nekrošius theatre is like Atlantida in a nowadays culture. Not only because of his unique theatre language, but the way of thinking as well as artistic position. The documentary "Eimuntas Nekrošius: Pushing the Horizon Further" is an attempt to reflect the artistic position of Nekrošius in the process of his creative work. It is an open look to the human and artist who attempt to push the horizon further by his work... The documentary "Eimuntas Nekrošius: Pushing the Horizon Further" was created in between 2013-2015 in Teatro Olimpico in Vicenza (Italy) and studio Meno fortas in Vilnius during rehearsals of Eimuntas Nekrošius performance "Boris Godunov".

András Kozma in conversation with Audronis Liuga, the director of the documentary.
Direction and script – Audronis Liuga; Second director – Juozas Javaitis; Camera – Donatas Buklys; Editing director – Vladimiras Novikovas Theatre and Cinema Information and Education Centre, 2015 – Length 90 min.

Eugenio Barba (foto/photo Rina Steel)

Április 27., szombat – Kaszás Attila Terem
55 ÉVES AZ ODIN TEATRET

14:00–15:30 – A Lehetetlen művészete (2017) - filmvetítés

Elsa Kvamme dokumentumfilmje Eugenio Barba különös történetét meséli el, aki vendégmunkásként érkezett Norvégiába akkor, amikor a „pizza” szó ott még ismeretlen volt. Mára Barba a modern színház egyik legfőbb megújítójaként ismert. Felejthetetlen előadásokat alkotott, és olyan fogalmakat hozott be a színházi gondolkodásba, mint a „barter” (kulturális csere) vagy a „Harmadik színház”. Arról is szó lesz a filmben hogy Barba sajátos módszert alkalmaz annak érdekében, hogy a társulat kreativitását fenntartsa: időről időre „földrengéseket” idéz elő, amelyek megváltoztatják a társulaton belüli szabályokat. Ezért hagyta el például egyszer a társulatot, és élt egy éven át napi egy dollárból.

Rendező és szövegkönyv: Elsa Kvamme; Zene: Henning Sommerro; Video: Nils Petter Lotherington, Tore Volla; Stáb: Eugenio Barba, Iben Nagel Rasmussen, Roberta Carreri, Torgeir Wethal, Julia Varley, Tage Larsen, Else Marie Laukvik, Anja Breien, H.C. Østerby

16:00–17:00 – Eugenio Barba-Nicola Savarese: Táncoló energia - A színész titkos művészete

A Károli Könyvek és a L'Harmattan Kiadó gondozásában végre magyarul is elérhetővé válik majd ez a legendás könyv, amelyen több generáció nőtt fel a világszínház legkülönbözőbb földrajzi és szakmai területein.

„A nyugati színházi kutatás az elméleteket és utópiákat részesítette előnyben, az előadó-művészet empirikus megközelítését elhanyagolva. Az ISTA (Nemzetközi Színházantropológiai Iskola) épp erre az »empirikus területre« figyel, hogy felülemelkedhessen a különböző diszciplínák, technikák és esztétikák szakosodásain. Nem annyira a technika megértéséről, mint inkább a technika titkainak megértéséről van szó, amiket el kell sajátítani, mielőtt túlléphetne valaki a technikán.” Eugenio Barba

A szerzővel és a készülő magyar kiadás fordítóival, Rideg Zsófiával és Regős Jánossal Dr. Sepsí Enikő irodalom- és színháztörténész, valamint Barta Ágnes, a Nemzeti Színház színművésze beszélget.

The Chronic Life (foto / photo: Tommy Bay)

27 April, Saturday – Kaszás Attila Stage
ODIN TEATRET IS 55 YEARS OLD

2:00-3:30 pm – L’Art de l’impossible (2017) - a film screening

Elsa Kvamme’s documentary L’Art de l’impossible deals with the unique story of Eugenio Barba, who came to Norway as an immigrant before anyone had heard the word “pizza”. Today Barba is known as one of the main innovators within modern performing arts. He has conceived unforgettable performances, as well as concepts like “potlach” and “the third theatre”. He also has a special method to make the group renew itself by regularly initiating “earthquakes” which change the rules within the troupe. And one year he left the group himself, in order to live on a dollar a day.

Director and script: Elsa Kvamme; Music: Henning Sommerro; Video: Nils Petter Lotherington, Tore Volla; Cast: Eugenio Barba, Iben Nagel Rasmussen, Roberta Carreri, Torgeir Wethal, Julia Varley, Tage Larsen, Else Marie Laukvik, Anja Breien, H.C.Østerby etc.

4:00-5:00 pm – Eugenio Barba-Nicola Savarese: A Dictionary of Theatre Anthropology: The Secret Art of the Performer

The legendary volume on which generations of theater-makers were raised in an array of geographical locations and professional fields has finally been published in Hungarian by Károli Könyvek and L'Harmattan Publishing.

„Western performance study has for the most part concantreted on theories and utopias, neglecting an empirical approach to the performer’s problems. The ISTA (International School of Theatre Anthropology) directs its attention to this ‘empirical territory’ with the objective of going beyond the specialisations of particular disciplines, techniques and aesthetics. This is a question of understanding not technique, but the secrets of technique wich one must posses before one can go beyond technique.” Eugenio Barba

Literary and theater historian Dr. Enikő Sepsí and actress Ágnes Barta from the National Theatre of Hungary in conversation with the author and Zsófia Rideg and János Regős, the translators of the Hungarian edition.

.....

Korkut legendája / Legend of Korkut (foto/photo: Ariak Tölebay)

Korkut legendája / Legend of Korkut (foto/photo: Ariak Tölebay)

Április 29., hétfő, 16:00–18:30 – Panoráma Terem
KORKUT LEGENDÁJA – kerekasztal-beszélgetés

Ó, Tengri,
Miért, mondd, miért
Teremtettél engem ilyennek?!

„A bölcs Korkut Atya először a világ egyik eldugott sarkában élt, s egy éjjel azt álmodta, hogy néhány ember sírt ás. Megkérdezte tőlük, hogy kinek ássák a sírt, mire azok azt válaszolták, hogy azt a bölcs Korkutnak ássák. Amikor felébredt álmából, elhatározta, hogy megszökik a halála elől, és a világ egy másik végébe menekült. Ott is ugyanazt az álmot látta, ezért úgy döntött, hogy a világ közepén fog letelepedni. Így jutott el a Szír-darja folyóhoz, ahol ismét azt álmodta, mint korábban. Úgy értette, hogy a földön ő nem élhet, ezért levetette a bekecsét, azt a folyó vizére terítette, arra ült rá, és így élt még további 100 évet.” (Adorján Imre)

A Kazak Állami Akadémiai Dráma Színház előadásának eredeti címe, mint azt Babakumar Khynayattól megtudtuk, „Korkut sírgödre”. Ez a dráma őt Madách Tragédiájának londoni színére, az emberiség önkéntes halálára emlékezteti. De ahogy Madách, a darab szerzője, Iran-Gajip is felteszi a végső kérdést: hogyan tovább? Milyen életesélye van a ma felcsperedő utódnemzedékeknek? Erre csak ezzel a sokatmondó példával előlegezhetjük meg a választ: a kazak hagyomány szerint az összes húros hangszer feltalálója Korkut Atya volt; és amikor kobuzon játszanak a kazak sámnok, énekükben ma is mesterük segítségéért fohászkodnak.

A rendezvény első részben a két testvérnép, a kazak és a magyar közös kulturális örökségéről, mitikus hagyományaink rokon vonásairól fognak megnyilvánulni a téma avatott magyar kutatói: Birtalan Ágnes, Sántha István, Csáji László Koppány, valamint a kazak történész, Babakumar Khinayat.

A rendezvény második részében a színház művészeti vezetőjét, Sabit Abdalikovot, a darab szerzőjét, Iran-Gajipot valamint a produkció főszereplőjét, Duliga Akmoldát szólítjuk meg az előadás létrejöttének előzményeiről, a litván és kazak művészek együttműködéséről.

A rendezvény moderátora: Szász Zsolt bábművész, a Nemzeti Színház dramaturgja, a Scenárium művészeti folyóiratának felelős szerkesztője
Diszvendég: Aisha Mandoki Kongur, aki a neves magyar nyelvész, legendás turkológus, Mándoky Kongur István özvegye, a kazah nyelv és az orosz irodalom tanára

29 April, Monday, 4:00 pm-6:30 pm – Panorama Room
LEGEND OF KORKYT – Round-table discussion

Oh, Tengri,
Why, tell my why
did you make me this way?!

„The wise Korkyt first lived in a hidden corner of the world. One night, he had a dream about a few men digging a grave. When he asked them who they were digging the grave for, they replied that they were digging it for the wise Korkyt. When Korkyt woke up from his dream, he decided that he would run away from his death, so he fled to the other end of the world. There, he had the same dream, so he decided to move, this time to the center of the world. This is how he came to the River Syr Darya, where he had the same dream again. He concluded that he was not to live on earth, so he took off his sheepskin coat, lay it on the river, sat down on it and lived this way for 100 years to come.” (Imre Adorján)

As Babakumar Khynayat reveals, the original title of the play performed by the Kazakh State Drama Theatre is “Korkyt’s Grave.”The drama reminds Khynayat of the London scene of Imre Madách’s *The Tragedy of Man*, of the death of mankind. But like Madách, Iran-Gaiyp, the author of the play, also raises the question: where do we go from here? What chances do the coming generations have in life? The answer to these questions may lie in the following example: according to Kazakh traditions, Father Korkyt was the inventor of all stringed instruments, and when the Kazakh shamans play the cobyz, their song is a prayer to their mentor, Father Korkyt, for help.

In the first part of the event, expert Hungarian researchers (Ágnes Birtalan, István Sántha, László Koppány Csáji, and Kazakh historian Babakumar Khinayat) will discuss the common cultural heritage of the two kindred peoples, the Hungarians and the Kazakhs, and similar features of their mythical traditions.

The second part will include a conversation with the artistic director of the theatre, Sabit Abdakalykov, the author of the play, Iran-Gaiyp, and the leading actor, Dulyga Akmolda, about the birth of the production and cooperation among Lithuanian and Kazakh artists.

Moderator: Puppet artist Zsolt Szász, dramaturg of the National Theatre and editor of the art periodical Szenárium
Guest of honour: Aisha Mandoki Kongur, widow of the renowned Hungarian linguist and legendary Turkic scholar, herself a teacher of Kazakh language and Russian literature

Április 25-27, 9:00 – 15:00 – Balett terem
MESTERKURZUS – Ének-, tánc- és színpadi technikák Baliról – I Wayan Bawa mesterkurzusa

I Wayan Bawa (Bali) a Topeng maszkos táncdráma elismert tolmácsolója. Gyermekkorától tanulta a Gambuh-t, a Topenget és a Tjalonarangot I Made Dijmat, az egyik legnagyobb bali-szigeti táncmester vezetésével. A Nemzetközi Színházantropológiai Iskolával (ISTA) 1995 óta együtt dolgozik, és állandó tagja a Theatrum Mundi Ensemble-nek; részt vett Eugenio Barba rendezésében az Ur-Hamlet, a The Marriage of Medea (Medea házassága) és a The Tree (A Fa) című előadásokban. 2000 óta I Wayan Bawa rendszeresen tart a világ minden táján mesterkurzusokat.
Mindennap 9:00 – 15:00 között.

25-27 April, 9:00 am - 3:00 pm – Ballet hall
MASTER CLASS – Singing, dancing, and stage techniques from Bali – I Wayan Bawa’s master class

I Wayan Bawa (Bali) is a renowned interpreter of the masked dance drama Topeng. Since childhood, he has studied Gambuh, Topeng, and Tjalonarang under the guidance of I Made Dijmat, one of the great Balinese dance masters. He has collaborated with the International Schools Theatre Association (ISTA) since 1995 and is a permanent member of the Theatrum Mundi Ensemble, participating in the productions of “Ur-Hamlet,” “The Marriage of Medea,” and “The Tree” under the direction of Eugenio Barba. I Wayan Bawa has held master classes all over the world since 2000.
Every day from 9:00am to 3:00pm

szcenárium

művészeti folyóirat

SZCENÁRIUM – MITEM ENGLISH, APRIL, 2019

The English language April issue of the professional journal of the National Theatre in Budapest, *Szenárium*, has again been composed for the guests of MITEM (Madách International Theatre Meeting) this year. We think it is timely on this, the sixth occasion of the meeting that more space be devoted to the hosts, to ourselves. So we present you the masterpiece of Hungarian dramatic literature, translated into 33 languages, the author of which, Imre Madách, is the eponym of the event and a new production of which by director Attila Vidnyánszky is to be featured in the festival as well.

- An Inaugural by Attila Vidnyánszky

RETROSPECTION 2014 – 2018

- Zsolt Szász: New Dramaturgy on the Stage of History. About the Performances Directed by Attila Vidnyánszky (2010 – 2018)

THE TRAGEDY OF MANTHROUGH CHANGING TIMES

- Géza Balogh: National Theatre Productions of *The Tragedy of Man* During and After Dictatorships
- Ildikó Sirató: The Tragedy of the Estonians. *The Tragedy of Man* in Foreign Languages and on Foreign Stages
- Nina Király: The Tragedy of Man or Mankind?
- Mária Imre: Visual Aspects of *The Tragedy of Man*
- Miklós Hubay: The Crystal System of the Drama
- Ágnes Pálfi: The Pregnancy of Feminine Vigilance in *The Tragedy of Man* by Imre Madách. A Reading of the Eskimo Scene

MITEM 2019

- Eszter Katona: Federico García Lorca’s Reception in Hungary and the Success of *The House of Bernarda Alba*
- Márton P. Gulyás: Shrinking Spaces. New Mediality in *Woyzeck* at the National Theatre in Budapest

IN MEMORIAM

- Valdas Vasiliauskas: Eimuntas Nekrošius and Lithuania’s Youth Theatre (translated by Kristina Aurilaite)
- Theatre and Memory. Life Interview with Theatre Historian Nina Király (made by Zsolt Szász)

I Wayan Bawa (foto/ photo: Eon Szabo Zsolt)

KIÁLLÍTÁSOK / EXHIBITIONS

PURCĂRETE VILÁGA – Kiállítás Silviu Purcărete fotóiból

2015-ben a bukaresti Nemzeti Színház előcsarnokában szervezték meg először, a FNT (romániai országos színházi fesztivál) megnyitóján a Silviu Purcărete fotóiból rendezett kiállítást. A fotókon a világlátott rendező szubjektív utazásra hív, elcsúszott pillanatokat, egy-egy gesztusba sűrített történeteket, robbanó energiákat és múlt-jelen együtt vibrálását osztja meg velünk.

Marina Constantinescu, a FNT igazgatója így ajánlja a kiállítást: „Parancsoljanak befáradni Silviu Purcărete rendező világába! Drámai, feszült, kifinomult, vonzó, költői, szenvedélyes. Tele elképesztő történetek részleteivel. Ő meglepetten és alázattal néz körül. Silviu Purcărete elbűvölő felvételei egy nagy művész történetéről suttognak nekünk egyet s mást.”

- *Nemzeti Színház, első és második emeleti előcsarnok*

THE WORLD OF PURCĂRETE – An Exhibition of Photographs by Silviu Purcărete

The exhibition of photographs by Silviu Purcărete was organized for the first time in 2015 in the entrance hall to the Bucharest National Theatre on the occasion of the opening of the Romanian National Theatre Festival (RNTF). In the photographs, Purcărete, who as a theatre director has traveled the world, invites us to join him for a journey. He shares moments he has captured, stories caught in a single gesture, explosive energies, and the tense energy of past and present side by side.

Marina Constantinescu, the director of RNTF, invites us to join her: “Step this way into the world of Silviu Purcărete! It is a world of drama, refinement, poetry, and passion, full of excerpts from fantastic stories. He looks around with surprise and humility. Silviu Purcărete’s captivating images whisper secrets to us about the story of a great artist.”

- *National Theatre, first-floor and second-floor entrance halls*

fotók / photos: Silviu Purcărete

EGYENESEN A MŰTEREMBŐL – A Kaposvári Egyetem Rippl-Rónai Művészeti Kar Látványtervező Szak kiállítása

A kaposvári látványtervező hallgatók a MITEM fesztivál visszatérő kiállítói. Idén az 2018-2019 tanév őszi szemeszterében készült munkáikat állítják ki, elsősorban a színházi látványtervezés területére fókuszálva.

Mindhárom évfolyam anyagából válogattunk, így a látogatók a Látványtervező Szak munkájáról átfogó képet nyernek. Láthatók az első évfolyam absztrakt szín-és térkompozíciói, izgalmas bábjai és a felső évfolyamok alkotásai: makettek, 3D és szabadkézi látványtervek, valamint jelmeztervek. A másodévesek munkái Shakespeare műveihez készültek (*Szentivánéji álom, Hamlet, Lear király, III. Richard*). A harmadévesek Brecht műveivel foglalkoztak (*A szecsuáni jólélek, A kurácsi mama, Koldusopera*). Etűdfeladatként Bartók Béla *A kékszakállú herceg vára* című művéhez készítettek terveket.

A Kaposvári Egyetemen a látványtervezők képzése alapképzés. Az itt végzett hallgatók évek óta sikeresen folytatják tanulmányaikat a szakirányú mesterképzéseken itthon és külföldön egyaránt.

- *Nemzeti Színház, harmadik emeleti előcsarnok*

HOT FROM THE STUDIO – An exhibition by the Department of Scenography, Rippl-Rónai Faculty of Arts, Kaposvár University

Students in the Department of Scenography are returning exhibitors at the MITEM Festival. This year, they are presenting compositions made in the Autumn semester of the 2018–2019 academic year which focus first and foremost on visual design.

We selected compositions by students in all three years of the program of studies, offering visitors to the exhibition a comprehensive overview of the work underway in the Department of Scenography. The exhibition includes abstract color and space compositions and exciting puppets by students in the first year, as well as works by students in the second and third year of their studies, including maquettes, 3D and freehand visual designs, and costume designs. The compositions by students in the second year of the program were made for performances of plays by Shakespeare (*A Midsummer Night’s Dream, Hamlet, King Lear, and Richard III*). The third-year students created works for dramas by Brecht (*The Good Person of Szechwan, Mother Courage and Her Children, The Threepenny Opera*). As an étude, they also did visual designs for Béla Bartók’s *Bluebeard’s Castle*. The program in scenography at Kaposvár University offers a bachelor’s degree. Students who completed degrees in the program have been continuing their studies in master’s programs in Hungary and abroad for years.

- *National Theatre, third-floor entrance hall*

Hosszú Anita: *A kékszakállú herceg vára* – makett / Anita Hosszú: *Bluebeard’s Castle* – maquette

Wachtler Timea: *Koldusopera* – jelmezterv / Timea Wachtler: *The Threepenny Opera* – costume design

RENDEZŐK / DIRECTORS

Caroline Guiela Nguyen / Caroline Guiela Nguyen – Saigon / Saigon

▪ Caroline Guiela Nguyen miután szociológiai és színházelméleti tanulmányokat folytatott, 2004-ben elvégezte az Avignoni Konzervatóriumot. 2005-ben pedig a Strasbourgi Nemzeti Színház iskolájának rendezői képzésére nyert felvételt. 2009-ben alapítja meg „Les Hommes Approximatifs” (*Hozzávetőleg emberek*) társulatát Claire Calvi, Alice Duchange, Juliette Kramer, Benjamin Moreau, Mariette Navarro, Antoine Richard és Jérémie Papin részvételével. Miután néhány nagy klasszikus művet színre vitt a társulat, tagjainak érdeklődése egyre inkább a környező világ témáiból a maguk alkotta elbeszélésekre tevődött át, és azóta kizárólag a színpadokról eddig hiányzó kortárs történetekkel és alakokkal népesítik be előadásait. Caroline Guiela Nguyen társzművészként (artiste associé) dolgozik a párizsi Odéon Színházzal, az MC2: Grenoble Színházzal, és tagja a La Comédie de Valence művészeti stábjának.

▪ After studying sociology and the performing arts, Caroline Guiela Nguyen joined the Conservatoire d’Avignon in 2004. In 2005, she enrolled in the school of the Théâtre national de Strasbourg to study direction. She founded the company Les Hommes Approximatifs in 2009 with Claire Calvi, Alice Duchange, Juliette Kramer, Benjamin Moreau, Mariette Navarro, Antoine Richard, and Jérémie Papin. After adapting a few classics, they started working on plays of their own, about missing stories and missing bodies, those you don’t usually see on theatre stages. Since then, they’ve never stopped populating the stage with the world around them. Caroline Guiela Nguyen is associated with the Odéon-Théâtre de l’Europe, with the MC2: Grenoble, and is part of the artistic collective of the Comédie de Valence.

David Doiasvili / David Doiashvili – Tartuffe / Tartuffe

▪ Grúzia fővárosában, Tbilisiben született 1971-ben, itt szerzett diplomát a Sota Rusztaveli Színház- és Filmművészeti Egyetem színházrendezői szakán. 1998-tól a Mardzsanasvili Színház főrendezője, 2007 óta a Vaszo Abasidze Állami Zenés és Drámai Színház igazgató-művészeti vezetője. Olyan jelentős európai teátrumokban is dolgozott, mint a londoni Royal National Theatre, a leedszi Playhouse Theatre, a szentpétervári Mariinszkij Tyeatr, a rijekai Horvát Nemzeti Színház, valamint a Bukaresti Nemzeti Színház. Kétszer is elnyerte a legnevesebb grúziai színházi elismerést, a Duruji-díjat, a 2014-es MITEM-en látott Macbeth rendezése pedig a legjobb előadás díját kapta a világ egyik legjelentősebb fesztiválján, a kolumbiai Bogotában. A budapesti Nemzeti Színház repertoárjában: a *Szentivánéji álom* és a *Cyrano de Bergerac* című rendezései szerepelnek.

▪ Born in 1971 in Tbilisi, the capital of Georgia, David Doiasvili graduated as a theatre director from the Shota Rustaveli Theatre and Film University. He was appointed principal director of the Kote Marjanishvili State Academic Drama Theatre in 1998 and managing director and artistic director of Vaso Abashidze Music and Drama State Theatre in 2007. He has worked for major European theatres, such as the Royal National Theatre in London, the West Yorkshire Playhouse in Leeds, the Mariinsky Theatre in Saint Petersburg, the Croatian National Theatre Ivan Zajc in Rijeka and the National Theatre Bucharest. He is two-time recipient of the Duruji Award, the most noted prize for work in the theatre in Georgia, and his stage production of *Macbeth*, which was performed as part of MITEM in 2014, was chosen as the Best Play at a prestigious international festival in Bogota, Columbia. Currently, two of Doiashvili’s productions are part of the repertoire of the National Theatre in Budapest, *A Midsummer Night’s Dream* and *Cyrano de Bergerac*.

Dmitro Bogomazov / Dmytro Bogomazov – Coriolanus ▪ Morituri te salutant / Coriolanus ▪ Morituri te salutant

▪ Az egyik legjelentősebb kortárs ukrán színházrendező, Ukrajna érdemes művésze. Mintegy 30 előadást hozott létre Ukrajnában, és külföldön (Oroszország, Lengyelország, Franciaország). Először a Kijevi Műszaki Főiskolán tanult elektrotechnikát, ám tanulmányait félbeszakítva a színházművészet felé fordult, és felvételt nyert a Kijevi Karpenko-Karjz Állami Színházművészeti Főiskolára, E. Mitnyickij osztályába. A színházrendezői diploma megszerzése után (1995) rendezőként dolgozik a Dnyeper Bal Parti Színházban, majd 2001-ben létrehozza a *Vilna Szцена* (Szabad színpad) nevű színházat, amely 2012-ben egyesül a Dnyeper Bal Parti Színházzal. Egyik alapítója a *Színházi platform* elnevezésű nemzetközi fesztiválnak. 2017 óta az Ivan Franko Nemzeti Állami Színház főrendezője.

▪ Ukrainian director, theatre pedagogue, Meritorious Artist of Ukraine. He has created some thirty productions in Ukraine and abroad (in Russia Poland, and France). Initially, he studied electrical engineering at the Kyiv Polytechnic Institute, but he discontinued his studies and turned to the performing arts. He was admitted to Kyiv National I. K. Karpenko-Kary Theatre, Cinema and Television University as part of the class under the instruction of E. Mitnicky. After having completed his degree in theatrical directing (1995), he worked as a director at the Kyiv Academic Theater of Drama and Comedy on the Left bank of the Dnieper. In 2001, he established the theater *Vilna Stsenta* (Free Stage), which merged with the Kyiv Academic Theater of Drama and Comedy on the Left bank of the Dnieper in 2012. He is one of the founders of the international festival *Theatrical Platform*. Since 2017, he has served as the artistic director of the Ivan Franko National Academic Theatre.

Eimuntas Nekrošius / Eimuntas Nekrošius – Kurafiak / Sons Of The Bitch

▪ Az egyik legjelentősebb kortárs litván rendező. Egy kis litván faluban született 1952-ben. 18 éves koráig tanyán élt földműves családjával, majd ezt követően a Vilnusi Állami Konzervatóriumba jelentkezett, és egy év elvégzése után a moszkvai Állami Színházművészeti Főiskola rendező szakára nyert felvételt A. Goncsarov osztályába. Rendezőként először a Kaunas-i Drámai Színházban mutatkozott be, később a vilnusi Állami Ifjúsági Színházban dolgozott. Ebben az időszakban alakult ki sajátos, metaforikus színházi nyelvezte, mely leginkább a későbbi, Csehov és Shakespeare művei alapján készült legfontosabb előadásainak végjege lett. Az 1997-ben rendezett korszakos jelentőségű *Hamlet*-előadása után egy évvel megalapította a Meno Fortas (Művészeti Erődje) társulatot, mely 2000-ben az Európai Színházi Unió tagja lett. Nekrošius számos nemzetközi színházi díjat kapott: Othello című darabjáért „Arany Maszk” díjat nyert, a „Legjobb külföldi előadás” kategóriában, rendezőként pedig Sztanyiszlavszkij-jal jutalmazták. 2002-től számos operát is rendezett a többi között Firenzében, a milánói La Scalában, a moszkvai Bolsoj Színházban, a Litván Nemzeti Operaházban. Legfontosabb kitüntetései: a Litván SzSzK Állami díja (1983), a Szovjetunió Állami díja (1987), az Orosz Föderáció Állami díja (1999), az „Új európai színházi realitás” díj (1991). 1992-ben pedig az Európai Színházi Unió a legjobb európai rendezőnek választotta. 2018 novemberében halt meg. A Kurafiak az utolsó rendezése.

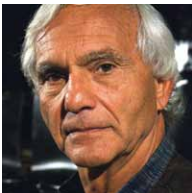
▪ Eimuntas Nekrošius is one of the most significant contemporary Lithuanian directors. He was born in 1952 in a small Lithuanian village. As a child, he lived on a farmstead with his family. At 18 years of age, he was admitted to the Vilnius State Conservatory. One year after having completed his studies, he was admitted to the Lunacharsky Institute of Theatre Arts (today the Russian Academy of Theatre Arts), where he studied directing under Andrei Goncharov. His first position as a director was with the Kaunas Drama Theatre, and he later worked at the Vilnius State Youth Theatre. Gradually, he developed a distinctive and highly metaphorical approach to the language of the theatre, which was later to become the hallmark of some of his most important productions based on the works of Chekhov and Shakespeare. One year after his 1997 production of *Hamlet*, which was arguably epoch-making, he founded the Meno Fortas (Fortress of Art) company, which became a member of the Union of the Theatres of Europe. Nekrošius has been won numerous awards for his work. His play Othello won the Golden Mask Award in the category of Best Foreign Production, and he was the recipient the Stanislavsky Award for his work as a director. Beginning in 2002, he directed several operas in cities such Florence, Milan (in La Scala), Moscow (in the Bolshoi Theatre), and the Lithuanian National Opera House. His most important distinctions include the State Prize of the Soviet Socialist Republic of Lithuania (1983), the State Prize of the Soviet Union (1987), the State Prize of the Russian Federation (1999), and the Europe Prize for New theatrical Realities (1991). In 1992, he was named the best European director of the Union of the Theatres of Europe. He died in november 2018. *Sons Of The Bitch* is his latest performance.

Eirik Stubø / Eirik Stubø – Egy nyári éj Svédországban / One night in the swedish summer

▪ Az észak-norvégiai Narvikban született 1965-ben. Tanulmányait az Oslói és a Tromsøi Egyetemen végezte. 1991-ben filozófia doktorátust szerzett Tromsøben, majd Oslóban az Állami Színházművészeti Főiskola rendezőszakán tanult. 1997 és 2000 között a nyugat-norvégiai Stavangerben a Rogaland Teater vezetője, majd 2009-ig az oslói Nemzeti Színház igazgató-főrendezője és a nemzetközi Ibsen Fesztivál művészeti vezetője volt. 2013-ban a Stockholmi Városi Színház vezetőjévé nevezték ki, majd 2015-től a Stockholmi Királyi Drámai Színház, a DRAMATEN igazgatója lesz. Előadásai több nemzetközi fesztiválon is szerepeltek. 2007-ben New Yorkban pedig Henrik Ibsen *A vadkacsa* című művének színpadra állításáért a legjobb rendező díjával jutalmazták. Legutóbb 2017-ben járt a MITEM-en Eugene O’Neill *Amerikai Elektra* című darabjával. Norvégiában a többi között a Kritikusok Díjával, valamint a legjobb rendezésért járó Hedda-díjjal is kitüntették.

▪ Eirik Stubø was born in 1965 in Narvik, a city in the northern part of Norway. He studied at the universities in Oslo and Tromsø. In 1991, he completed his doctorate at the University of Tromsø. He then began pursuing studies to become a director at the Norwegian National Academy of Theatre. In 1997-2000, he served as the director of the Rogaland Theatre in Stavanger, a city in western Norway. He became the head and main director of the National Theatre in Oslo and the artistic director of the International Ibsen Festival, positions he held until 2009. In 2013, he was appointed to serve as the head of the Stockholm City Theatre, and in 2015 he was made the director of DRAMATEN, the Royal Dramatic Theatre. His productions have been performed at numerous international festivals. In 2007, he was awarded the prize for best director for one of his productions of Henrik Ibsen’s *The Wild Duck*. He most recently came to MITEM in 2017 with his production of Eugene O’Neill play *Mourning becomes Electra*. He has won numerous distinctions in Norway, including the Critics’ Prize and the Hedda Award for best direction.

Eugenio Barba / Eugenio Barba – A fa ▪ Nagyvárosok a hold alatt ▪ The Chronic Life / The Tree ▪ Great Cities under The Moon ▪ The Chronic Life

▪ Eugenio Barba 1936-ban született Olaszországban, és Gallipoliban nőtt fel. 1954-ben Norvégiába emigrált, ahol hegesztőként és tengerészként dolgozott. Közben francia és norvég irodalomból és vallástörténetből szerzett diplomát az Oslói Egyetemen. 1961-ben Lengyelországban rendezést tanult a Varsói Állami Színiiskolában, majd egy év elteltével Jerzy Grotowskihoz csatlakozott, aki akkoriban a Tizenhárom Soros Színház igazgatója volt Opole-ben. Barba három évett töltött Grotowski mellett. 1963-ban Indiába utazott, hogy a Kathakalit, egy, a nyugati világ számára addig még ismeretlen színházi formát, kitanulja. 1964-ben hozta létre az Odin Színházat, ahol az elmúlt ötven évben 76 produkciót rendezett, a kultúrák sokszínűségét hirdető Theatrum Mundi Társulattal kiegészülve. 1974 óta Eugenio Barba és az Odin Színház kifejlesztettek egy olyan egyedi módszert, amely képes különböző társadalmi rétegek és kultúrák, közösségek és intézmények között hidat teremteni egyetlen színházi előadáson keresztül.

▪ Eugenio Barba was born in 1936 in Italy and grew up in the village of Gallipoli. In 1954, he emigrated to Norway to work as a welder and a sailor. At the same time he took a degree in French, Norwegian Literature and History of Religions at Oslo University. In 1961 he went to Poland to learn directing at the State Theatre School in Warsaw, but left one year later to join Jerzy Grotowski, who at that time was the director of the Theatre of 13 Rows in Opole. Barba stayed with Grotowski for three years. In 1963 he

travelled to India where he studied Kathakali, a theatre form which was unknown in the West at that time. Barba created the Odin Teatret in October 1964. During the past fifty years Eugenio Barba has directed 76 productions with Odin Teatret and with the intercultural Theatrum Mundi Ensemble. Since 1974, Eugenio Barba and Odin Teatret have devised their own way of being present in diverse social contexts through the practice of the “barter”, an exchange of cultural expressions with a community or an institution, structured as a common performance.

Farid Biksantajev / Farid Bikchantaev – *A jövevény / Alien*

▪ Színházi rendező, egyetemi tanár. 1962-ben született Kazanyban. 1991-ben színházi rendező szakon végzett az Orosz Színművészeti Egyetemen (GITIS) Maria Knebel és Boris Golubosky osztályában. 2002-ben a Galiaszgar Tatár Állami Színház művészeti igazgatója lett, majd 2011-ben a Tatár Köztársaság Színházi Szakszervezete elnökének választották. Rendezői karrierje mellett 2002 óta a Kazanyi Állami Kulturális Intézetben is tanít, először a Színművészeti Tanszék vezetőjeként, majd egyetemi tanárként. A Kazanyi Színművészeti Iskolában is tartott két színészi kurzust. 2002-től a Nemzetközi Színházi Fesztivál művészeti igazgatója és a Török Népek Fórumának, a „Nauruz”-nak az elnöke. 2004-ben alapította meg a tatár drámaírók versenyét „Az új tatár színmű” néven. 29 éves rendezői karrierje során Biksantajev több mint 35 produkciót állított színpadra Oroszország különféle színházaiban. Farid a mai napig merészen kísérletezik a színházi nyelvvel, kreatívan finomítva és gazdagítva a tatár színművészet tradícióit és esztétikáját. ▪ Díjak és kitüntetések: Oroszország és Tatárföld Kitüntetett Művésze, A Tatár Köztársaság Gabdulla Tukay Állami Díjának kitüntetettje, Az „Arany Maszk” Nemzeti Színházi Díj jelöltje ▪ A XXII. Nemzetközi Sztanyiszlavszkij-díj nyertese „Az orosz színházművészet fejlesztéséhez való hozzájárulásért”.

▪ Farid Bikhchantaev was born in Kazan in 1962. In 1991 he graduated from GITIS (Russian Institute of Theatre Arts) with a degree in Theatre Directing: a course run by Maria

Knebel and Boris Golubosky . In 2002 he became the Artistic Director of Galiaskar Kamal Tatar National Academic Theatre. In 2011 Farid took on the role of head of the Republic of Tatarstan Theatre Union. In addition to his directing career, Farid has taught in the Kazan State Institute of Culture since 2002: first as the Head of the Acting Department; then as a Professor. Farid has also delivered two acting courses in the Kazan Theatre School. Farid has been the Artistic Director of the International Theatre Festival and Forum of the Turkic people, "Nauruz", since 2002. In 2004 he created a competition for Tatar playwrights, called „New Tatar Play.” Bikhchantaev has delivered more than 35 performances in various theatres of Russia throughout his 29 year directing career. Today, Farid continues his bold experiments with theatrical language, creatively refining and enriching the traditions and aesthetics of Tatar theatre. Awards and honours: ▪ Honoured Artist of Russia and Tatarstan ▪ Laureate of the Gabdulla Tukay State Prize of the Republic of Tatarstan ▪ National Theatre Award «Golden Mask» nominee ▪ Winner of the XXII International Stanislavsky Prize „For the contribution to the Russian theatrical art development”

Jan Mikulášek / Jan Mikulášek – *Hamletek / Hamlets*

▪ Előadásaiiban lenyűgöző stilizált képeket alkot. Esztétikáját tág fantázia, metaforák sokasága jellemzi, előszeretettel játszik a dialógusok és a kontextusok jelentéseivel, a választott témákhoz kapcsolódó asszociációkkal. Színházi eszközökkel megtöri a realitást, és az egységes műfajokat szétfeszíti a színpadi szövegekben. Ugyanígy jellemző rá a karakterek megsokszorozása a színpadon, a filmes vágási technikák alkalmazása, illetve a szkeccsek újkéletű, töredékes formái, valamint a szöveggel fokozatosan kialakuló rezignált viszony. 2001-ben neveztek ki a Divadlo Polárka művészeti igazgatójának, és ebben az évben vitte színre Stevenson Öngyilkosok klubja című novelláskötetének adaptációját, valamint Dario Fo Az arkangyalok nem játszanak flippert című darabját. Később meghívást kapott az ostravai NDM színházba, ahol Caligulát (2003), majd a Hedda Gablert és az Oidipuszt rendezte. 2005 és 2008 között az ostravai Petr Bezruč Színház művészeti igazgatója volt, rendezései között szerepelt a Három nővér, a Vadkacsa, illetve az Anyegin, az 1984 és az Üvöltő szelek színpadi adaptációja. A Brnói Nemzeti Színház állandó rendezőjeként színpadra állította többek között a V+W levelezései, az Arany 60-as évek, a Hamletek és a Hedonisták című darabokat a Színház a Korláton társulatával. Rendszeresen dolgozik a Prágai Nemzeti Színházban. Tanulmányait nem fejezte be a brnói JAMU egyetemen. Jelenleg a Színház a Korláton állandó igazgatója és a DAMU Egyetem Alternatív színház tanszékén tanít. 2013-ban

az Arany 60-as évek Alfréd Radok-díjat kapott, mint legjobb produkció. 2007-ben az Anyegin rendezéséért elnyerte a Cseh Irodalmi Alap díját.

▪ He creates impressive stylized images, his aesthetics is characterized by extensive imagination, many metaphors, playing with the meaning of dialogues, contexts, associations to a selected topics, declared theatricality he uses to disrupt the reality or unified genres in staged texts, multiplication of characters on the stage, using the film editing as well as recent fragmented forms of sketches and gradual resignation regarding the text. In 2001, he was appointed the artistic director of Polárka Theatre; his dramatization of Stevenson’s The Suicide Club and Dario Fo’s Archangels Do Not Play Billiard. He was later invited to the NDM in Ostrava, where he staged Caligula (2003), then Hedda Gabler or Oedipus. In 2005–2008, he was the art director of the Petr Bezruč Theatre in Ostrava; he staged Three Sisters, Wild Duck and the adaptation of Eugene Onegin, Nineteen Eighty-Four and The Wuthering Heights. As a regular director of the National Theatre in Brno, he staged V+W: The Letters, or Golden Sixties, or Hamlets and Hedonists at the Theatre on the Balustrade. He also works with the National Theatre in Prague. He did not finish his studies at JAMU in Brno, he is currently the regular director of the Theatre on the Balustrade and teaches at the Department of the Alternative Theatre at DAMU. He received the Alfréd Radok Award 2013 for the production of Golden Sixties as the Best Production. The production of Eugene Onegin was awarded the Czech Literary Fund Foundation in 2007.

João Garcia Miguel / João Garcia Miguel – *Bernarda Alba háza / The house of Bernarda Alba*

▪ Előadóművész, programszervező, kutató. | Lisszabon, 1961 | Művészi gyakorlatát performatív experimentalizmus jellemzi, illetve foglalkoztatja a művész mint kutató és társadalmi beavatkozó szerepe. Az alkotás, a kutatás és a tanítás minden tevékenységének alapját képezi. Portugál és külföldi egyetemeken professzorként dolgozik. Performatív írásai és esszéi az alkotás és a test témájával foglalkoznak. A performatícióról és a tudatalattiról szóló szemináriumokon vesz részt. Rendszeresen vannak kiállításai. | A Canibalismo Cómico, a Zé dos Bois Gallery és az OLHO - Theater Group kollektívák alapítója. 2003-ban megalapította a JGM Company-t és megnyitotta Lisszabonban az előadó-művészetek létrehozásával és elterjesztésével foglalkozó Espaço do Urso e dos Anjos művészeti központot. 2008-ban kinevezték a torres vedrasi színház-mozi művészeti igazgatójának. 2016-ban átvette a lisszaboni Associação Teatro Ibérico színház irányítását. Az olaszországi Actor’s Center nemzetközi felsőfokú képzési központ munkatársa és az IETM - Informal European Theater Meeting [Informális Európai Színházi Találkozó] társult tagja. 2017-ben szerzett PhD fokozatot a FBAUL egyetemen, doktori disszertációját Performancia, test és a tudatalatti címmel írta. 2008-ban Spanyolországban elnyerte a FAD Sebastià Gasch díjat, majd 2014-ben a SPA - Sociedade Portuguesa de Autores társulattal a legjobb színházi előadás díját Federico Garcia Lorca Yerma című művével.

▪ Performative Artist, Programmer and Researcher | Lisbon 1961 | His artistic practices are characterized by performative experimentalism and concern about the role of the artist as researcher and social intervener. Creation, research and training are the permanent basis of his activities. He also works as a professor at universities in Portugal and abroad. He writes performative works and essays about the creative act and the body. Participates in seminars about performance and the unconscious. Exhibits regularly. | Founder of the collectives: Canibalismo Cómico, Zé dos Bois Gallery and OLHO - Theater

Group. In 2003, he founded the JGM Company and opened in Lisbon the “Espaço do Urso e dos Anjos” dedicated to formation and dissemination of the performing arts. In 2008 he was appointed as Artistic Director of the Theater-Cinema of Torres Vedras. In 2016 he takes over the management of Associação Teatro Ibérico in Lisbon. He is an associate of the international advanced training center Actor’s Center in Italy and an associate member of the IETM - Informal European Theater Meeting. He holds a PhD from FBAUL in 2017 with the thesis PERFORMANCE BODY AND UNCONSCIOUS. In 2008 he receives the FAD Sebastià Gasch Award in Spain. In 2014 he receives a prize for the best theatrical performance with the show Yerma by Federico Garcia Lorca by SPA - Sociedade Portuguesa de Autores.

Jonas Vaitkus / Jonas Vaitkus – *Korkut legendája / Legend of Korkyt*

▪ Jonas Vaitkus (1944. május 20, Litvánia), adjunktus, színházi és filmrendező. 1969 és 1974 között a szentpétervári Színház- és Filmművészeti Egyetemen végezte tanulmányait. 1977-től 1988-ig a Kaunasi Állami Dráma Színház, majd 1989-től 1995-ig a Litván Nemzeti Színház művészeti igazgatója volt. Karrierje során több díjat nyert, számos filmet és több mint 60 színdarabot rendezett. Jonas Vaitkus sok színészt és rendezőt mentorált, köztük a nemzetközileg is elismert Oskaras Koršunovas rendezőt és Ingeborga Dapkūnaitė színművésznőt.

▪ Jonas Vaitkus (born May 20, 1944 in Lithuania) is a lecturer, theatre and film director. From 1969 to 1974 Jonas Vaitkus studied at the State Theatre, Music and Cinematography Institute of Saint Petersburg. From 1977 to 1988 he was the artistic director of Kaunas State (Academic) Drama Theater, and from 1989 to 1995 was the artistic director of the Lithuanian National Drama Theatre. A winner of various awards throughout his career, Jonas Vaitkus has directed many films and more than 60 plays. Jonas Vaitkus has mentored a number of actors and directors, including director Oskaras Koršunovas and actress Ingeborga Dapkūnaitė, both of whom are well-known internationally.

Martin Huba / Huba Martin – *A félkegyelmű / The Idiot*

▪ Színész, rendező, tanár. 1943. június 16-án született Pozsonyban. Művészcsaládból származik: édesapja, Mikuláš Huba ismert színész, édesanyja, Mária Kišoňová-Hubová operanékesnő volt. A pozsonyi Színház- és Filmművészeti Főiskola elvégzése után a kassai Állami Színházban játszott (1964–67), majd visszatérve Pozsonyba csatlakozott a Költői Színházhoz, aztán a Színház a Korzón társulatához (1968-71), ahol művészeti vezetője is volt a színháznak, később pedig az Új Színpadhoz szerződött. 1976 óta a Szlovák Nemzeti Színház tagja, számos jelentős cseh és szlovák filmszerep megformálója, harminc éven keresztül a Színház- és Filmművészeti Főiskola legendás osztály- és tanszékvezető tanára. Rendezői pályafutása a rendszerváltozás után, a Szlovák Nemzeti Színházban kezdődött, ahol az 1995-ben bemutatott legendás Cseresznyéskert-rendezése a szakmailag elismert, neves szlovák színházrendezők közé emelte őt. A szlovák színházi élet egyik ikonikus alakja, Martin Huba visszájáró rendezője a Komáromi Jókai Színháznak, jelentős előadások sorozatát rendezte a magyar társulattal: Az imposztor (2003), Karamazov testvérek (2007), Három nővér (2009), Cseresznyéskert (2011), III. Richárd (2013), Álszentek összeesküvése (2015), Rómeó és Júlia (2017), A félkegyelmű (2018).

▪ Martin Huba (born 16 July 1943 in Bratislava) is a Slovak actor and director on stage and in film. In 1964 he graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava (VŠMU). He joined the Východoslovenské štátne divadlo (Košice State Theater) in Košice. In 1967 he moved to the theater Divadlo na Korze in Bratislava, where he remained till its closure in 1971. Since 1976 he has been a member of the Slovak National Theatre (SND). Selected stage performances - actor - 1995: Isidoro in Čertice by Carlo Goldoni, 1998: Bruscon in Der Theatermacher by Thomas Bernhard, Divadlo Na Zábradlí in Prague (received Alfréd Radok Award), 2004: Cyrano in Cyrano de Bergerac, SND, 2005: Johannes Rosmer in Rosmersholm, Mahenovo divadlo Brno (nominated for Alfréd Radok Award). Selected stage performances - director - 1995: Anton Pavlovich Chekhov: The Cherry Orchard; SND, 1999: Agatha Christie: Desal’ malých černoškov alebo ...napokon už nezostal nik; Činohra SND, 2001: Tančiareň; SND (received Dosky Award), 2002: William Shakespeare: King Lear; Summer Shakespeare festival at Prague Castle, 2002: Ronald Harwood: The Dresser; Divadlo v Dlouhé in Prague, 2004: William Shakespeare: Romeo and Juliet; Summer Shakespeare Festival at Prague Castle, 2004: Juraj Beneš: The Players; SND, 2006: Wolfgang Amadeus Mozart: The Marriage of Figaro; SND.

Michael Thalheimer / Michael Thalheimer – *A vágy villamosa / A Streetcar Named Desire*

▪ 1965-ben született Fankfurt am Mainban. 1985-től színészetet tanult Bernben, majd a német Svájc több színházában játszott. Első rendezését 1997-ben mutatta be a Theater Chemnitz. 2005-től 2008-ig a Deutsches Theater Berlin főrendezője és művészeti tanácsának tagja volt. Rendezései többek között a bécsi Burgtheater, Schauspiel Frankfurt, müncheni Residenztheater, Thalia Theater, a Nanterre-i Théâtre des Amandiers és a berlini Schaubühne színpadán voltak láthatók. Amikor Oliver Reese a 2017-18-as évad elején átvette a Berliner Ensemble művészeti igazgatását, Michael Thalheimer házi rendező és a társulat művészeti tanácsának tagja lett. Michael Thalheimer rendezései számos díjat és elismerést kaptak. Ezek között van a 3Sat tévécsatorna Innovációs Díja, a berlini Friedrich Luft-díj, kétszer nyerte el Moszkvában az Arany Masz-kot és többször a Nestroy-díjat. Számos előadása szerepelt a Berliner Theaterreffenen, legutóbb 2013-ban a Médea. Rendezései olyan nemzetközi fesztiválokon is szerepeltek, mint a Salzburger Festspiele, Wiener Festwochen és a Festival Iberoamericano de Teatro Bogotában.

▪ He was born near Frankfurt/Main in 1965. From 1985, he studied Acting in Bern and worked as an actor at various city theatres in the German-language region, before presenting his first work as a director at Theater Chemnitz in 1997. From 2005 to 2008, he was head director and a member of the executive artistic team of Deutsches

Theater Berlin. He has directed productions at the Vienna Burgtheater, Schauspiel Frankfurt, Residenztheater Munich, Thalia Theater, Théâtre des Amandiers in Nanterre and the Berlin Schaubühne among others. Since Oliver Reese became artistic director of Berliner Ensemble at the beginning of the 2017/18 season, Michael Thalheimer has been the theatre’s in-house director and a member of the executive artistic team. Michael Thalheimer’s productions have received numerous distinctions, among them the television channel 3sat’s Innovation Award, the Berlin Friedrich-Luft-Preis, the Moscow “Golden Mask” twice and the Nestroy-Award several times. Many of his productions were presented at the Berlin Theatertreffen, most recently “Medea” in 2013, and at international festivals like Salzburger Festspiele, Wiener Festwochen and Festival Iberoamericano de Teatro in Bogotá.

Rimas Tuminas / Rimas Tuminas – *Ványa bácsi / Uncle Vania*

- Litván rendező, a kortárs litván és orosz színházi élet egyik legjelentősebb alkotója. 1978-ban diplomázott a moszkvai Állami Színházművészeti Főiskola rendező szakán. 1979 és 1990 között a Litván Állami Dráma Színház (1998-tól Litván Nemzeti Színház) rendezője, 1994-től 1999-ig főrendezője. 1990-ben megalapítja a Vilniusi Kis Színházat (Valstybinis Vilniaus mažasis teatras), melynek jelenleg is a művészeti vezetője. Számos előadást rendezett. 1979-től a Litván Állami Konzervatórium (jelenleg Litván Zeneakadémia) színész-rendező karának tanára, 1998-tól docense. 2007-től a moszkvai Vahtangov Színház művészeti vezetője. Irányításával a színház új lendületet kapott, melynek hatására az intézmény az orosz színházi élet egyik kiemelkedő kulturális intézményévé vált. Tuminas 2012-ben megnyitotta a Vahtangov Színház Első Stúdióját, ahol tehetséges fiatal rendezőket tanít. Számos díja és kitüntetése közül a legfontosabbak: Litvánia Nemzeti díja, az Orosz Föderáció Állami díja, Arany Maszk-díj, Sztanyiszlavszkij-díj, „Kristály Turandot”-díj, „Sírály”-díj.

- Rimas Tuminas is a Lithuanian director and one of the most prominent and influential figures in contemporary Lithuanian and Russian theatre life. In 1978, he graduated from the Lunacharsky State Institute for Theatre Arts (today the Russian Academy of Theatre Arts) with a degree in directing. In 1979-1990, he was the director of the

Lithuanian National Drama Theatre (which in 1998 became the Lithuanian National Theatre), and in 1994-1999 he served as its main director. In 1990, he founded the Little Theatre of Vilnius (Valstybinis Vilniaus mažasis teatras), of which he serves as the artistic director today. He has directed numerous productions. In 1979, he accepted a position as an instructor in the faculty of acting and directing at the Conservatory of Lithuania (today the Lithuanian Music Academy), where he was made associate professor in 1998. In 2007, he became artistic director of the Vakhtangov Theatre in Moscow. Under his direction, the theatre gathered considerable momentum, and it emerged as one of the most prominent cultural institutions in theatre life in Russia. In 2012, Tuminas founded the First Studio of the Vakhtangov Theatre, where he provides instruction for talented young directors. Tuminas has been the recipient of numerous awards, including the National Prize of Lithuania, the State Prize of the Russian Federation, the Golden Mask Award, the International Stanislavsky Theatre Award, the Crystal Turandot Award, and the Seagull Award.

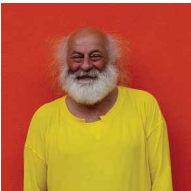

Silviu Purcărete / Silviu Purcărete – *Meggyeskert / The Cherry Orchard*

- Bukarestben született. 1974-ben végezte el a rendező szakot a bukaresti Színház- és Filmművészeti Egyetemen. A craiovai Nemzeti Színházban rendezett előadásaival 1990-től berobban a nemzetközi színházi életbe és világraszóló sikert arat fontos színházi fesztiválokon. 1992 és 1996 között a bukaresti Bulandra Színház igazgatója volt, 1996-2002 között pedig a Limoges-i Színházi Központot vezette, ahol színházi akadémiát is alapított. Első filmjét 2010-ben Romániában rendezte *Valahol Palilulában* címmel. Operarendezőként is ismert, a világ legnagyobb operaházaiban rendez. A Magyar Állami Operaház az ő rendezésében játssza az Eötvös Péter *A szerelemről és más démonokról* című operáját. Kitüntették a Románia Csillaga érdemrenddel és a francia Művészeti és Irodalmi Rend Lovagi fokokzatával. 2003-tól az Európai Színházak Uniójának egyéni tagja. Jelenleg Párizsban él.

- Silviu Purcărete was born in Bucharest. In 1974, he graduated with a degree in directing from the Bucharest University of Theatre and Film. Beginning in 1990, he garnered increasing international acclaim with his productions in the Craiova National Theatre, and he enjoyed tremendous successes at important international theatre festivals. Between 1992 and 1996, he served as the director of the Bulandra Theatre in Bucharest, and in 1996-2002 he was the head of the Theatre Centre in Limoges, where he

founded the Union Theatre Academy. He directed his first film, *Somewhere in Palilula*, in 2010 in Romania. He has also won fame for his productions of operas, which have been performed in some of the most famous opera houses in the world. His production of Hungarian composer Péter Eötvös’ opera *On Love and Other Demons* (based on the novel by Gabriel García Márquez) is being performed in the Hungarian State Opera House. He has been awarded the Medal of the Romanian Order of the Star, and he was given the title of Knight of the French Order of Arts and Letters. He has been a member of the Union of the Theatres of Europe since 2003. He currently lives in Paris.

Szlava Polunyin / Slava Polunin – *Slava’s Snowshow / Slava’s Snowshow*

- Bohóc, a Bolondok Nemzetközi Akadémiájának elnöke, H.C. Andersen oroszországi nagykövete, a Delfinek Követségének hivatalos képviselője. Szlava Polunyin 1950 június 12-én született Oroszország Orlovszk megyéjében, egy Novoszil nevű kisvárosban. Iskolái elvégzése után Leningrádba költözött, ahol autodidakták módon kezdte el a pantomim művészetét elsajátítani, miközben a Leningrádi Állami Kulturális Főiskolán tanult tovább. Az alkotótársával, A. Szkvorcovval létrehozott komikus mozgásszínházi és vizuális darabjai révén Szlava Polunyin rövid idő alatt az orosz kulturális élet ikonikus alakjává vált. A ’80-as évek elején Polunyin megalapította saját legendás színházi társulatát, a „Licegyei”-t (Alakoskodók). Ez idő alatt született meg a sárga bohóc – ASISSAI – karakterének ötlete. 1991-ben Polunyin otthagya a Licegyei színházat és új szülőprojektekbe kezdett. A SnowShow 1993-ban született és azóta folyamatosan járja a világot. Több száz városban, több ezer előadását tekintették meg a nézők milliói. Ez évek során maga az előadás és létrehozója is legalább húsz, a legnagyobb elismerést jelentő díjat nyert el, köztük a Lawrence Olivier-, a Drama Desk, a Triumph és a Golden Nose díjakat. Szlava Polunyin több mint színész és színházigazgató. Mindenre kiterjedő, elképesztő léptékű események és fesztiválok művészeti igazgatója, aki folyamatosan művészek százait gyűjti össze és egyesíti többféle területről, hogy közösen hatalmas kollektív eseményeket és ünnepségeket hozzanak létre. 2013 elején Szlava Polunyin lett Oroszország legrégibb és legnagyobb cirkuszának, a Szentpétervári Állami Nagycirkusznak a művészeti igazgatója. Miután évekig tanulmányozta a színészet minden válfaját, Szlava munkássága meglepő fordulatot vesz. A színpadi előadások helyett figyelmének középpontjába maga az élet kerül. A Moulin Jaune (Sárga Malom) Szlava Polunyin kreatív laboratóriuma, a mindennapi élet, a természet és a művészet határok nélküli ötvözése. Álmaink színes kertjei, egy visszafelé futó folyó, egy kulcscsomó, mely nem tartozik egyetlen ajtóhoz sem, egy éneklő hold... Ebben az álomszerű környezetben milliónyi bolondos találkozás és kísérlet születik. Csapongó képzeletük kielégítésére, vendégeink örült tömege belevetheti magát az öltöző káncái közé, a munkaeszközök és játékok halmaiba, a könyvek és filmek tengerébe, egy teljesen felszerelt, beltéri és szabadtéri színpados színházba és az éhes bolondok könyvhájának szívmelengető forróságába.

- Clown, President of the International Academy of Fools, Ambassador of H.C. Andersen in Russia, Official Envoy of the Dolphin Embassy. Slava was born in a small town called Novosil, in the Orlovskiy region of Russia, on June 12th, 1950. Following school, he moved to Leningrad where he began to study the art of mime on his own while attending the Institute of Culture in Leningrad. Through comic physical/visual pieces he created with his on stage partner, A. Skvorcov, Slava Polunin quickly became an icon of Russian culture. In the early 80’s, Polunin created his own legendary theatre company «Licedei». It was during this time that the idea of his yellow clown character – ASISSAI - was born. In 1991, Polunin closed his Licedei theatre and started to work on a new, mainly solo, work. The Snowshow was born in 1993 and has never stopped touring the world since. It has been performed in hundreds of cities, over thousands of shows, to millions of people. Over the years, the show itself, as well as its creator, have been presented

with approximately 20 of the world’s most prestigious theatrical awards, including the Lawrence Olivier, Drama Desk, Triumph and Golden Nose awards. Slava Polunin is much more than an actor and director of theatre. He is also an artistic director and producer of full-scale, epic size events and festivals who is constantly gathering and uniting hundreds of artists, across disciplines, to jointly create massive, collective happenings and celebrations. In early 2013, Slava Polunin became Artistic Director of the oldest and biggest circus in Russia –The (Bolshoi) Saint-Petersburg State Circus. After boundless study of all kinds of acting, Slava takes an unexpected turn... Not stage performances, but life itself becomes the focus of his attention. The Moulin Jaune is Slava Polunin’s creative laboratory, a union of everyday life, nature and art, with no boundaries between them. The colourful gardens of our dreams, a river that flows backwards, a set of keys for no door in particular, a singing moon... .Within this dream-like environment, a myriad foolish encounters and experiments of all kinds are born. For their flights of fancy, the madding crowds of our guests have at their disposal the treasures of the Dressing-Upping room, a vast amount of tools for work and play, an infinitely wide collection of books and films, a fully equipped theatre, indoor and outdoor stages, and the heart-warming heat of the kitchen for the hungry fools.

Szász János / János Szász – *Caligula helytartója / Caligula’s Governor*

- Színház-és filmrendező. 1958-ban született. 18 éves korától 4 éven keresztül dolgozott a Nemzeti Színházban kellékesként. 1979-től a budapesti Színház- és Filmművészeti Főiskolán a dramaturg, majd 1982-től a filmrendező szakon tanult. 1990-től többek között Miskolcon, Gyulán, a Vígsházban, Bostonban, Washingtonban, a Nemzeti Színházban, a Bárka Színházban, Oslóban rendezett. 1999-től az Európai Filmakadémia tagja. 2000 óta a Színház- és Filmművészeti Egyetem tanára, 2002-től osztályvezető tanára, 2008 óta docense. A Cambridge-i Harvard Egyetemen is tanít. Filmjeivel számos rangos díjat nyert világszerte: Tavaszi zápor (1983); A léderer-ügy (1985); Utóirat (1988); Szédülés (1990); Woyzeck (1994); Witman fiúk (1997); Temetés (1998);A Holocaust szemei (2002); Megtört hallgatás (2002); Ópium: Egy elmebeteg nő naplója (2007); A nagy fűzet (2013); A hentes, a kurva, és a félszemű (2018).

- Film and Theatre Director. From the age of 18 he spent 4 years at the Hungarian National Theatre in Budapest as a prop man. He graduated (MFA) at the Academy of Theatre and Film Arts, Budapest, as a film director and theatre dramaturge/script writer. Associate professor, Head of The Institute For Advanced Theatre Training At Harvard University, Cambridge since 2002. Head of the Film and TV Department (2010-2014) at the Academy of Theatre and Film Arts, Budapest. Member of The European Film Academy.

Tatjana Mandić Rigonat / Tatjana Mandić Rigonat – *Ivanov / Ivanov*

- Tanja Mandić Rigonat a középkorosztályú szerb színházi rendezők jeles képviselője. Tanulmányait a belgrádi Drámai Művészetek Egyetemén végezte színházi- és rádiódráma rendezés szakon, Dejan Mijacs osztályában. Több mint harminc színpadi rendezésén kívül, melyeknek Belgrád és Szerbia legjelentősebb színházai adtak otthont, számos rádiójátékot rendezett saját drámái és dráma-adaptációi alapján. Két verseskötetet is írt (*Egy boldog nagybögő rejtélye, Life of birds*). Az *Ivanov* 2016-ban került bemutatásra a belgrádi Nemzeti Színház nagyszínpadán. A darabról a következőképpen vallott: „En egy rekviemet rendeztem. Azt a lelki világot szerettem volna megrajzolni, mely megfoghatatlan, ugyanakkor fizikálisan is érezhető. Szó sincs valami posztmodern mese újragondolásáról, mert Ivanov története nem hasonlítható össze sem Hamlettel, sem a Rómeó és Júliával. Ivanov még az iskolás kötelező olvasmányok között sincs ott. Itt minden egy külön, erre a célra kialakított térben történik, amit Ivanov-múzeumnak is nevezhetnénk. S ez nem más, mint a lélek múzeuma. Egy színházi-régészeti lelet.”

- Tanja Mandić Rigonat is a renowned representative of the generation of Serbian theater directors who are now roughly middle-aged. She completed her studies at the University of Drama Arts in Belgrade as a theater and radio director in the class under the instruction of Dejan Mijac. In addition to working as a director on more than

thirty plays in the greatest theaters of Belgrade and Serbia, she also directed several radio plays on the basis of her own dramas and dramatic adaptations. She published two volumes of poetry (Mystery of a Happy Contrabass and From the Life of Birds). Her production of Ivanov was first performed on the grand stage of the National Theater of Belgrade in 2016. She said the followings about the play: “I directed a requiem. I intended to paint a picture of an emotional state which is inconceivable but also physically palpable. It really isn’t a postmodern revision, because the story of Ivanov cannot be compared to Hamlet or Romeo and Juliet. Ivanov is not even a compulsory reading at school. Here everything happens in a specifically designated space, which we could call Ivanov Museum. It is the museum of the soul, a theatrical-archeological artifact.”

Ifj. Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky Jr. – *Woyzeck / Woyzeck*

- 1993-ban született Beregszászon. 2010-ben felvételt nyert a Színház- és Filmművészeti Egyetem színész szakára, Marton László, Hegedűs D. Géza és Forgács Péter osztályába. Egyetemi gyakorlatát a Nemzeti Színházban és a Vígsházban töltötte. Az egyetemi évei alatt több rendezése is látható volt az Ódry Színpadon. Ifj. Vidnyánszky Attila és az 1992-es születésű Vecsei Miklós évfolyam- és osztálytársakként 2015-ben diplomáztak. Vecsei Miklós pedig a debreceni Csokonai Színházban vállalt szerepei mellett jelenleg a Vígsház társulatának tagja. Ők ketten még egyetemi éveikben készítették első közös előadásukat, azóta pedig a többi között a Radnóti Színházban, Budaörsön, illetve Debrecenben állították színpadra egy-egy klasszikus darab mai átiratát. Fontosabb előadásai: Szigligeti Ede: *Liliomfi*, Bulgakov: *Iván a rettenet*, Shakespeare: *Athéni Timon*. Közös színházi formációjuk a Sztalker Csoport nevet viseli.

- Attila Vidnyánszky Jr., who was born in 1993, and Miklós Vecsei, who was born in 1992, completed their studies in directing at the Academy of Drama and Film in Budapest in 2015, where they studied under László Marton, Géza D. Hegedűs, and Péter Forgács. Vidnyánszky has been given prominent roles, for instance in productions that were

performed in the Comedy Theatre of Budapest and the Hungarian National Theatre. Vecsei played several roles in productions that were performed in the Csokonai Theatre in Debrecen, and at the moment he is a member of the theatre company of the Comedy Theatre of Budapest. Vidnyánszky and Vecsei worked together on performances as university students, and after having completed their studies, they brought contemporary interpretations of classic works of the theatre to the stage in the Radnóti Theatre, in Budaörs, and in Debrecen. Their most important performances include roles in Ede Szigligeti’s Young Lilly, Bulgakov’s Ivan the Terrible, and Shakespeare’s Timon of Athens. They have given their theatre formation the name Stalker Group.

Vidnyánszky Attila / Attila Vidnyánszky – *Az ember tragédiája / The Tragedy of Man*

• 1964-ben született az ukrainai Beregszászon. Diplomáját a kijevi Film-és Színművészeti Főiskolán szerezte. A beregszászi Magyar Nemzeti Színház alapító művészeti vezetője volt. Saját színházán kívül dolgozott még a kijevi Nemzeti Akadémiai Színházban (Leszja Ukrajinka Színház), Szlovákiában és a volt Jugoszlávia színházaiban, valamint 1999 óta Magyarországon is tevékenykedik. 2004-ben megválasztották a Magyar Állami Operaház főrendezőjének. Két évvel később a debreceni Csokonai Nemzeti Színház rendezője és igazgatója lett. Számos szakmai díjat nyert, köztük a Mejerhold-díjat a *Három nővér* rendezésért. Dolgozott a kijevi Nemzeti Akadémiai Színházban, Szlovákiában, Szerbiában, Horvátországban és Oroszországban. Előadásai olyan fesztiválokon szerepeltek mint Torun, a moszkvai Színházi Olimpia, Festival Passages, Alekszandrinszkij Fesztivál, Nauruz, GogolFest, Festival de l’Imaginaire. 2013-tól a Nemzeti Színház főigazgatója.

• He was born in Beregovo (Ukraine) in 1964. He obtained his diploma in the College of Film and Theatre Arts in Kyiv (Ukraine). He was the founding artistic director of the Hungarian National Theatre in Beregovo. Besides his home theatre he worked in the Kyiv National Academic Theatre of Russian Drama (Lesya Ukrainka Theatre), in Slovakia and in theatres of the former Yugoslavia as well. Since 1999 he has also been active in Hungary. In 2004 he was appointed main director of the Hungarian State Opera. Two

years later, he became director of Csokonai National Theatre in Debrecen. He has been awarded by numerous professional prizes, including the „Meyerhold Award” which he received for the performance of *„Three Sisters”*. He has worked in the Theatre of the National Academy in Kyiv and in theatres in Slovakia, Serbia, Croatia, and Italy. His productions have been performed at prominent international festivals, such as the festivals in Toruń, the Moscow Theatre Olympics, Festival Passages, the International Alexandrinsky Theatre Festival, Nowruz, GogolFest, and the Festival de l’Imaginaire. He has been the director of the Hungarian National Theatre since 2013.

Zsótér Sándor / Sándor Zsótér – *A gömbfejűek és a csúcsfejűek / Round Heads and Pointed Heads*

• Zsótér Sándor 1961-ben született Budapesten. Rendező, dramaturg, számos magyar filmben játszott fontos szerepet. A budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetemen végezte tanulmányait. 1983-ban kapott diplomát. Zalaegerszegre szerződött dramaturgnak. 1985-ben Szolnokra, ’86-ban a Radnóti Színházhoz, ’90-ben Nyíregyházára szerződött. 1991 óta rendez. 1992-ben Miskolcra szerződött rendezőnek. 1994-ben Spiró György főrendezőnek hívta a szolnoki színházhoz. 1996-ban a szegedi Nemzeti Színházba szerződött, 1999-ben a Radnóti Színházba. 1996 óta tanít a Színház- és Filmművészeti Egyetemen; 1999 óta a Veszprémi Egyetem Színháztudományi szakán. 2004-2005-ben színészosztályt indított Zsámbéki Gáborral a Színház- és Filmművészeti Egyetemen.

• Sándor Zsótér was born in Budapest, 1961. He is a director, dramaturge and actor, who has starred in leading roles in several Hungarian films. Zsótér studied at the University of Theatre and Film Arts, Budapest. After his graduation in 1983, he started working as a dramaturge in Zalaegerszeg. He continued his work in Szolnok in 1985, then a year later in Budapest in the Radnóti Theatre, to settle in Nyíregyháza in 1990. He has been directing since 1991. Zsótér continued his work as a director in Miskolc from 1992. In 1991 he was asked for the leading director’s position in the Theatre of Szolnok by György Spiró. He has worked for the National Theatre of Szeged from 1996,

for the Radnóti Theatre, Budapest from 1999. He has been teaching at the University of Theatre and Film Arts since 1996, and at the Department of Theatre Studies, University of Veszprém.

Foto/Photo © Eöri Szabó Zsolt

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA / THE TRAGEDY OF MAN (foto, photo: © Eöri Szabó Zsolt)

FESZTIVÁLSTÁB / FESTIVAL – STAFF

- Vidnyánszky Attila – a Nemzeti Színház vezérigazgatója, a MITEM művészeti vezetője / Attila Vidnyánszky – director of the National Theatre, artistic director of MITEM ▪ igazgatosag@nemzetiszinhas.hu
- Nagy Judit – gazdasági igazgató / Judit Nagy – director of finance
- Kulcsár Edit – főszervező / Edit Kulcsár – the main organizer of the festival ▪ edit.kulcsar@nemzetiszinhas.hu
- Rideg Zsófia, Kozma András – fesztiválszervező / Zsófia Rideg, András Kozma – festival organizer ▪ zsofia.rideg@nemzetiszinhas.hu; andras.kozma@nemzetiszinhas.hu
- Murányi Ami – nemzetközi és protokoll referens / Ami Murányi – international and protocol desk officer ▪ ami.muranyi@nemzetiszinhas.hu
- Szabó Szilvia – művészeti főtáskár / Szilvia Szabó – artistic secretary ▪ szilvia.szabo@nemzetiszinhas.hu
- Kovács Bálint – műszaki igazgató / Bálint Kovács – technical director
- Beregszászi Attila – színpadmester / Attila Beregszászi – stagemaster
- Szabó László – kommunikációs tanácsadó / László Szabó – communications advisor
- Sallai Zsófia – marketing menedzser / Zsófia Sallai – marketing manager ▪ zsofia.sallai@nemzetiszinhas.hu
- Bánfalvi Laura – operatív marketing és kommunikációs vezető / Laura Bánfalvi – head of PR, marketing ▪ laura.banfalvi@nemzetiszinhas.hu
- Eöri Szabó Zolt – MITEM honlap, fotó / Zolt Eöri Szabó – website, photographer
- Verebes Ernő, Kornya István – nemzetközi kapcsolattartók / Ernő Verebes, István Kornya – international relations
- Pálfi Ágnes, Szász Zolt – Szcenárium folyóirat szerkesztői / Redactors of the review Szcenarium
- Kovács Karolina – protokoll asszisztens / Karolina Kovács – protocol assistant ▪ karolina.kovacs@nemzetiszinhas.hu
- Thomas Cooper – angol fordítás / Thomas Cooper – english translation

- Lapzártá: 2019. március 12. / Deadline: 12 March 2019.
- A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk! / We reserve the right to change the program!

KAPCSOLAT/CONTACT

- Gáldi Móni – MITEM jegyértékesítés / Móni Gáldi – ticket sales
▪ jegy@nemzetiszinhas.hu ▪ +36 1 354 1777

JEGYINFORMÁCIÓ / TICKET INFORMATION

- +36 1 476 6868
- Jegyiroda / Ticket Office: 1065 Budapest, Andrássy út 28.

WEBSITE / WEBOLDAL

- nemzetiszinhas.hu/mitem ▪ mitem.hu ▪ facebook.com/mitembudapest

CÍM/ADDRESS

- Nemzeti Színház Nonprofit Zrt. ▪ 1095 Budapest, Bajor Gizi park 1.
- Központi telefonszám/phone number: +36 1 476 6800

KÖZÖS-NÉZŐPONT

nemzetiszinhas.hu

/ [nemzetiszinhas](https://facebook.com/mitembudapest)

NEMZETI SZÍNHÁZ, BUDAPEST,
2019. MÁRCIUS 2. – MÁJUS 5.

NEMZETI SZÍNHÁZ
1837
KÖZÖS NÉZŐPONT

MITEM

fnt Festivalul
național
de teatru
A kiállítást létrehozta a bukaresti FNT
(Nemzeti Színházi Fesztivál) 2015-ben.

Purcărete világa
Kiállítás Silviu Purcărete fotóiból